

கல்கி

KALKI-18.9.88-௧1.30

பாம்பா பாதிற்கு ஜீவனா ஊட்டவே

பாம்பே டையிங்

ஸூட்டிங்ஸ்

மனநோய்

நிபுணருடன்

30 நிமிஷம்!

■ டாக்டர் விஜயகுமார்

மனநோய் நிபுணர் டாக்டர் விஜயகுமார் அவர்களிடம் மன நோய்க்கான அநிகுதிகள், சிகிச்சை முறைகள் பற்றிக் கேட்டபோது...

நிருபர்: பொதுவாக நம் மக்கள் 'சைக்கியோடிரிஸ்ட்' என்றாலே ஒரு மாதிரியாய் நினைக்கிறார்கள். அவர்களிடம் போகத் தயங்குகிறார்களே!

டாக்டர் விஜயகுமார்: அது உண்மையான சைக்கியோடிரிஸ்ட் என்றால் ஏதோ சைத் தியங்களுக்கு மருத்துவம் பார்ப்பவர் என்றும், அவரிடம் டீர்ட்மென்ட் எடுத்துக் கொண்டால் தன்னைச் சைத்தியம் என்று நினைத்து விடுவார்கள் என்றும் பலரும் கருதுகிறார்கள். இது தவறு.

நிருபர்: உங்களுடம் தோயாளிகள் தானாகவே வருவார்களா? இல்லை, உறவினரோ, நம் பிரேம அழைத்துக் கொண்டு வருவார்களா?

டாக்டர்: இரண்டு வகையும் உண்டு. மன நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், தாளைத்து டாக்டரிடம் காட்டிவிட்டு, குணமாகாவிட்டால் சைக்கியோடிரிஸ்ட்

அடம் வருவார்கள். சில சமயம் டாக்டர் களை சைக்கியோடிரிஸ்ட்டுக்கு விவரமாய் எழுதி, பேஷன்ஸை அனுப்புவார்கள்.

நிருபர்: மன நோயில் பல வகை உண்டாகலாம்?

டாக்டர்: ஆமாம். சிலர் எதற்கெடுத்தாலும் சந்தேகப்படுவார்கள். இருட்டைக் கண்டால் பயம்; திறத்த வெளியைக் கண்டால் பயம்; உயர்மான இடத்திலிருந்து இழை பார்த்தால் பயம்; இவர்கள் தன்னைச் சைத் தியோ கோவாது இருக்கிறதென உணர்ந்து, அதிலிருந்து விடுதலை பெற நினைப்பார்கள். வழி தெரியாது. இந்த வகைக்கு 'திபுரோனிக்' என்று பெயர்.

நிருபர்: இங்கெழு வகை என்ன?

டாக்டர்: சைபேர் மனோ விபாதிதால் பாதிக்கப்பட்டு, ரகசிய பண்ணுவார்கள். தன்னைப் பெரிப்பதற்காக, கடவுள் என்று நினைத்துச் செயல்படுவார்கள். சிலர் உலகம் முழு வதும் தனக்கு எதிரியாய் இருப்பதற்காக நினைத்துக் கொள்வார்கள். இதனால் விட்டாலும், ஏக்கம்பக்கத்திலும் இருப்பவர்களுக்கு ஏக்கப்பட்ட தொல்லைகள். இது 'கைகோனிக்' என்று சொல்லப்படும்.

நிருபர்: தோயாளி தானாகவே தன் பிரச்சினைகளைச் சொல்வாரா?

டாக்டர்: ஒரு சிலர் விவரமாய்ப் பிரச்சினைகளைச் சொல்வார். 'இதைச் சமாளிப்பது எப்படி?' என்று கேட்பார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லாவிட்டாலும் அவரிடம் என்ன கோவாது என்று நாங்கள் கண்டுபிடித்து விடுவோம். அதற்குப் பலவிதமான டெஸ்டுகள் உண்டாம். உதாரணமாக திறைப்பம் போட்ட அட்டைகள் வைத்திருக்கிறோம். அவற்றில் சிலைத்தை தோயாளியிடம் காட்டி, 'இதைப் பார்த்ததும் என்ன தோன்றுகிறது? இதற்கு முன் என்ன நடந்திருக்கலாம்? இனி என்ன நடக்கும்?' என்று கேட்டால், இவற்றையெல்லாம் தோயாளி, அட்டைவில் உள்ள படத்தைத் தன் பிரச்சினைபுடன் நினைத்து, தன் மனத்

நிம் இருப்பதைச் சொல்லியிருவார். ஒன் றுமே பேச மறுப்பவர் கூட இவ் வகை இரண்டுகூறிகள் போட்டதும், தன் பிரச் னையைக் கொட்டி விடுவார்கள். நதிப் பை டைச் செய்வதும் ஒரு வழி.

நிருபர்: எவ்வளவு நாள் டீர்ட்மெண்ட் கொடுப்பீர்கள்?

டாக்டர்: அது அந்தந்த கேஸ்களைப் பொறுத் தது. எந்த நோயாளியும் தான் பிரச்சனை விடுத்து உடனடி விடுதலை பெற வேண்டும் என்றுதான் டாக்டரிடம் வருகிறார். எனவே எவ்வளவு சிகிச்சை முடியுமோ அவ்வளவு சிகிச்சை குவையப்படுத்தி விடுவேன். ஒருவர் 'டாக்டர்! அடிக்கடி எனக்கு ஒரு பெண் துடிதுடித்துச் செத்துப் போவது போல் ஒரு பிரமை ஏற்படுகிறது. எனக்குத் தலை சுற்றி, மயக்கம் ஏற்படுகிறது' என்று வந்தார். அவரை நதிப்பைட்டைச் செய்து பரிசோதித்தபோது, அவர் சிவாஜி, கஜாநா நடித்த ஒரு படம் பார்த்ததும், அதில் கர்ப்பிணிவாள் நதிரோயினை மில் வங்கன் சித்திரவதை செய்து, துடி துடிக்கக் கொல்வதைப் போன்ற காட்சி இடம் பெற்றதும், அது அவரை மிகவும் பாதித்திருப்பதும் தெரிய வந்தது. 'தீவகன் பார்த்தது வெறும் சினிமாத் காட்சி. பஸ்ப் படத் தேவையில்லை' என்று உணர்ச்சிச் செய்து, மீண்டும் அந்தக் காட்சியை நிரூபிப்பதற்குக் கொள்ள முடிந்தது. 'இப் போது எப்படி இருக்கிறது?' என்றபோது, 'பயமில்லை; நான் ஆக்ஸைட்' என்றார். பிரச்சனை ஓரே நாளில் தீர்ந்தது.

நிருபர்: மன நோயாளிகளைக் குவையப்படுத்த நீங்கள் என்னென்ன முறைகளைக் கையாளு வீர்கள்?

டாக்டர்: நோயாளியுடன் தனிவாகப் பேசு தல், அவர் குடும்பத்தாருடன் பேசுதல், (இதற்குப் பெயர் டிபெயிசி தெரயி) தவிரவும் குடும்ப தெரயி என்று பல முறைகளைக் கையாளுவேன். உதாரணமாக, ஒருவரின் குடிப்பவர் ஒருவரது குடிப் பழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டுமெனில், குடிப்பதை அடியோடு நிறுத்திவிட்ட மூன்றுள் குடி காரர் ஒருவரை இவருடன் பேசி, குடியின் கொடுமைவை எடுத்துச் சொல்லச் சொல்லி, அவரைத் தானே உணர்ச்சிச் செய் வேன். தனிர 'ஷாக் தெரயி' என்ற மிக

"நான் ஆரோக் கம்மாதான் உட் கார்த்திருத்தேன். ஆனாலும் என்னை சம்பெண்ட் செய்து விட்டார்கள்."

"ஏன்?"

"நான் உட்கார்த்திருத்தது என் மானேஜருடைய சேலிங்!"

—எஸ். ருக்மிணி

கார அதிர்ச்சி முறைகளையும் கையாள் வான். இது போல நிறைய வழிகள்.

நிருபர்: இந்த முறைகளினால் நிரந்தர குவையம் ஏற்படுமா?

டாக்டர்: சில கேஸ்களில் நிரந்தர பரிசாரத் துக்குத் தொடர்ந்து மாதக் கணக்கில் மருத்து சாப்பிட வேண்டும். இப்போதான் ஒருசிலர் தப்புச் செய்கிறார்கள். நிமிஷமே 'நாய்தான் நல்லாயிருக்கிறேனே' என்று எண்ணி மருத்தை நிறுத்தி விடுவார்கள். பிரச்சனை திரும்பிவிடும்.

நிருபர்: 'போதுவாக எந்த வயதிலுக்குத் மன நோய் வருகிறது'?

டாக்டர்: போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமை யாதல், பெற்றோரின் அன்பு கிடைக்காமல் ஏங்குதல், காதல் தொல்லை—இவை இவைய திவ்முறைகளில் பிரச்சினைகள். திரு மணமானவர்கள் எவ்விடெல்லாம், பணப் பிரச்சனை, என்று காரணங்கள், மிகப் பெரிய பதவி வசித்தவர்கள் சிவைய ராகும்போது, அந்தத் திடீர் மாற்றத் தால் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகிறார்கள். மாத விவக்கு திரும்பிப்போது, தான் எதற் கும் பயனற்றவன் என்ற எண்ணம் தோன் றிக் சில பெண்களுக்கு மன நோய் ஏற் படுவதும் உண்டு.

பேட்டி: எஸ். சத்திரமெனலி

கனிகாட்சியில் அறிவியல்:

"இம்மாதம் 38-ஆம் தேதி முடிவுற இருந்த கனிகாட்சி பொதுமக்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க 18-ஆம் தேதியே முடிவுறும் என்பதை மறிச்சி டின் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்!"

—ரா. ஜோதிராமன்

“மஹாபாக நமக்குள்ளே பழக்கதைகள் சொல்வதிலேயே மகிமை இல்லை” என்றார் பாரதியார். ஆனால் பழக்கதைகளை ‘மஹாபாகம்’ என்ன, பரிசுக்காரமோ பேசுவோம்” என்று ஆரம்பித்தார் ஒருவர். இப்படி எட்டுவரைகள் எழுதி வாரம் ஒன்றாக வானொலி மூலம் பரப்பினார் -மீ.ப. சோமு.

சித்தர் பாடல்களில் உள்ள விஞ்ஞானப் பேருண்மைகளை விளக்கினார்: சாரங்கி தமிழ் மூத்தன்களே உரிபது என்று வயிற்றுத்தினார்: கர்நாடக இசை என்பது எங்கிருந்தோ வந்த தங்க அந் ராசங்க பனவும் தமிழகத் துள்ளே சொத்தமானவை என்று வாதாடினார்; தென் காசி ஆலயம் பற்றியும் திருமூர்த்தியவர்களைக் குறித்தும் சொன்னார்.

தேர்மணியிலிருந்து வந்த தமிழ் தமிழ் மகன் அணித்துள்ள உடைமையப் பார்த்து விவரித்தார். “அட்டா! இந்தனை மடிப்புக் களை வைத்து எத்தனை தேர்திற்பாகத் தையல் சாரன் இந்தக் கவுகைத் தைத்திருக்கிறான்!” என்று விவரித்தான் மணவி. அச்சமயம் அந்தத் தமிழ் மகன் ஆற்றிய குளிப்பதற்காக இறங்கியவர், நீலி நாகரிகமாக உட்கார்ந்து சேலு முத்தரணையைத் தண்ணீரில் மெல் பரப்பில் ஓட்டிட்டான். அப்போது அந்த தேர்மணியை “ஆர்! இது உடை அல்ல கண்கை!” என்றான்!

இப்படி புடைமையின் சிறப்பினைக் கூடக்கூறும் சோமு, கம்பியையும் வஞ்சுவரையும் விட்டு வைப்பாரா? தொய்காப்பிய விஞ்ஞானத்தையும் கவனவிட்டு ஆராய்ச்சியையும்

மீ.ப.சோமுவுக்குப் பரிசு!

விராமக் கவிதையும் யோகாசன முறைகளையும் போற்றுகும் விஞ்ஞானர்?

இந்த வானொலிப்பெருக்களை ஒன்று விடாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வானதி திருநாவுக்கரசு இவை காற்றெழு போய்விட்ட கூடாது என்பதாகத் தீர்மானித்து மணியம் செவ்வனின் அழகிய மேலட்டைச் சித்திரத்தோடு தூய வடிவம் பித்தார். “நமது செவ்வம்” என்ற கவிப்பேரம்.

பழக்கதைகள் சொல்வதில் மகிமை இல்லை! வானதி இதோ இந்த நூலுக்கு இருபதாவிரம் ரூபாய் பரிசு ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் நினைவாக வழங்கிக் கொள்கிற திருக்கிறது எம். ஏ. சி. அடிக் கட்டின. சொந்த ஆண்டு வரை பத்தாவிரமாக இருந்த பரிசு இந்த ஆண்டு இருபதாவிரமாக உயர்த்தி விட்டிருக்கிறது. பழக்கதைகளின் மகிமைக்கு இவ்வாறே வேறு என்ன என்று தென்க?

உண்மையில் பாரதியாரின் நோக்கத்திற்கும் சோமுயின் பார்வைக்கும் வித்தியாசம் ஏதுமில்லை. பாரதியே கம்பியையும் வஞ்சுவரையும் இனங்கொளையும் போற்றிய பிறகு அடுத்த செவ்வனின் தான் ‘மஹாபாகம்’ பழக்கதைகள் சொல்வதில் மகிமை இல்லை” என்கிறார்.

நவீன விஞ்ஞான முயற்சைதற்குள் நமது நேரத்தில் உலக நுறைகளிலும் தடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் இந்த வேலும் போதாது; இன்னும் எவ்வளவோ வேல்கள் விஞ்ஞான, தொழில் முயற்சைதற்குள்ளே நாம் அடைய வேண்டும். அரசின் கொள்கைகள் அனுமதித்தாக முயற்சைதரும் செவ்வோம். ஆனால் அந்தப் புதிய வளர்ச்சி காரணமாக நமது தொன்மையான பண்பாட்டின் மதிப்பு அதிகரிப்பதைவே காண்போம். இல்லாமலா எத்தனையோ முயற்சைதும் நாடுகளைச் சேர்ந்த பேரறிஞர்கள் இங்கு வந்து ஆதிக் களர் என்ன செவ்வார் என்றும் வேதங்கள் என்ன கூறுகின்றன என்றும் திருமூர்த்தி குறையைத் தம் கிரிப்பு உணர்த்துவது என்ன என்றும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்!

பழைய செவ்வங்களை மூலக்கருவிகளாகப் புதிய செவ்வங்களை கட்ட முடியும், கட்டவும் வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் பாரதி வயிற்றுத்தினார்; அதன் எதிரொலியாகவே சோமுவும் இந்த நூலை எழுதிவிடுகிறார். புத்தகத்தின் விலை ரூ. 12.50; அது பெற்றுள்ள பரிசு ரூ. 20,000; ஆனால் நமது செவ்வோம் விலை மதிக்க முடியாதது!

•வி. ராஜேந்திரன்

[நமது செவ்வம், மீ.ப. சோமு, வானதி பதிப்பகம், செவ்வம்-17]

- Q எம். எல். விமலா, 'மயிலாடுதுறை
? ஸ்தலங்கா தமிழர் பிரச்சினை குறித்து திரு. சூ. வி.
மெனாவம் எதிர்ப்பது ஏன்?
! பாதுகாப்பு அமைச்சரின் புத்திராவத்தனம்.
- Q என். எல். சதன் சந்திர, மலையாளம்
? தமிழர் தனி தாடு கோரிக்கையைக் கவனிடலாம்
தான் பேசுவார்கள்தான் என்று சொல்லத்தகுந்தது.
நபத்தினமற்ற பேசுவார்கள்தான் என்றும் மட்
டுமே போத தகவல் என்று அமிர்தலிங்கமும்
கருதுகிறார்களா?.....
! 'உன்னாலே நான் செட்டேன்; என்னாலே
நீ செட்டே.....'
- Q ஏ. சிவசுப்பிரமணியன், கன்னியாகுமரி
? எங்கள் ஊரில் உள்ள அரசாங்க நூலகத்துக்கு
வந்து கொண்டிருந்த எதிரிக் கட்சிப் பத்திரிகை
கள் நிறுத்தி இருட்டடிப்புச் செய்கிறது முட்டாள்தான்
தான்?
! இதன் மூலம் எதிரிக் கட்சிகளின் குரலை
அழுக்கிவிடலாம் என்று நினைப்பது முட்
டாள்தனம்முட்டுமல்ல. துணர்ப்புக விடுவா
தச் செய்யும்கூட. இப்போது செல் என்பதாக
மாக்கலிடம் வரி வசூலித்துவிட்டு, புத்தகப்
பிரசுரகர்த்தாவுக்கு நூலக-ஆர்டர் தரா
மேல் காவத்தை ஒட்டுவது மோசடி.
- Q கே. சூர். ஜார்ஜ், தஞ்சாவூர்
? இன்னும் 1-15 மின்னொளியில் நெடுதல்பட்டுள்

- Q நத்தனார, பண்டிதரூட்டி
? 169 பக்கங்களுடன் சென்ற தென் கொச்சி
விமானம் கட்டு விழுந்தபடி இருக்கிறது. குடிசை
வீதும், கண்டிக்கும்பட வேண்டிய சென்ற
அல்லவா?
! நிச்சயமாக, இதைவிடவும் கண்டிக்கப்பட
வேண்டியது பனிப் போரை வலுவாகக்
நிறைப்படுத்திக் கொண்டே போவதைத்
தான். புத்தம் என்று வந்தால் உலகமே
அழிந்துபோகும் என்பது தெரிந்திருந்தும்
புரம்பரம் நேசப் பாண்டமயூடன் வாழா
மல் சத்தேசங்களை வளர்த்துக் கொண்டே
ஆயுதக் குவிப்பு நடத்துவதால்தான்
பயணிகள் விமானத்தைக்கூட ஒற்றறிய
வந்த விமானம் என்று தவறாகக் கணித்து..
- Q வி. ஜார்ஜ், தூயம்
? சுமத்தும் நடுத்த கொடியைக்கொண்டு தமிழர்
அணியும் துடிக்கும்படி தாங்கள் மட்டும்
எதிர்ப்பதற்கு இருப்பது ஏன்?
! இது அபாண்டம். தமிழர் அடைந்த துய
ருக்காக உங்கள் மனம் படும்பாட்டுக்கு
என் உள்ளம் படும் வேதனை சற்றும்
குறைத்ததல்ல. நான் சொல்வதெல்லாம்
தனி சுமத் தமிழ்நாடு கோரிக்கையும் அதை
அடைவதற்காக வன்முறையைக் கையாள்
வதும் சரியல்ல. சிங்களவர் சுமத் தமிழ்
ருக்குச் சகல விதங்களிலும் சம உரிமைகள்

இச்சாட்-18 ரிபருமைப்பலாம் தானே?

- எதைக் குறித்து நாம் ரிபருமைப்பல வேண்டும்
தானே?
அதை விவரமாகச் சொல்லுவது அமெ
ரிக்கா, அதைத் தயாரித்தது அமெரிக்க
நிறுவனம். தமது துரநிர்ஷ்டம் அது சரி
யாக இயங்காமல் மக்கள் பண்ணுவதெது.
சிர்பட்டாலும் அதை முழுமையாகப் பயன்
படுத்திக்கொள்ளத் தேவையான மூல்
சேற்பாடுகள் இந்தியாவில் கவனிக்கப்பட
வில்லை. இந்தச் சூழலிலும் ரிபருமைப்
பட்டே ஆக வேண்டுமென்றால் படுங்கள்,
ஆட்சேபனை இல்லை.
- Q எம். சி. தங்கம், ஸ்தலம்
? ஆன் ரெஞ்சம் அல்லாஹ் அருக மீட்டர் வசியம்
(6-9-83 கமிட்டி மீட்டர் பரிசீலனை) - தங்
கையர் அருக மீட்டர்? மயிலாடுதுறை
! இது என்ன மாமி. மயிலாடுதுறை வசியமே
இல்லை என்பது போல் ஒரு கேள்வி!

- சுமத்தாதிருப்பதும் முறையல்ல, பரம்
பரம் ஒருவரை பொருவர் மதித்து நம்
லெவன்வந்துடன் சேர்ந்தார்கள்
வாழ்த்து சுமநாட்டைச் சொர்க்கப்புவாக்க
வேண்டும் என்பதை.
- Q எம். முகமது இராஜிம், குளம்
! தமிழர்களுக்குத் தனி தாடு வாங்கிக் கொடுத்
தால் பத்து ஆண்டுகள் நாங்கள் நேரதன்
போட்டியிட மாட்டோம் என்று கருதுகிறீர் அந்
நிக்கக் காரணம் என்ன?
! ஜோக் அடிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையாக
இருக்கலாம்.
- Q கே. கோபால், மாதேமுகளம் ★
? என்னிடம்-வாழ்வேய் இன்னும் தாட்டுத் தன்மை
பக்கமுமா?
! ஓர் அடிப்படையான பொருளாதாரச்
செயல் திட்டத்துடன் எதிரிக் கட்சிகள்

தூயம் செல்.

சத்தானம்

மேலே

ஆர்.சி.

பெரிய

குத்துமாரி

இருவரது நிச்சயம் பலன் தரும். அத்தத் திட்டம் இப்போதைய இத்திரா கால் கிரஸின் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு மாறானதாக, நோய்க்கு மருந்தாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறின்றி இத்திரா கால் கிரஸைக் கவிழ்ப்பதற்கு எவ்நே கூட்டுச் சேர்வதால் ஒரு பயனுமில்லை.

1. ஜி. குமாரவேலு, பாண்டமங்கலம்
2. நேரம், கஞ்சி ரெட்டி கருத்தின் பெயர் விட்டது கிரீஸ் என்று அருள் காத்தி கூறி வருவது பற்றி....?
3. அரசியல் தலைவர்கள் பத்திரிகையாளரிடம் அத்தரங்கமாகச் சில வினாக்களைக் கூறுவார்கள். அவர்கள் சந்தேகப்படுகிற போக்கவும் தங்கள் நிலையை விளக்கவும் இது தெனவப்படும. ஆனால் அந்த கெளரவிட வேண்டாம் என்று கூறுவார்கள். இப்படி

1. அமைச்சர் வந்ததும் கைகட்டிக் கொண்டு நித்தலில்லை என்பதற்காக ஒரு சிறந்த டாக்டர் பழிவாங்கப்பட்டது ஏம். ஜி. ஆர் அமைச்சரவைக்கே தவிரவு, தூண்டே இதை ஒரு தன்மானப் பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொள்ளாதது ஆச்சரியம்.

- தமிழ் சாஸ்திரம், திருச்சி
1. இலங்கைப் பிரதேச தீவிரத்திற்குக் காரணம் எத்தனை அரசின் மத்திய போக்க, இலங்கைத்தற்கு கீழ் பிடிவாதமா?
2. தமிழகத்து எதிரான ராஜ்யம் வெறுவாட்டத்தைத் தூண்டிவிட்ட அமைச்சர் மாத்திரம் பதவி நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற தமிழ் அமைச்சர்களின் நிபாயமான கோரிக்கையை இலங்கைத்தற்கு ஏற்காதது பிடிவாதத்தை மட்டுமல்ல, மமதைவையும் உணர்த்துகிறது.

—நிபுகள் கேட்டவை-தூராக—

அடிக்கடி நிபுவதுண்டு. அருள் காத்தி தம்மிடம் அத்தரங்கமாகத் தரப்பட்டதை அப்பவப்படுத்திவதால் அரசியல் தலைவர்களுக்குப் பத்திரிகையாளரிடம் தம்பிக்கை குறையும்.

1. மா. சரவணன், மல்லாபுரம்
2. ஏன் சார் பிரஜைகளுக்கு இந்த நிபு?
3. அன்று விவாத தொடர்த்து ரத்தம் செலுத்தப்பட்டதாகவும் அத்த ரத்தத்தில் ஜாண்டியல் இருமிகம் இருத்து அதனால் இவருக்கும் மஞ்சள் காமாலை வந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இது நடக்கக் கூடியது தான். ஆனால் பூண ஓய்வு, ஆகாரக் கட்டுப்பாடு, சிவ-53 மாத்திரை ஆகியவை மருந்துகள் காமாலைவையக் குணப்படுத்தும். மரணம் சம்பவிக்கத் தேவவியை யில்லை. பிரஜை விவாதத்தில் விதி விளையாடிவிட்டது. பாக்கிவரராஜாக்கு கல்வி வாகசகர்கள் சார்பில் நமது ஆழ்த்தி அனுதாபங்கள். பி. கு.: குடியிர் வாகசம் வழங்கும் நீசன் மூலமே மருதன் காமாலை நோய் வெகு வேகமாகப் பரவி வருகிறது சென்னைவில். கல்விக்கு வழக்கமாக எழுதும் இரு இளைஞர்கள் இத் நோவிரால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது!

1. சாமி பிரகாச, மேகத்தாலிசம்
2. அக்கமார் குத்துமாரி, பெண் மருத்துவக் கல்லா கிலகாரம் பற்றி....?

1. மா. சரவணன், சென்னை-5
2. இன்றை நாளும் பிரதமர் பெரிய ராஜ்ஜமா செலுதுகாரி?
3. பீரட்டில் பாகல்தீனிய அகதிகள் மூகா யில் நடத்த படுகொலைவைய மருத்து எவ்நே நடத்திருக்க வேண்டியது. காலம் கடத்த லாடுகுதவம்.

1. எம். வேலன், மே. காய்மலம்
2. கார்பு பத்திரிகை வுத்துவதற்கும் மாநடு பத் திரிகை வுத்துவதற்கும் வித்திரகம் என்ன?

1. மாத இதழ் ஒன்று முடித்ததும் சோம்பல் முறிக்கலாம். வாரஇதழ்முடித்ததும் அதற் குக்குக்ட நேரம் இருக்காது. அடுத்த இதழ் தயாரிப்பில் இறங்க வேண்டும்.

1. த. சத்திரதாரவணன், அவன்புரம்
2. தரம் எக்குல் என்ன?
3. மகாராஜபுரம் சத்திரதாரம் கச்சேரியை ஒரு மூன்ற கேஜுல்கள், புரியும். 'செய்ததில் சென்னை இருக்கா கான் சோக் கச்சேரி தொடக்கம் முதல் திங்களாது வரை ஒரே பிரயிப்பும் மெய்விசரிப்பும்தான்! பாரதி விஸ் 'கட்டும் சிழிக்கடர் தான் கண்ணம் மா'யில் பிரபஞ்சத்தின் இருக்கடி தத்து வத்தையே புரிந்து கொண்டு விட்டது போன்ற ஒரு தெய்விக உணர்வை அவ ராக் ஏற்படுத்த முடித்ததை என்னவி இன்னமும் அநிசயப்பாட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

❖ என். சந்திரசேகர், அ.மு.க.

பெரிய நெல்லை இவ்வாறு அட்டவாடி செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

உப்பில்லாப்பண்டமாக... அடித்தது
அதில்லடம் தறாறா ஷேரிப்பிட்டு. ஆனால்
அ. இ. அ. தி. ஸ்ரீ. க. லும் இ. கால்கிர
ம் இலவசியே தெருவிய தெருவியாகும்
பொது சட்டசபையில் எதிர்த்துப்பிடிக்க
இ. கால்கிரஸ் பிரமாத்தமாக என்ன
காதித்து ஸ்டீடெய்ம்? சுமத் தயிழர்
கருத்தாகக் கருதுகிற இப்படித் தமிழகத்
தயிழர்களைக் கைவிட்டிருக்கலே கூடாது

© கருணாநிதி, சிவசுந்தரி அம்பை

அனுபவம் வாய்ந்த அதிகாரிகள் அமைச்சர்
களாக வரமுடியும் என்று இருந்தால் தீர்மானம்
பிரேரணை குவையுமா? இம் தீர்மானம் விரை
தாமதமா?

அதிகார வர்க்கம் ஒழுபறும், அரசியல்வாதி மறுபுறம் எந்த இன்மைய தடைமுறையில்கூட வித்தது ஒன்று. அரசியல்வாதிக்கம் மக்களுடம் பழகி அவர்கள் தேவைகளை உணர்த்த செயலாற்றுவார்கள். அவர்கள் அத்துமீறும்போதும், அவசரப்படும்போதும் தவறுகள் இழைக்கும்போதும் அதிகாரிகள் எச்சரிப்பார்கள். பரஸ்பரம் கிவாந்திக்கும் விட்டுக் கொடுத்துப் செயலாற்றும்போது தவறாவிடுவோம். ஆனால் இன்மைய அரசியல்வாதி அதிகார வர்க்கத்துக்கு உரிய மதிப்புத் தராமல் அதனை ஒதுக்குவது, தக்கதுதான். அங்குது மிரட்டிப் பணிவைப்பது என்று நடந்துகொள்கிறார். அதிகார வர்க்கத்தினரும் "தமக்கேன் கம்பு" என்று ஆட்சியில் இருப்போருக்குத் துடிப்பாடுவிடவர்க்களாகி விட்டார்கள். இதுதான் கோளாறு.

图 4-10 说明: 图中虚线表示为 0 值, 图中实线表示为 1 值。

1. பிழை நடுத்திரங்கள் எழுவும் தொகுப்பைத்
தொகுப்புகளாகப் பிரிப்பதற்கு என்ன?

1. அவர்களே எழுதினதும் கூட, பாவம், யாரும் அந்த துறியைப் போவதில்லை!

2 கத்திரியோ புதிய எழுத்தாணங்கள் தொடர்திக்
கொண்டே, இயந்திரம் எல்லாம் பத்திரிகைகள்

தமிழ் மொழியைப் பழக்கத்தாக்கத்தில் தொடர்
கமாகப் பேசும் மொழியாகியிருக்காவிடும், ஏன்?

பூங்குக்கு காலம் வரும் போது அதுவும்
யாவோயி அட்டி செலுத்தும். 60-
60-களில் பிரபலமாகிவிட்ட நாயலாசிரி
யர்கள் வேறு; 60-70-களில் வேறு;
70-80-களில் வேறு. மறுபடி காலம்
மாறும். இன்றைய புதிய இளம் எழுத்
தாளர்களுக்கு நான் தொடர்க்கதைகள்
எழுத யாசம்புகு இருக்கும். அப்போதும்
இந்த போன்ற கேள்வி ஏற்படும்! .

© 2005 Pearson Education, Inc. All rights reserved.

7 நம் நாடு திருத்தம் தீவிரம் பெரும் செயல்
கொண்டு திருவிளையுள்ள பிரதேச நாடுகளை
உருவாக்க முன்வருமா?

அரசியல்வாதிகள் மட்டுமல்ல, சில இளைஞர்களும் கூட வருஷா வருஷம் தங்கள் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடித் கொண்ட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அருகருப்பு தட்டுகிறது. ஏதோ 50, 60, 75 வயது என்னால் பரவாயில்லை, ஆண்டுதொறும் பிறந்தகமாகக் கொண்டாடுவது மகந்த மகிழ்ச்சியும் தலைகளை ஆண்டுதொறும் நினைப்பதும் கொண்டாடும் அரவணக்கம். கொண்டு வராத போதால் அவர்கள் சாட்சியாக வைத்துத் தக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது எல்லாமே போலியாகி விட்டது.

© ப. என். உதயசேகர், 2016

7. இந்தியாவின் சீர்திருத்தம், விவசாயத்துக்கு உதவியளிப்பது, வேலாறு வந்த விவசாயத்துக்கும் இடமிருக்காமல் உடம்பு மந்த விவசாயத்துக்கிடையிலும் ஏதே உண்டாகக்கூடாது என்று முடிவாகக் கண்டனம்?

மக்களின் போராட்டத்தைக் கிரிக்ஷெட்
தான் பெற்றுள்ளது; பல வகை ஆதி
ரதாளங்களும் போதுமான பொருட்டித்
தானே மற்றவையும் - சன்மானம்,
விருப்பம், கிம்சைம் போன்றவை
- அவைமேலும்!

© 2004-2005, ZephyrusNetworks

7. உயிர்துறைக் கட்டுப்பாட்டை விமரிசிக்க ஜெனரலிதாவுக்கு அரங்கம் தருதி உள்ளதா?

மொது கார்ட்டில் ஈடுபட்டு விட்ட
புரட்சித் தீவிரவாதிகள் துணைதரவாதிகள்
சகலருக்கும் உரிமை உண்டு. மொதுலல்தா
ரின் தீவிரவாதிகளிடமிருந்து அந்த தீவிர
வாதிகள் கண்ணியமான முறையிலும்
தேர்மானவாசன உள்வந்துள்ளும் நடந்
தாம். துணைதரவாத அரங்கில் ஆரோக்கிய
மாக இருக்கிறார்கள்.

* eq. 10 with $\Delta_{\text{max}} = 0.001$

செ. கோபால்,
மாநிலமக்களம் (தஞ்சை)
தலைவர் (வழி),
தமிழ் மாநிலம்.

“அப்பா! இனிமேல் என்னைக் கடிவதென்று நிப்பட்டாகிவிட்டேன்!”

11

“அடுத்தவிட்டு மரமா அவர் எய்யலாம்
'சுட்டிச்சுவர்' என்று திட்டமிடும்!”

—အရှင်... မှတ်တမ်းများ

டெபாசி்ட்தாரர்களுக்கு **V.V.P. BRIEF CASE** அன்பளிப்பு

நம்பிக்கையின்
 ஒளி விளக்கு
 'பாஸாஜி'

22%

டெபாசி்ட்தாரர்களுக்கு வழங்கும் கூடுதல் வட்டி

பாஸாஜி மோட்டார் & ஜெனரல் பைனான்ஸ்
 (Hire Purchase Financiers for Motor Vehicles)

கவர்த்திகரமான வட்டி விகிதங்களில் பிக்சட் டெபாசி்ட்டுகள்
 ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன

1. வகுப்பு	2. வகுப்பு	3. வகுப்பு	5. வகுப்பு
17%	18%	19%	22%

6 மாதங்கள் வரை-16%

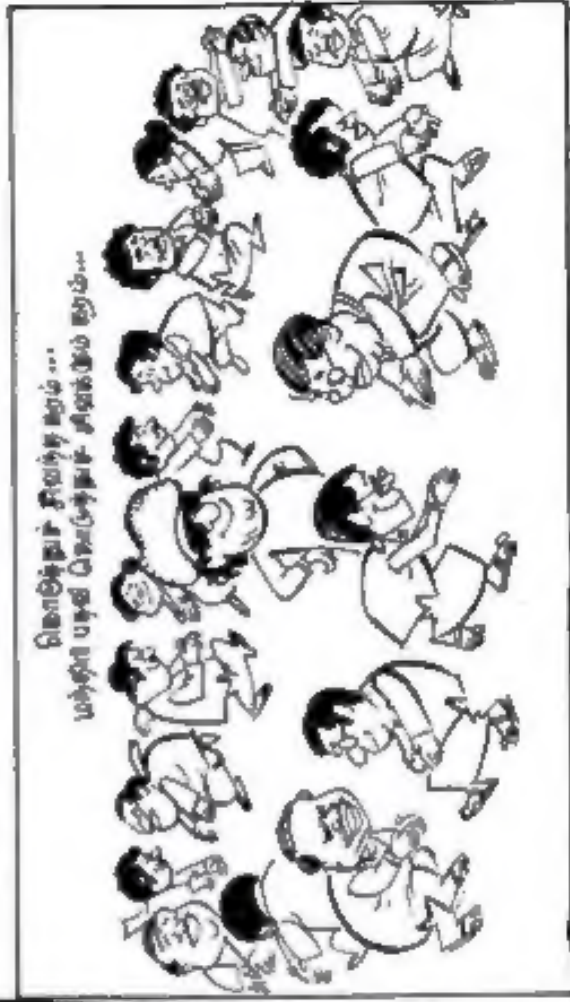
3 மாதங்கள் வரை-15%

உலகம் டெபாசி்ட்டுகளை அழையும் முதலாளி

பாஸாஜி மோட்டார் & ஜெனரல் பைனான்ஸ்
 (Hire Purchase Financiers for Motor Vehicles)

91, உஸ்மான் ரோடு, (சிவா விஷ்ணு கோயில் அருகில்)
 தி. கை. சென்னை-600 017. போன் : 447186

பெங்களூர் : 24/1-A, ஹர்ஷோ ரோடு (10வது கிராஸ்)
 மஹேஸ்வரி, பெங்களூர்-560 003 போன் : 366371
 தஞ்சாவூர் : எம். 3 & 3, முதல் கட்டிடம், தி. க. கனம் ரோடு,
 தஞ்சாவூர், போன் : 1625
 திருவள்ளூர் : 14/A, ஆன் கட்டிடம், தெரு. திருவள்ளூர்-606 801,
 போன் : 443
 பட்டுக்கோட்டை : 9-A, நிழலாதி தெரு, பட்டுக்கோட்டை, போன் : 452

கல்கி

1983 செப்டம்பர் 18
குதிரோக்காரி புரட்டாசி 2
மார்ச் 42 திசை : 7

முட்டுக்கட்டை மன்னர்கள்!

ஒரு பக்கம், "உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டும், பொருளாதாரம் மேம்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிற பக்கம் முட்டுக் கட்டையும் போட்டுக் கொண்டிருப்பதில் நமக்கு நிகரானவர் உலகில் வேறெங்கும் இல்லை. அபரிமிதமான பல்வேறு வரிகள், பர்மிட்-லைசென்ஸ்-கண்ட்ரோல்கள் இவைவெல்லாம் ஏற்கெனவே உற்பத்தியைப் பாதித்து வருவது போதாதென்று மத்திய நிதி அமைச்சர் டைட்சியாசர் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டில் விளம்பரத்துக்கும் வரி விதித்துள்ளார். இதன்படி ஒரு நிறுவனம் தனது விளம்பரச் செலவில் இருபது சதம் மீது வரி செலுத்த வேண்டும்.

உற்பத்தி செய்து அடுக்கி வைத்தால் போதுமா? உற்பத்தி யான பண்டங்கள் துரிதமாக விற்பனையாகும்தானே உற்பத்தியை மேலும் அதிகரிக்க முடியும்? இதற்கு உதவியை விளம்பரங்கள். விளம்பரம் செய்வது வீண் விரயம் என்ற கருத்து பிற்போக்கானது. விளம்பரத்தின் மீது வரி என்றால் அது உற்பத்தியை நேரடியாகப் பாதிக்கவே செய்யும்.

இந்த வரி ஜனநாயக விரோதமானதும் கூட. ஒரு பண்டத்தை உற்பத்தி செய்ய அனுமதிக்கப்பட்ட ஒருவனுக்கு அதை விற்பனை செய்யவும் ஜனநாயகத்தில் முழு உரிமை இருக்க வேண்டும். இந்த உரிமையைக் கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்கிறது இந்த வரி. மேலும் பத்திரிகைப் பொருளா தாரத்தையும் பாதிப்பதால் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்துக்கும் ஆபத்து விளைவிப்ப தாக இருக்கிறது.

ஆளும்கட்சி "சாதனை"களைப் பட்டியலிட்டும் வாக்குறுதிகளை அள்ளி விடவும் தேர்தல் சமயத்தில் செய்யும் பொய்ப்பிரச்சார விளம்பரங்களுக்குத் தடை ஏதும் இல்லை. இரண்டு கோடி பரிக என்று ஆசை காட்டி மக்களை மோசம் செய்யும் அரசாங்க வாட்டரி விளம்பரங்களுக்கு எவ்விதக் கட்டுப் பாடும் விடையாது. ஆனால் தொழில் நிறுவனங்கள் விற்பனையைப் பெருக்கி உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யும் நியாயமான விளம்பரங்கள் மீது வரி! இத்தக தோசம் எப்படி உருப்படும்?

நம்பிக்கை இழக்கக் கூடாது

'ஜி. பி. தூது தோல்வி' என்று கருதுவதும் பேசுவதும் சுழத்தமிழர் பிரச்சினை கீர உதவாது. ஜி. பி. அற்புதங்களைச் சாதிக்கப் போவதாகக் கூறிக் கொண்டு இலங்கை செல்லவில்லை. 'சிரமமான காரியம்' என்று அடக்கத்துடன் கூறிப் போனார். அமிர்தவில்களும் ஜெயலாத்தனாவும் சந்தித்துப் போச வழிவகுத்தார். சிரமாவோலின் யோசனைகளுக்குச் செவிமடுக்குமானும் செய்திருக்கிறார். இதெல்லாம் சாதனைகள் அன்றி வேறென்ன?

இருகரப்பீதியும் மனக்கசப்பு ஏகமாக வளர்ந்திருக்கிறது. வறண்ட பாலைவனத்தில் நம்பிக்கைப் பயிர் செய்ய வேண்டிய அசாதாரணமான பணியில் கணிசமான வெற்றி பெற்றுள்ளார் ஜி. பி. காரியம் முடிந்த பாடிக்கல்தான். ஆனால் பேச்சு வார்த்தைகளில் நம்பிக்கை இழக்கக் கூடாது. மேலும் தொடர வேண்டும். இல்லையெல் அராஜகம்தான் மீண்டும் தலையெடுக்கும்.

துவேஷமேனும் நக்கப் பொய்கை அன்பெனும் அழக னன்றாக மாறட்டும். 'ஒரே உலகம்' என்ற தத்துவம் தவறாக்கும் நாளில் சின்னஞ்சிறிய இலங்கைத் தீவில் இரு இனத்தவரிடையே ஒற்றுமை, நிலை முடிவாகிவிடு வனில் அது மனித குலத்துக்கே அலமானம்.

மகாகவி பாரதியாரின்
தீந்தமிழ்ப் பாடல்கள்.
ஸ்ரீமதி எம்.எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி
அவர்களின் தேனினுமினிய
குரலில் கேட்டு மகிழுங்கள்.

அண்மையில் நூற்றாண்டு விழாக் கண்ட தேச மகாகவி பாரதியாரின் பாடல்களைத் தொகுத்து நமது இசையரசி ஸ்ரீமதி எம்.எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி வழங்கவிருக்கும் மூன்று நீண்டநேர இசைத் தட்டுகளில் இது முதலாவதாகும். நாட்டுப் பற்றுக் கனல் பறக்கப் பாடிய அம்மஹாகவி பக்தி பரவச நிலையில் துதிகளெடுத்த தெய்வீகக் கவியுமாவார் என்பதை நமக்கு நன்கு உணர்த்தும் வகையில் இவ்விரு விதமான கீதங்களிலிருந்தும் பொறுக்கு மணிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து இங்கு கோத்துக் கொடுத்திருக்கிறார் ஸ்ரீமதி எம்.எஸ். இவ்விசைத் தட்டு மஹாகவி பாரதியாரின் பூரண வடிவத்தை, அவரது அடர்ந்த உணர்ச்சி வேகத்தை, ஆழ்ந்த கவித்வ மேதையை, அதிகாரபூர்வமான தீர்க்க திருஷ்டியை — வடித்துத் தருகிறது.

முதற் பக்கம் :

- மாபுகளேற்பு, தொடக்க கீதமாக விளங்கப் பெருமாளைக் குறித்து பாரதியார் செய்த "வினாவுக் காவ்யமணி மாலை" யிலிருந்து சில அடிகள் இன்னொருக் கோலங்களாகின்றன.
- அடுத்து ஆராமமான் தம்பி ஆறுமுகனைக் குறித்த "வில்லினை ஒத்த புஞ்சும் வளைத்தனை" என்று தொடங்கும் "வேலன் பாட்டு". குராதியவுணரை வளைத்த அவனது குரத்தினத்தையும், குறவள்ளியிடம் அவளது காதுவின ருத்தனத்தையும் மாற்றி மாற்றிச் சித்தரிக்கும் கீண்ட பெரும் பாடல்.
- தொடர்ந்து வருகிறது "சத்தனை கோடியின்பம்", இடத்தையும் ஊதன்பத்தையும் பினைத்து இகத்ததைப் புனைந்துள்ளானே, இறைவன் இதன் மாயை பற்றாத முக்தி என்ற ஒன்றை வைத்துள்ளானே, முக்தி மார்க்கமாக பக்தி என்னும் அன்பு பிழைவையும் அருளியுள்ளானே என்பதில் விவர நன்றியோடு கவிஞன் வந்த பாடல்.
- இகத்திற் விடுவதத்தை பராக்ரீதியின் விரிபாட்டாகக் கண்டு, அக்கவிமாட்ட வெள்ளத்தில் சிக்கிய கிவலியோயே பாரதி "வெள்ளமெனப் பொழிந்த" காவியச் சிவந்த அடுத்துக் கேட்கிறோம். "காவ்யம் வளத்தில் அண்டக் கோலமா மரத்தின் மீது காவி சத்தியென்ற... ரீங்கார... வள... நம் அகத்துள் பாய்ந்து எதிரிச் சற்றி ரீங்கரிக்கும் மலூரகானம்,

இரண்டாம் பக்கம் :

- பாரதநாயக வங்க மாகாணி பங்கில் சந்திர சட்டர்ஜி போற்றியெடுத்த 'வந்தே மாதர்' கீதத்துக்கு பாரதி நவிய தமிழ் வடிவை இப்பக்கத்தில் முதற்பாட்டாக கேட்கிறோம். நம் சொற்சிற்பி யெனெழு சொற் சிற்பியின் சித்தனை கூர்ந்ததைப் போற்றி அச்சித்தனவைத் தனதேயாக்கித் தனது தேவதூர் சொல்லில் "நாடிய கீதம்" என்று முழுடமிட்டுத் தந்திருக்கிறார்.
- தொடர்ந்து "பாரத தேசமென்று பெயர் சொல்லுவார்" எனத் தொடங்கும் பாடலின் பத்தடிகள் எவ் வாலையாக வருகிறது. கலாசாரம், தொழில், வந்தையும், விஞ்ஞானம் பாவற்றிலும் உத்தர பாரதம் இவ்வரை அண்டிவள்ள, இனி அண்டிய வேண்டிய முன்னோற்றங்களை எழுபதாண்டுகளுக்கு முன்பே பாடி நம்மை வியப்பிலாழ்த்தும் கவி, இவற்றோடு "வானொளப்பதையும், சந்திர மண்டலத்தியம் கண்டு தெளிவதை"யும் கூட நவீனது நம்மைப் பிரிகக் வைக்கவே செய்கிறது!
- இதனைத் தொடர்ந்து இன்பத் தேனாக நம் வதனியோ வந்து பரவுது "செத்தமிழ் நாடெனும் போதிலியே"
- முடிவில் "வாழிய செத்தமிழ்" கீதம் நத்தமிழ் நாட்டை வாழ்த்தித் தொடங்கும் பாடல் "வந்தே மாதரம்" என்று "பாரத மணித் திருநாட்டை" வணங்கி நிறுவுகிறது.

இந்த இசைத்தட்டில் ஒலிக்கும் ராகமணிகள் : தருமதவனி, படதீப், பெளரி, ஆனந்த அபரவி, சௌரகுட்டி, வித்துவரூபி, சுத்த ஸாரங்க, தேஷ், பிழத்தாலுள ஸாரங்க, மேசகனம், குந்தலவரணி, காமி, மத்யஸாவதி.

பார்வை பெறுவதற்குப் பாட்டின் பயன் :

இயல்வினைத் தட்டில் ஸ்ரீமதி எம்.எஸ். சுப்புலக்ஷ்மிக்குரிய சன்மானம் கண் மருத்துவ மனியாள் சென்னை சங்கர தேவராலயத்துக்கு அர்ப்பணிக்கப்படுகிறது.

இந்த எஸ்.டி./காஸட்டுகள் இப்பொழுது

எல்லா எச்.எம்.ஸி. ஷார்களிடம் விற்பனைக்கு உள்ளது.

தி கிராமபோன்
கம்பெனி ஆப்
இந்தியா லிமிடெட்

பாம்புகடி முதலுதவியாளர்கள் 1260
பேர் நிலமளம்—செய்து.

அமுதுவியடிக்கான்பாணியம் கிராமத்
தைச் சேர்ந்த அரசு ஆரம்பக் கலாதர நிலை
யத்தில் அன்று காலை, மீகார்ட் டான்ஸ்
டிக்கெட், கியூ வரிசை போல் ஏராளமான
பேர் காத்துக் கிடந்தார்கள்.

சமீபாகக் காலை எட்டு நாற்பத்தாறுக்கு,
பாம்புகடிமுதலுதவியாளரானபஞ்சாட்சரம்,
ஜயர் பீணாட்டலில் பெருங்கலும் கீரை வடை
யும் சாப்பிட்டுவிட்டுக் கைகளை முகர்த்து
பார்த்தபடியே நிலையக் கட்டிடத்துக்குள்
துழைந்தார். அவர் அந்த ஊருக்கு மாற்ற
லாமி வந்து மூன்று மாதமாகிறது. இது
வகையில் ஒருவர் கூடஅவரை நாடி
வரவில்லை. அதனால் சலித்துப் போயிருந்த
அவர், நேரத்தை வீணடிக்காமல்
இழந்த ஆண்டையே இருபத்திநாலே மணி
கூரத்தில் மீட்டுத் தரக்கூடிய மரங்கொத்தி

தங்கப் பற்கள் கட்டிக் கொள்ள வேண்டிய
அவசியம் நேர்த்தது நினைவுக்கு வரவே, உப
தேசத்தை மறந்து கிராசுப்பில் முழுகினார்.

"எவ்வ ஆசை உங்களுக்குக்கொளம்?"
"பாம்பு கடிச்சிட்டிருக்க..."
"ஐயோ, வலி தாங்கலிங்க!"
"ஏதாவது மருத்து கொடுங்கய்யா!"
"ஏரிவதுங்க தோள்பட்டை யெல்லாம்!"

பாம்பு பாம்பு...

தாமிரநார்
சாட்டிடுக்கல்
கூடுக்கா?

வேலியம் தயாரிப்பது பற்றிய தனிப்பட்ட
ஆராய்ச்சியில் முனைந்திருந்தார்.

வேலியத் தயாரிப்பை நேற்று விட்ட
இடத்திலிருந்து இன்று தொடரவாம் என்று
தீர்மானித்தவரிடம், ஆ. ச. நிதியைக் கடை
நிலை கையியரால் துரைக்கொண்ட ஒடிவந்தது.
"சார்! இன்னிக்கு வந்திருக்கிற கேஸ் முழுதும்து
நீ பார்க்க வேண்டியதுதான்! உன் பாடு
குவிதான்!" என்று தகவல் கொடுத்தான்.
அத்துடன் அலை மோதிக் கொண்டிருந்த
நோயாளிகள் வரிசையையும் கட்டிக் காட்டி
ஞாள், அகிர்த்தார் பஞ்சாட்சரம். "ஒரே
நாளில் இவ்வளவு பாம்புக் கடி கேட்கலாம்?"

"சரி, ஒவ்வொருத்தராக உள்ளே அனுப்பு"
என்று உத்தரவு போட்டுவிட்டு, மேஜையரு
வில் போய் அமர்ந்தார். அடுத்த நிமிடமே
அவரை ஒரு கும்பல் சூழ்ந்துகொண்டது.
அவரின்மீடம் "க்யூ"வில் வரவேண்டியதற்கு அவ
சிபத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லலாமா
என்று ஒரு நிமிடம் யோசித்தார். மும்பு
வேலியார்த்த முருங்கைப்பட்டியில் இது
போல உபதேசம் செய்யப் போக, இன்னு

பஞ்சாட்சரம், "இருங்க!" என்று கூசு
வமர்த்திவிட்டு, மேஜை கிராயனைத் திறந்து
ஒரு கற்றை அச்சிட்ட பேப்பரை எடுத்தார்.
அவரை அவராமாக அந்த ஆளுக்கு ஒன்றாக
விநியோகித்தார்.

"இதுதாங்க பாம்பு கடி சிகிச்சை மனு...
இதை எவ்வொரு முறையிலே பூர்த்தி செய்து
கொடுங்க! அதுக்கு அப்புறந்தான் மத்த
விஷயம்: இங்க கவனிக்க முடியும்!"

கூட்டம் சரசரவேன்று பின்வாங்கியது.
பேணுவுக்கும் பெண்ணுக்கும் அயலாயது.
சுமார் இருபது நிமிடங்களுக்குப் பிறகு, நிரப்
பப்பட்ட மனுக்கள் பஞ்சாட்சரத்திடம்மேஜை
மீது வந்து குவியத் தொடங்கின.

"எல்லாரும் மனுக்கொடுத்தாச்சிலவே?
அப்படிக்கொஞ்சம் காத்திருங்க... மனுக்
களைப் பரிசீலனை செய்த பிறகு, ஒவ்வொருத்
தராக் கூப்பிட்டுமே... அப்போதான் வர
ணும்!"

"ஏங்க! ஒரு சத்தெகம்!" எங்குள் ஓர்
இளைஞர்.

"என்னப்பா?"

"மனுஷியே தாவித்தாள் ஊரெழுத்து உறவும் வேண்டார்களா?"

"வேணும்மா... இது பொதுமே அலாசனா கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாச்சோ! அதனுமே அரசு விதிகளுக்கு கொடுத்திருக்கு..."

மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்வதே தொடங்கிப் பஞ்சாட்சரம், தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்பட்டோர், பழங்குடியினர் ஆகியவர்களை மனுக்களை மட்டும் முதலில் பரிசீலனைடுத்து வைத்துக் கொண்டார். பாரோ இரண்டு பேர் அதைப் பகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினரின் பொய்ச்சி கடிதங்களையும் மனுவுடன் இணைத்திருக்கவே, அவதூறையும் தனியே எடுத்து வைத்தார். ஒரு பெண்மணி, ஆளும் கட்சி கட்டச் செயலாளரின் பரிசீலனையை மட்டும் மனுவுக்கும் பதில் வைத்திருந்தான். இன்னும் இருவர் உச்சுராராய்ச்சி கடை அறிபின் (ஆளும் கட்சி)

போன மனுதாரர்களின் பெயர்களை உருக்கக் கவிப்பதற்கு துறக்கண்ணா, அவர்கள் ஒப்பொருவகிடரும் 'மாஸூல்' கருவிக் குறி மட்டியோது பொதுமே சவகைப்பு. "கட்டிச் செயலாளர் கிட்டே இதைப் பத்திப் புதார் செய்வார்களா?" என்று ஒருவர் கேட்டபோது "அவருக்காவத்தான் ஐயா இதை கருவிக் கிடும்... நீ போய் தக்கா புதார் பண்ணு! உன் டங்குகார்தான் அறுத்து போகும்!" என்று துறக்கண்ணா சாசனமே அமைதி, அமைதி...

தேர்தலெடுக்கப்பட்ட நேரவானின் கவி கையாள் பஞ்சாட்சரத்தின் முகப்பு வந்து நின்றான்.

"இதிலே பாருக்கு ஊர் போடலாம், பாருக்கு மாத்திரை மட்டும் போடும், பாருக்குக் கவிப்பு நெவை என்று எவருக்குத் தெரி மனும... இந்த மனுவினே உங்கள் நெவை கவிச் குறிப்பிட்டுக் கொடுங்கள்!" என்று

யின்றும் சில மனுக்களை அவனிட கொடுத்தார் பஞ்சாட்சரம்.

இன்னும் ஒரு காக மணி, யின்றும் மனுக்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதும் பஞ்சாட்சரம் அவர்களை மிகக்கவனமாய்ப் பரிசீலனை வைத்துக் கொண்டார்.

"முதல்... ஊரிக் கெல்லையத்தான் அவனிடமும்... அதுதான் அரசு உத்தரவு... சரி, பெரிய ஊரிலா, சின்ன ஊரிலா - எது நெவை... இதிலே எழுதிக் கொடுங்கள்..." யின்றும் மனுக்கள் கையாறின்.

ஊர் போடும்படி கேட்டிருந்தவர்கள் எல் னோரும் சின்ன ஊரிலே போட்டுப் போட்டிருந்தார்கள்.

"எக் கொடுக்கும் சின்ன ஊரிலாது! அப்பகங்கு கொஞ்ச நேரம் வேயிட பண்ணுங்க... கூப்பிட்டேன்!" என்று கூறிட்டு மாத்திரைக் கெல்லைய அமைத்தார்.

"உங்களுக்கு இனிப்பு மாத்திரை, சாய்ப்பு மாத்திரை, ஸ்ரீப் பி மாத்திரை - இதிலே எது வேணும் கொடுத்துங்க!"

முருந்தன்

பிரமுகரின் மச்சான் கடிதங்கள் மனுவுடன் வைத்திருந்தார்களே, அவற்றை எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக எடுத்து வைத்தார்.

"தலைக்கண்ணா! இந்த ஆராய்ச்சி முதலில் அரசு கொடுத்து!" என்று அந்த மனுக்களை அவனிடம் கொடுத்தார். கோர்ட்டு பிழை

மாதம்
ஒரு
மார்ம்
நாவல்

அடுத்த வாரம்

வா
அருகில்
வா

கேவிபாலா

"ஏன், கிருஷ்ணா காரம் ஏறுகிற மாதிரி மாத்திரை ஏதும் கைவசமிருக்காது நம்மிடமே?"

"கேட்டால் இல்லீங்க. இருந்தா தானே கேட்டிருக்க மாட்டேனா? ஏன்வா இப்படி கேள்விகேட்டு ஏன் உயிரை வாங்குகிறீர்?"

"மன்னிக்கக்கூடிய காரி... தெவீசாமல் கேட்டுட்டேன்."

"சரி, இந்த மனுக்களை திரும்பிக் குடுங்க. நிரந்தர வினாக்களாக..."

மாத்திரையின் குசி பற்றி மனுதாரர்கள் நிர்ப்பீட்டமும், "ஏற்பு, சிவப்பு, வெண்பு, கனா, நீலம், கனா, மஞ்சள் - எந்தக் வர்சை மாத்திரை வேணும்? அதையும் எழுக் கொடுங்க!" - மறுபடியும் மனுக்கள் ஈரப்பல், தாக்கல்.

"சரி... அப்படி உட்காருங்க... யாரிவா கனிய்பு கேட்டது? வாங்க இப்படி!" என்று அடுத்த குழுவை அழைத்தார் பஞ்சாட்சரம்.

அவர்களிடம் 'போட்டவுடல்' உடல் பெயரால் எரியக் கூடிய கனிய்பா, குறுகுறு வென்று துக் கைத்தது போல உணர்ச்செங்கும் கனிய்பா, எது தேவை என்று கேட்டு ஒரு செட் மனுக்களையும், திறகு எத்த லக்ஷைகளையும் வேண்டும் (தங்கள் வேண்டுகோள் இரண்டு வண்ணங்களிலேயே கனிய்பு இருந்தது) என்று கேட்டு இன்னொரு செட் மனுக்களையும் வாங்கி கைத்துக் கொண்டார். அவர்களையும் காத்திருக்கச் சொன்னார்.

கெய்வோடு ரக மனுக்களை அவற்றிற்கான பதிவேடுகளில் பதித்து கொண்டு வரிசை எண் கொடுத்தார். இதற்குள் மேலும் ஒரு மணி நேரம் ஓடிவிட்டது. அத்தனை நேரமும் நோயாளிகளையெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு வாகனம் மூடிக்கொண்டு, தலைநிலைப் பொத்தவண்ணம் பெஞ்சுகளில் தெளிந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

பதிவு பெண் முடித்ததும் இருக்காவில் இருந்து எழுந்து உட்காந்தவர் சிவப்பும் கெய்வு இரண்டு 'பஞ்சமா'க்களை இறுதி வரை இருந்து இருந்து இப்பம் அடைந்தவரால் பஞ்சாட்சரம் பிங்கும் வந்து அமர்ந்தார்.

"ஹி கேட்டவங்களுங்கொருத்தராவாங்க இப்படி!"

வந்தாரை,

அவர்கள் கையோ, காலோ, குதுமலோ, இடுப்புப் பிரதேசத்தினா - எங்கே ஹி குத்திக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள் என்று கனிக் தனியே ஒரு குழைக்கு இரு முறை லாகக் கேட்டு, சிறுசிறு குழைக்காகப் பிரித்து திங்கைவந்தார் பஞ்சாட்சரம்.

அடுத்த செட்டம்: ஹசியைத் தேடி எடுத்தல்.

"தரைக்கண்ணா! எங்கேயோ ஹி!"

கடைவாய்ப் பக்கில் புதுத்து விட்டிருந்த டாக்குத் துறைக் குண்டுமால் அப்பதில் படுத்தவதில் எடுபட்டிருந்த தரைக்கண்ணா அதைச் செட்டத்தில் அப்படியே தடைத்தது, எடுத்து திட்டினார்.

"இது இக்கேவியோ... இதுகேக்கை ஹி!"

தரைக்கண்ணா பார்க்கும் கெய்வு பதமால் டிசுப்பில் பெட்டி ஒன்றைத் திறந்து, அதை குவித்துத் தருப்பிடித்த ஒரு சாக்கெட்டப்பாவை எடுத்தது, அதையும் திறந்து, ஒரு அட்டையில் குத்திப் பத்திரமாக கைக்கப் பட்டிருந்த ஹசியைக் கொண்டு வந்தார்.

சிரித்த பஞ்சாட்சரத்தின் மேஜையிதே செட்டத்து அதை எடுத்தது. வாயால் தூசியை ஹி, ஹசியைப் பொருத்தினார். இதற்குள் தரைக்கண்ணா குட்டி குட்டியான மருத்து புட்டியை எடுத்து வந்து திட்டினார். உற்சாகமாக விசைஅடித்தடியே, ஹிக்குவிய் மருத்தை ஏற்றி, குழைக்குக் குழைநாவி, இக்கேக்கைப் போட்டார் பஞ்சாட்சரம்.

"போகலாங்கண்ணா!" என்று கேட்டார் ஒருவர்.

"விட்டுக்குப் போய் கடுதண்ணி குத்தடம் கொடுங்க. வலி அதிகமாக இருந்தால் பங்குக் கடிச்செட்டுப் பொறுத்துக்கூட.... குணமாகி விடுகிற மறுபடியும் எங்கே வந்து பாருங்க!" என்று சொகி, அவர்களின் அனுப்பி வைத்தார் பஞ்சாட்சரம்.

மாத்திரை கேட்டவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய வண்ண மாத்திரைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டே வந்தபோது, புட்டிகள் காலி யாகிவிட்டன. "அங்கைவுதான்..." என்று சொன்ன பஞ்சாட்சரத்தைக் கண் தூடை

பாக்கியராஜ் ரசீகர்களுக்கு அவமானம்!

● பாக்கியராஜ் அவர்கள் 4.9.83 இது அட்டையில் வெளியிட்டு, அவரிடமிருந்து ஒரு வித்தியாசமான பேட்டிக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு வாசகர்களைப் பரவலப் படுத்தி விட்டார்கள்.

உட்துள், வெ. வட்கிதாராவணம்.

● விஜயாச்செய்திகளை மையமாகக் கொண்டு வெளியாகும் இதழ்களில் கூட இதுவரை பாக்கியராஜின் இப்படிப்பொரு பேட்டி வந்தது இல்லை.

வேதூர் வசந்தா பரிவல்.

● தமிழ்த் திரை உலகில் கக்கிற்றிகை நாயகன் பாக்கியராஜ் அவர்களின் அட்டை வண்ணப் படத்தைப் போலவே அலகுமடல் பேட்டிக் கட்டுரையும் அடக்கமாகவும் அழகாகவும் தேர்தியாகவும் அமைந்திருக்கிறது! கரோடு-10.

மேலாந்தரன்

● பாக்கியராஜ் முருங்கைக்காய் மொழாந்திரம் என்னதான் எப்பைக் கட்டு எட்டினாலும் 'முத்தாண் முடிச்ச' ஆபாசமான அஸ்திராரமாகக் கொண்டு எட்டப்பட்டது தான் என்பதை அவரது மனச்சாட்சி என்னடிப் பாக ஒப்புக் கொண்டே ஆகவேண்டும். அல்லவியம்.

தி. வெ. முத்திநாதன்.

● இவ்வாக்களெல்லாம் 'முருங்கைக்காய்' மொழியில் பற்றிப் பேசுவதைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தவர் பார். மக்கள் கூடு மீட்டர்களில் பரிக்ஷமாக இந்த வசனங்களை ஒலிபரப்பப்படுகின்றன. ஆபாச வசனங்களும், செங்கல்களும், பாடல் காட்சிகளும் மக்களின் மனத்தைக் கெடுக்குமளவுக்கு 'முத்தாண் முடிச்ச' இடம் பெற்றுள்ளன. பாக்கியராஜ் போன்ற வண்ணவெய்யே நிறமையான மனிதர்கள் இந்த மாடிக் ஆபாசங்களினுதான் புகழ் பெற வேண்டும் என்பதை நினைத்து என் போன்ற பாக்கியராஜ் ரசிகர்களுக்கு அவமானம்! விழுப்பரம்.

கே. எல். குமார்.

● 'சிரிச்ச முடிவாத ஊர்' என்றுபொருத்தமான தலைப்பின், எங்கனது ஊரின் குறைகளை நகைச்சுவையுடனும் இுவ்வையு தெளிவாகவும் வாராஜம் எடுத்துக் கூற 'முடிவாது!' நீங்கள் எங்கை கூதி விட்டார்கள். விடிவிறதா எனப் பொருத்த இருந்து பார்ப்போம்!

விருத்தாசலம்-1. எம். நிதிதரன்.

● குன்று கல்வானம் பயணம் செய்த பஸ்வன் பஸ் 'பிரேக் டவுன்' ஆகாமல் ஓடியதோ, எங்களுக்கு ஒரு அருமையான நகைச்சுவைப் பேட்டி கட்டுகா இல்லைத் ததோ!

மீதுட்சிபுரம். எஸ். கணேசன்.

● தகவல் விஷயங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டிய பொண்ணை நேரமாகவும், விசையிப்பிக்கவாப் பக்கங்களிலும், 'குன்று கல்வானத்தில் பஸ் பயணம்' போன்ற உபயோகமற்ற விஷயங்களில் விளையப்படுதேவைதானா? வேறொருதம்பாணியம்.

எம். சம்பத்.

● 'கெய்கை'வின் கடுகறுப்பை நேரம் மனத்தையான மெச்சிக்கனும், எங்களுக்கு எப்பிரதா படம் முடியும் என்றுவிட்டது. அதுப்பாசு படத்தைக் கடுகறுப்பான படம் என்று புரடா விடுகிறீர் நியாயமா? அப்படியும்

ஏ. சத்தியநாராயணம்.

● விட்டியே ராமன் விமரிசனத்தில் 'வித்தியாசமான ராஜிகா' என கொட்டை எழுத்தில் பாராட்டிய விமரிசனை, அடுத்த பக்கத்திலேயே 'கெய்கை' பட விமரிசனத்தில், வித்தியாசமாக நடத்திடுக்கும் எங்கள்

உட்ட வேறு

சித்திரைக் கண்டு கொள்ளவேண்டியவா! ஏன் இந்த ஓர் வஞ்சனை? சென்னை-23.

சி. பூபாட்சிங்.

● விஜய் விசுவனின் 'தகப்பிந்தத்தை' உடைந்த மனோரத்தினிக் உண்மை வெளிப்பாடு. உள்ளக் குறுறுல்களின் குறைமச்சித்திரம். இவரைப்போல் உபாடப்பாளிகள்-பிரகரத் ரூபினின் வரவை எதிர்போக்கும் இவைய தாமரைகள்.

ஆயிவன்.

● அடுத்த மாதம் வெளிவடமிருக்கும் கென்னர் மானவர் சிறப்பதெழிய் மானவர் களின் படைப்புக்களுடன் அவர்களின் புனைப் படங்களையும் வெளியிடுவார்கள். சிறப்பாக இருக்கும்.

திருச்சி-17. எத்தவ. ஆர். இளம்போ.

தகவல் வேண்டித் தந்தி. மானகமனின் தகவது படைப்புக்களை அறியப்படுவது, புனைபடத்தை டி. இளைத்து அனுப்பி வைக்கலாம்.

-ஆர்.

மரகிதம் பூக்கும் மலர்கள்

"பா... பா..."

"...ம்?"

"பா... பா..."

"...ம்?"

"படித்திருக்கிறீர்களா?"

மெழுகல் ஜூனியர் குத்து உயர்த்திய பாலா சிரித்தாள்.

"தூங்கறவனை எழுப்பி."

விவரங்கிற மாறிலி என்ன சொல்கிறார்? "

பார்வையால்

தூங்கிட்டுருக்க

சொல்லி இரு

"பா..."
"இதோட லுளுக்க... இன்னும் எத்தனை தடவை கூப்பிட உத்தேசம்?"

"தங்க என்னன்னு கேட்டாத்தானே?"

"தூங்கட்ட... என்ன கண்ணம்மா?"

"இன்னும் தாது தானிலே என்ன வருது சொல்லுங்க பாரிக்கலாம்?"

"தாது தானல்லா? மம்? இன்னிக்கு வெள்கிக்குறைய... சலி, ஸ்ராவிற, திங்கன், செவ்வாய் போற புதுசு கிழமை வருது."

"சடலிசை! தான் அனாதைகேட்கலை... என்ன தெளி? அனாதை சொல்லுங்க..."

"அட! தெளி தெரிவனுமா? லுளுக்கிலே அனாதை சொல்லக் கூடாது? லுட சலிட்டுவெண்டி கேண்டி... அப்படிக்கு இருபத்தி லுரு... இந்த சிம்பிள் கண்களை தான் போட்டுக் கொல்லனுமா?"

அசிரத்தையுடன் பெரிசெட்டு பாலாஜி பின்னும் புத்தகத்தில் கணத்தைத் திருப்ப, கெடை அகலாமாய் எழுந்து உட்கார்ந்து, படுக்கையில் மண்டி போட்டுக் கொண்டான்.

சுவசங்கர்

“புதன்விழை... இருபத்திறண்டு சொன்ன நீங்க வேணுமா... பாஸா, இது என்ன மாசம்?”

“காட்? என்னுட்க உனக்கு இன்னிக்கு? மூதல்வ மிழைம, தென் தெதி, இப்ப மாசம்னு தொண்ட தொண்டதே? இது நவம்பர் மாசம்... போதுமா? ஆகி விடறியா?”

கெளரி கண்ணை மிடித்தாள்.

பாஸா வினாவாடுகிறாரா? இங்க, சிறு மாசமா மறத்து விட்டாரா?

பார்த்தவரைக்கும் பாஸாவின மூத்தலின் ஒரு வெற்றித் தன்மைவை மட்டும் புரிந்து கொள்ள முடிய. இது நூழினை கொப்பவரித்த உற்சாகம் ஊசி பட்ட பதாணை வெடிக்க, காலை நீட்டி மறுபடி படுத்துக் கொண்டாள். பக்கத்து மடாண்டிக்கு இந்த பத்திரிகை ஒன்றை மூத்தலுக்கு தேராக விசித்துப் பிரித்து மாஸாவின மார்பைவைத் தவிர்ந்தாள்.

அவள்: சர்வர வேலைவை விட்டுடப் போறேன்.

இவன்: ஒண்டா?

அவள்: ஈ கூட துணையாத தோண்டக்க சர்வரா இருக்க ரொம்ப அகமாணமா இருக்குடா! —செய்யுட்டி

அந்த ஏமாற்றமும், கண்ணாடி எச்சரிதும் அடிப்பட்டு அடக்கி வைத்திருந்த சிவ் வாய் தவிதூக்கச் செல்ப, மாஸாஜி கையை நீட்டி அவன் பாதத்தை மெகாக வருடினான்.

“என்னம்மா... வரிசையர் தான். தெதி, மாசம்னு கேட்டுப் அப்பறம் எதுவுமே பேசாமப் படுத்திட்டே?”

பத்திரிகையைத் தவழக்காமலே கெளரி பதில் சொன்னாள்.

“ஒன்னுமில்லே பாஸா... விட்டுடுங்க... நீங்க சொன்ன மாநிலி விண் தொண்டொண்டப் புத்தான்... ஐம் ஸாரி...”

பாஸாஜி எழுத்து அவன் அருகின் உட்கார்த்தான்.

பத்திரிகையைப் பிடுங்கி அத்தப் பக்கமாகப் போட்டுவிட்டு, குனிந்து தலையை மூட்டினான்.

கண்களைச் சிமிட்டிக் கொண்டு “சரிவிரி கேள்... தவம்பர் இருபத்தியேழாம் தேதிப் தான் அம்மளவு கலப்பமா மறத்திரு வேணு? நம்ப ஏறாயது வெட்டிப் ஆவியர்வாரி டே - எனக்கு லாபகம் இருக்காதுன்னு தினசரே?” என.

கெளரி சத்தெகத்துடன் தெற்றியை மடித்தாள்.

“கேள்... இதானே வேணுங்கறது. நான் தினசரி படுத்தினப்பறம், தவக்காவே லாபகம் இருக்கிற மாநிலி போதறுதானே வேணுங்கறது?”

“இத்தனை வருஷங்களா தான் எப்பவாவது கப்பாண தான் மறத்திருக்கேனு டார்விரி?”

“இவ்வதான்... ஆறு, ஒவ்வொரு வருஷமும் பத்து, பதினாத்து தான் முன்னடியே வெட்டிப்ப்டைய எப்படியெனெப்பிரேட் பண்ண காய்வு பேச ஆரம்பிக்கிறான், இத்த வருஷம் காய்வுத் திறக்காமலே இருந்தா, மறத்திட்டதாத்ரானே அர்த்தம்?”

இங்க, நிச்சயமாக “மறக்கவில்லை, கற்று லாபாத்திரிக்குத் வருகவழத்த நாறு மூத்து சரங்கிலையும் ஸ்கிக்கிப்பாதம்மலி காய்க்கினை ஆர்ட்டுப் பறவுகள் ஆர்ப் திரைக்டப் புத்த கத்தையும் அழகாட பரித்த தான்களில் கற்றி நூலிப்பேறையிலவைத்திருக்கெண்டிபென்னே! வேண்டுமென்றே இந்த மூதா உண்கிச் சின்ன ஆசாப்பட்டு காவைத் திறக்காமல் இருக்கிறேன். புதன் அன்று பரிகப் பொருட் கிணப் பார்த்துச் சின்னக் குழத்தை மாநிலி மிப்ப்புடன் “எனக்கா? எப்ப வாய்க்கிளங்க பாஸா” என்று நீ சத்தொஷிக்கப் போவதைப் பார்த்ததான் இத்தனை அழககம்மே பென்னே....

பதினாட எதுவும் பேசாமல் குனிந்து முத்தமிட்டவளின் மார்பினைக்கைய வைத்தாள் கெளரி உயர்த்தினாள்.

“என்ன ஸார் த”லா? மறத்துபோனது திழும்தானே?”

பாஸாஜி சிவ்பு மாறாமலேயே “ஆம்” என்று தலை அசைத்தான்.

“தட்டல் பெட்டி... சமீப்தா ஒத்திக் கிட்டங்கனே... ஸாரி சொக்துங்க, போனாப் போதறுதான் மன்னிக்கிறேன்.”

“ஸாரி...”

“அ...அ... இப்படிச் சொன்னு ஒத்துப் பேணு? ஸாரி கேளகிம்மா... தெரிபாம மறத்திட்டேன். இனிமே கண்டிப்பா ஆகப் பூரா மறக்கவே மாட்டேன்... ப்ராயிஸ்னு சொக்துங்க.”

பாஸாஜி அவன் கண்ணத்தோடு கண்ணம் வைத்தாள்.

“ஸாரிதா ராஜாத்தி... தெரிபாம மறத்திட்டேன். இனிமே ஆன் காய் ஆனது மிவ் ஒரு தரங்கட மறக்கமாட்டேன்... ப்ராயிஸ்” என்றவன் மென்மையாய்க் காதைக் கடிக்க “ஆ” என்று சிணுங்கி கெளரி குனிந்தவளின் கழுத்தின் கைகளைச் சுற்றித் தன்மேலு இருந் தும் இறுக்கிக் கொண்டான்.

“இவன் ஆ பாஸா...”

“இவன் ஆ கேளகி... வெகி மர்...”

“பாஸா...”

“ம்...”

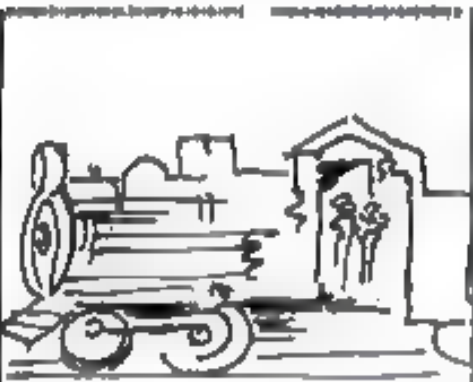
"சரி, உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையா இந்த மாநிலப் பேரவை... ஆனால் இன்னொரு நாள் ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கோம்... இதை நீங்கள் நம்புங்கள்..."

"...
"தான் பிட்டுக்குப் போகாம இருப்பதி நான் மணி நேரமும் என் கூடவே இருந்தது நான் எதிர்பார்க்காத போலாம். சந்தோஷமா இருக்கு."

"ஆனால் நீ எங்கென்ன பிளாப் போட்டே? மொட்டை மாடி, தீவா அப்படி இப்படிக்கு... ஒண்ணுமே தவறவில்லையா, ராஜ்ஜோட..."

"போ வாய்? இந்த மாநில உங்க தொண்ட படுத்துக்கற சந்தோஷத்துக்கும் அதுக்கும் பெரிசா என்ன வித்திபாசம் பாலா? எல்லாம் மனசைப் பொறுத்தது இப்போது? நீங்கள் நானும் மனப்பூர்வமா அப்படி தப்பிதவங்கதாயோ?"

பாலாஜி அவளை அணைத்துக்கொண்ட பிடிவை இறுக்கினான். வலிப்புக் குத்தத்தைப் பறித்தான். "ஓ வங்க... என்னுள்."

நிங்களே ரயில் இன்றிவிடும் மீண்டும் போகும். அமெரிக்காவில் நிங்களே-நீராணி ரயில் இன்றிவிட மறுப்பு உருவாக்குகிறார்கள். சிறப்புத்தனம் அந்தமில் செய்வாதிருக்க இதில் எப்போதும் செலவாகும் தனி இடம் அமைக்கும். கரும் புலக கட்டுப்படுத்தப்படும். ஒன்றாகவேனில் தயாராக இருக்கும் இந்த இன்றிவிட அமெரிக்காவிலிருந்து ஏராளமான பெட்டிகளையும் என்னைமேல் அந்தியைச் செலவாகியும் மிச்சமாகும்.

இருபதே டிசம்பர் உட்கார்த்தபடியே பட்டினம் தட்டி இன்றிவிட இயக்குவார். நிங்களேயை அழைத்து வரும் பணியை இயத்திரம் செய்கிறார்கள். புதித உத்தரவிடக் கையாண்டவாறுநிங்களே வரிகளும்பொதுமேட்டிலும் உருவாகும் அநிவிக்களும். இரு மடங்கு பணம் தரும்.

ஆதாரம்: இந்த அறிவிப்பு.

இரண்டு நிமிஷங்களில் மீண்டும் செலி மெதுவாக "பாலா" என்னுள்.

"ம்...
"பேசுதா ஆரம்பிக்காதே; கெட்டிமா இருக்க முடியும்... வேட்கட்டுமா? அந்த ஸ்டீம் பாரின் வேலிக்கப்பறும் தா ஒன் உண்டாகவே விரிவெ பாலா?... நிங்களோடும் போவ வறையும் மட்டும் முன்னு ஆவாக்கி!"
கவையுடன் அவள் பேசுவதற்குப் பட்ட, பேசியவனின் தொனிலிருந்து மாறிப்புகு பாலாஜி இருந்து விட்டுக் கொண்டான். ஸ்காலர் விரிவெக் கொடுத்தது தூக்கித் தன் உணர்வின் சந்திக்க வைத்தான்.

"உண்டாகவில்லையா உன்னை உறுத்தினா?"

"ம்... ரொம்ப..."

"இதோ தப்பி செலி... டாக்டர் ஒன்றும் இப்போன்று கோவிலிட்டதை மறக்க வாயா?"

"மறக்க... ஆனால் ரன் உண்டாகினா? நோ மஸ்ட் பீ எ ரீலக்... அந்தக் காரணத்தையால் தெரிந்ததை விருப்பமேல்."

அந்தக் குழந்தைக்குப் பின், பூப்பெட்டியில், டி. அண்ட் வி இவ்வுருத்த செப்ததொடு, பாலாஜியும் தன்னைச் சொந்தத் துக்கொண்டு விட்டான்.

"சரிப்பம் வர கொஞ்சம் பணியைமா இருக்கிறது. ஆனால் குழந்தை உண்டாகவது இதனால் நிச்சயம் தடைப்பாது" என்று ஒருத்தருக்கு இரண்டு டாக்டர்கள் உதயம் அதன் பிறகு ரெண்டு ஒரு நிமிஷமேயினால், "கொய்யுங்கப்பா... நான் ஒன் அப்படியும் பர்த்தென்கட்ட ஆகலா?"

பாலாஜி எழுந்து உட்கார்த்தது இரு வரக் களிலும் அவன் குத்ததை சந்திக்க கொண்டான்.

"இது விஷயமா நானே உட்கிட்டப் போனும் இருக்கிறேன். நங்கள் வேண்டிய நி டாக்டர்கள் எழுந்திட்டே... குழந்தை வேண்டிய ரொம்பத் திரிமா இருக்கிறது நங்கு இப்பே செலி... இந்தத் திரிம் கைக்கவாஜிகளா சம்பந்தப்பட்ட நபரைப் பாதிக்கும். குழந்தை உண்டாகவில்லையா உன் நம்மையும் அநியாய உன் மனசைத் தாக்க ஆரம்பிக்க, உடம்பிலும், மனதிலும் ஒரு இறுக்கம் உண்டாக, ஒருத்தரின் தாமதமாகும்... போ, நீ உங்களைக் கொஞ்சம் சிதாண்டிப்படுத்திக்களும்... நிங்களே பண்ணிக்களும்... குழந்தை வரப்போ வரட்டும்னு நினைப்பார்ப்பு இவ்வாறு தகர்த்திக்கப் பற்றிக்களும்... நிவ மாணவர்களாகவே ரொம்ப பெண்ணா இருக்கற மாநில நோனில்தான்... நாம் உதயம் பண்ணிக்கக் கூடாது! செலி ரொம்பகென்கிளின் கெளந்து அந்த நினைப்பை ஒத்திட்டேன். இனிமேலாவது பீ நிவாக்கிட... என்ன கண்ணம்மா?"

ஒரு கணவனுக் கட்டுமின்றி டாக்டராகவும் மாறி பாலாஜி பேச, குழந்தை ஒரு வார்த்தை பேசாமல் அந்தநிலையையும் உட்கிட்டிப் பாய்க் கேட்டுக் கொண்ட செலி அவன் உறுப்பினராய் செலு நேரம் அடியும் அந்த வார்த்தைகளை அகல போட்டுக் கொண்டே இருந்தான். (தொடரும்)

**வியர்க்குருவினிய்று நிவாரணம் பெற
பால்கம் பவுடர் போதாது, நைஸில் வேண்டும்.**

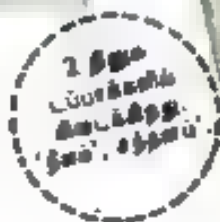
**நைஸில்
உபயோகியுங்கள்
வியர்க்குருவினிய்று
விரைவில்
நிவாரணம்
பெறுங்கள்.**

NTS-111-1111

நைஸில், மருத்துவமனையிலிருந்து பவுடர் ஆகும்.
வியர்க்குருவின் எந்தவிதத் தொல்பயிரிலிருந்தும்
உடனடியாக நிவாரணம் அளிப்பதற்கென்றே
விசேஷமாக வியர்க்குருவிய்று பவுடர் தயாரிக்கப்பட்டது. பால்கம்
பவுடர்க்குறிப் பேரளவற்றி, பிரச்சினை நேரமல்ல
தவிர்த்தும், பரவுவதன்மூலம் எதிர்த்தும் காக்கிறது இது.

1. அளவுக்கு மீறிப் வியர்வைவைத் தடுக்கிறது.
2. வியர்வைவை உறிஞ்சுகிறது. 3. துர்நாற்றம்
எற்படுத்தும் விரும்புகளை அழிக்கிறது.
4. எருபத்திற்கு துணைக்கிறது.

உடல் எலும்புத் தாதுவிய்று
கனாக்வே

44 இமயா!''

எட்டென வெட்டுப்பட்டாத போல் நிமிர்ந்தாள் அவள்.

அவளது நிமிர்வு அவரைத் தயங்க வைத்தது.

அவளது முக இறுக்கம் சற்றே சமனமாயிவ போது அவன் மீண்டும் பேச முயன்றான். ஆனால் ''உங்கலிடம்...'' என்று சொல்லி திறத்தி விட்டான்.

''இந்தத் தரம்...''

''இந்தத் தடவை எதுக்காகன்னு நான் கேட்கப் போறதில்லை.. எய்வளவு பணம்னு மட்டும் சொன்னா போதும்..''

''இமயா!''

''மறுபடியும் என்ன? எங்கு எந்த விதக்களும் வேண்டாம், எய்வளவு பணம் நான் தரணும்?''

''எனீ இமயா! உங்களுக்கு அய்வளவு கஷ்டமாக இருந்தால்...''

அவன் பதில் பேசவில்லை. தன் கைப் பையை எடுத்து நுத்த ரூபாயை எடுத்து வைத்தான்.

''இந்தத் தடவை இளக்கம் கட்டாதிப் கிட்டே பத்து ரூபாயும், ஆபீஸுக்கு கிட்டே இருபது ரூபாயும் கடுக்கிட் பண்ணுதா நீர் மானம்...'' அவன் பயந்தவாறே நயமாகக் கூறினான்.

இமயாவுக்கு அடிவயிற்றில் பசிரென்றது. ஐந்து ரூபாய் என்றால் கணவன் கடு கடுப்பான். இரவு படுக்கப் போகும் வரை முணு முணுப்பான். இருளில் அவளது தழுவ லில் அவன் சிரிக்கும்போது மயங்கித்து விடுவான்.

பத்து ரூபாய் என்றால்...

மாமியரிடம் அனுமதி வேண்டும். வாய் நிறைவ வசைமாரி போழித்து, அவன் பரம் பகரையைக் காடி. அவன் சம்பாதிக்கிற திரைசை சொல்லிக் காட்டி, அவன் ஸ்திரீத் தனத்தைக் குத்திக் காட்டிக் கொண்டே இருப்பான். அதேத பத்து ரூபாயை அவன் இப்படி மாரிட்டிக்கோ, சப்பலு லுக்கோ கத்துவிட்டு வரும்வரை அது நீடிக்கும். பிறகு புதிதாகக் கொடுத்தத் தொகைத் பத்து ரூபாய்க்கான காரணம் ஆரம்பமாகிவிடும். இப்படியே அது தொடரும்... தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

தொகுக்கப்பட்டது

தலைவலி... பெரிய தலைவலி.

மனத்தின் புகை நிறைவிடப் போகும்
கொண்டே இருக்கும். ஆயினும் பணம் வசூல்
பண்ணு வாங்குகோகிறது பவம்... விட்டிக்
பணம் தத்துட்டு வந்துட்டாக பவம்...

"பத்து ரூபாய் தர இத்தனை போசனோ
மேடம்?"

மதினெரு ஐந்து ரூபாயை எடுத்து வைத்த
இமலா, ஒரு சென்னைக் கரோமான பார்வை
வாய் அவளை திரிந்தாள்.

அவன் சட்டெனப் பணத்தை எடுத்துக்
கொண்டு 'தேய்க்க' எக்ஸ்பிரஸ் வெளி
யேறியான்.

இந்தச் சங்குக்கு என்ன கத்தது? எத்த
கெடுத்தாலும் வசூல், வசூல் என்று சொம்பி
விடுகிறேன்... இக்கூப்ப் போன்ற பெண்
சலிடப் பெறு வந்து கழுத்தை நெகிப்பது
போல் பணம் கேட்கிறது. பெரிய உபகாரி
மாநிக் இப்படி முன்னே நித்தபதான். வெளி
செய்யும் பெண்களுக்கு இவன் தலைவலியாய்
போய்விடுகிறது.

"அம்மா! மாஸேஜர் கூப்பிடுகிறார்!"
பூங்கு கட்டுவது என்று கதறிட்டு தடைசெய்க்
கட்டினாள்.

இமலா அவசரமாக 'சி' செக்ஷன் வழி
மாக மாஸேஜர் அறைக்குப் புறப்பட்டாள்.
வாந்தா வழியாகச் சுற்றிக் கொண்டு
போவது தாரம் எவ்வளவு அந்தக் குழக்கு
வழியை அவன் தெரிந்தெடுத்தான்.

அவசரமாக நடத்த அவன் எங்கும் கவனி
தடைப்பட்டான். தன் பெயர் அடிபடுவதைக்
கேட்டுச் சற்று திகைத்தான்.

"அப்பப்பா! இந்த இமலாவிடே
பணத்தை வாங்குகிறார்களே நான் பட
பாடு... சிலரான இவரை அவ..."

"ஹாஹா! பணத்தைத் தர மாஸே
ஜராதான்..."

"இந்த மாநில ஆய்வு திணைக்கூறுக்குத்
தரமட்டும்தான் பணக் கராத் அவசூறுக்கு,
என்னும் தெரியாது. கையிலே சம்பளம்
வாங்கினதும் புடவைக்காரரிடம் புடவை
எடுக்கிறது, கவியை, மோப்பு, சிப்பன்,
பவுடர் என்று வாங்கிறது மட்டும் பரவா
ரிக்விப்போகிறது..."

"மேடம்! இமலாடா!" இவன் முகத்தில்
மெல்ல முணுமுணுத்தான் ஒருவன்.

"ஹைபோ!" சங்குச் சத்தமில்லாமல்
அவதிகுன்.

"அவசூலுக்கு நான் பெரிசெது கேட்டிருக்
கிறேன்!" பவத்தினும் முணுமுணுப்பாகக்
கேட்டாக டெய்லாட் கொள்கிறதொருதன்.

"தீச்செம் இருக்காது."
வெறு ஏதோ பேசுவதைப் போல், அவ
சூலுப் பாவனை காட்டிக் கொண்டு, அவனைப்
பற்றியே அவர்க்கு மெதுவான குரலில்
பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுது, இமலா,
அவர்க்கு அருகே வந்தாள்.

"மீட்டர் சங்கு! கவுண்டாமாகுதுக்
கம்பும் குழம்பக் கெட்டும் என்னென்று
உங்களுக்குத் தெரியும். உங்க மனைவியும்
எம்ப்ளாட்டர் வந்து சொந்தா. அவளும்
ஆயின்க்கு கவனிப் போகிறவர்களுக்குப்பதிக்
கொள்க முடியாமல் தத்துட்டு கற்றபணத்
துக்கு தீச்செம் கணக்கு கேட்கும்போது என்
நினைவையும் புரியும். அதுவரைவிலும் கம்பு
பெசர்மம்; கவனிப் போகிறவர்களை இழித்
துப் பெசர்மம் மரியாதை தருகிறார்களா?"

"மேடம்..." குரலினால்.

"ஒன்றும் குழைய வேண்டாம். நான்
எனும் ஆய்க் வெளி செய்வேறும். நீங்கள்
தரம் கண்ணுக்கு வட்டெனமாள். கத்தமாய்

ஆய்க் கரந் மாநிலக் தாங்கனும்
சர வேண்டாமா? உங்களைப்
போன்றவர்கள் டெரிஷ்யும்,
பாலிவெஸ்டுமாய் கவியை வரு
திரிக். தான் எனக்குத் தெவை
வான புடவைகளை வாங்கிறது.
உங்க கண்களை ஏன் உறுத்
தறனோ?" கெடுக்கெனக் கதி
விட்டு, மாஸேஜர் அறைக்குக்
முடிந்தான். ஆத்திரத்தின் அவன்
மேனி எங்கும் தடுக்கியது. இந்
தன் படபடவென்று அடித்துக்
கொண்டது.

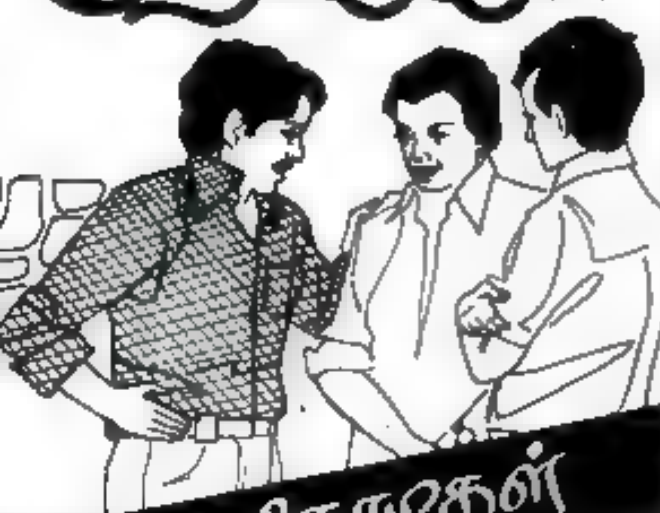
"என்ன இமலா! அவசரமாக
அழைத்தால், முகத்துக்கு இன்
னெரு 'டச்சப்' கொடுத்தாட்டுத்
தான் வருகிறார்களா?" குத்த
மாக வந்தது வெண்.

"காசு கரந்! அப்படி வெண்
மாம் இக்கி..."

"கதை பேச வேறு கேட்குதுக்
குப் போகிறாடுமே... கேட்டாக்
சத்தெனமே..., பூங்கு உங்களைத்
தெய்க் கண்டு பிடிக்கிறாடுமே."

"இக்கி கார, வேணும் பூங்கு
கைக் கெளுப்போ" குடிக்கெனக்
கைக்கைக்குவன்கிறாக்கிறாள்.

நோக்கி...

கிராமிகள்

"போன மாதம் கைக்களை கீழேவைத்துப் பண்ணி உன்னை அனுப்பியிருக்கிறேன்... அதுக்கு உயிர் கொடுக்கணும். இதோ. இந்த நெட்டை ஆயில் கையையும், அகதையும் சரிபார்த்துப் புது கட்டெண்ணெய் ஓண்டு தயார் பண்ணணும்..."

"அந்த கைக்கள் எங்கே காள் இருக்கு?"
"நெட்டை இனார்க்க 'ரேக்' வேதான் இருக்கணும். அவனையும் கேட்டுரு... சந்தேக மிருந்தா மீண்டும் வந்து பார்க்க வேணும் இன்னிக்கே முடிச்சாகணும்..."

"என் காள்!" என்றவாறே திரும்பிய இமையாசின் மனத்தில் இந்த நெட்டை இனார்க்கை வேறு அடிக்கடி பார்த்துத் தொங்கக் கொண்டிருக்கிற பிள்ளை என்ற உணர்வு தம் ஆத்திரமும் மங்கியது.

நெட்டை இனார்க்கை அமீரதிலுக்கும் கப்பிட்டதும் வெப்பிக்கு வந்ததை விட, கப்பிட்டதும் கம்பெனி கொடுப்பதற்கான தன் கட்டத்தை சரியாகக் கழங்குவார். அவர் சொல்வதைத்தான் மானேஜர் நம்புவார்.

மனத்தில் பழைய காலச் சிவந்தியைக் கட்டப் பூசி நினைப்பதைக் காட்டி இம்மைப்படுத்தியது.

ஒரு நாள் பக் கட்டாப்பிள் அவன் நிதனம் போது அமீரதிலுக்கும் அங்கு வந்துவிட்டார்.

"இமையா! காபென்ஸ் ஆத்திக்கு!" என்று கைப்பாசை ஒரு அகழப்படி வந்தது.

"இக்கவே காள்! மாமியார் சீக்கிரம் வரச்சொன்னார். இக்கவே நாள் வந்து மாமி கைப் பார்த்திருக்கிறாள்..."

"மாமி இப்ப ஆத்திவே இக்கவே. கொஞ்ச நேரம் பெண்ணடிருக்கலாமென்று கப்பிட்டேன். துல்கு ஒரு நாள் பி அன் அவர்!"

இமையா நடுக்கிப் போனான்.

அகழப்பிள் பிள்ளை, ஏதோ ஒரு கருவகம் ஒளிந்திருக்கிறது என்பதை நினைவாகவாய் பூசித்து கொண்டான். புவிப்பிடிருந்து தப்பித்துக் கொண்ட மாணிக் மகிழ்ச்சி அவன் விடம்.

ஆனால் அந்தப் புவி நிலம் திடீர் இடையில் பார்த்தவர்கள் கொக்கைப்படுத்தி, பேச்சாகக் குத்திக் காட்டி, மனதந்திருந்து பாயத் தவாராகி நித்திரைக் கண்டு வல்கிறார்கள்.

கொஞ்சம் 'அட்டி' பண்ணிக்கொண்டு போன முடிவாததால் மேலதிகாரிகளின் மனதோடு தன்முதல்தம் வந்தெந்த முயற்சிக்கும் எதிர்ப்பில்லை. அதைச் சமாளித்துக் கொண்டு, தன்னைவும் காத்துக்கொண்டு தன் வேலையைவும் சாப்பாற்றிக் கொண்டு நென்பது ஓர் அகைய லாத்தனாய்தான்.

கிட்டியு வந்து மணிக்கூறு எழுத்து, குக்கரை ஏற்றி, கையால் முடித்து, துணிசன் துணைத்துக் கையவைத்து, தனக்கும், கைவ ளுக்குமாய் சாதம் சமைத்து வைத்துக் கொண்டு திண்பியவரை மூக்கை விட நேர மிருக்கிறது. இடைவிடாமல் மாமியாசின் அருகேயு; மாமனாசின் தச்சுப்பி, பணத்தை நடைபெறிக் கைநினைபு வாங்கிக்கொள்ளும் போது மட்டும் தான் மாமியாசின் முகத்தில் ஒரு சிரிப்பு. அதை மாதம் ஒரு முறைதான் காண முடியும். அதன் பின் அவன் ஒரு விவரநினைவை நடத்துக் கொள்ளும். இந்த நிலையில் இவன் காப்பிடுவதே எவ்வே புவி பாத கையவளின் சிந்திப்பு...

ஆயிரம் இடது மணியாலும், காணியி லிருந்து அவன் செய்த வேலைகள் எதுவும் இல்லை போன, கைக்கையாக முடிக்க முடிவாத வேலையை முக்கியமாகாததால் மானேஜர் சந்தம் போடுவார். அவர் கொடுக்க மறந்த ஒரு கையி இவன் கொடுக்க மறத்ததால் காணுவார்...

நெட்டை இனார்க்கை அதையை அடைந்த போது, அவர் காபென்ஸாய் பண்ணை இவனை அரவேற்றான். "என்ன வேண்டும்?"

மானேஜர் சூழிப்பிட்ட கைக்களை அவன் தேடி எடுக்கும் நேரம் வரை, அவர் பார்த்த தன் மேலியில் வந்திருந்த கண்ணை இழுப் பதை உணர்ந்தான்.

அவன் விடை பெறும்போது "சந்தேக மிருந்தால் எங்கிட்டக் கொண்டு இமையா... உச்சம் வேண்டாம்..." என்று அவர் சொத் தின் முடிக்கு முன் "தேக்கம் காள்!" என்று சொல்லி வெளிப்பெற்றான்.

கட்டம்பெ முடிவாகியது, தன்னாட்டம், தன் கைகள், கையால் படுத்திருக்க வேண் டும்போன் ஒரு கோர்வு.

"எழுத்து ஒளிச்சுட்டுக் கைம்படி. எது மச்சம் பழ சமை வச்சிருக்கேன். குடிசை யாறு காத்தி வராது. ஆயிரக்கு வேட்டா வே...?" மாமியாசின் கையுடைய கைவரையின்.

பக் கட்டாப்பிள் அவனை கப்பிட்டசீனத்திற்கு விட்டு, வேறு நிலையில் பறந்த கையவர்களு அவன் மேல் கொய்யம். அவன் மச்சக்கையக் கொண்டாட்டமில். கொல்லுவிட்டான் என்ற அவன் தீர்ப்புக் கொள்ளப்போது, அவன் அடி பணியாய் போன குற்றத்துக்காகத் தந்த தண்டனை அவனை மெளனம் விசைத். அவ ளுக்கோ தன் தாய்க்கைக் களிப்பை எண்ணி மகிழ முடியாத ஒரு சஞ்சயம்.

மானேஜர் ஏதோ கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

"உடம்பு சரியில்லை காள்!"

"சீவ் போடறது. ஏன் உயிரை எடுக்க தீங்க?"

"சீவ் இங்கே காள்!"

சமைத்து 4 மணி நேரங்கழித்துக்கூட மணம் கமழும் சூடான உணவை பரிமாற இக்ஞ ஹாட் பேக் இவ்வொழுது உங்களுக்கு உதவுகிறது

மதுபழையும் கடனாகக்கும் வேறியே
இல்லை

சாதலானும் சரி, குழம்பு, கறி வகை
கொள்ளும் சரி, சமைப்பது சீக்கிரமே முடித்து
இக்ஞ ஹாட் பேக்கில் வைத்து முடிவிடுங்கள்.
4 மணி நேரம் கழித்து பரிமாறலானும் உணவு
சமைத்த மூடமேட்டு, குவியாவும், சத்து
மிகத்தரமும் இருக்கும்.

நேரமும் எரிபொருளும் மிச்சம்...

கமெனில் உணவை சீண்டும் மூடக்கு
வைத தவிர்க்கிறது. நேரமும் உணவுச்சத்து
இழப்பையும் இது தடுக்கிறது.

ஜெனரல் மிக்ஸண்ட்ஸ் கடைகளில் இக்ஞ
ஹாட் பேக் பல அளவுகளில் கிடைக்கும்
இன்றே ஒரு இக்ஞ ஹாட் பேக் வாங்குங்கள்
அதனால் பல விதத்திலும் வாய்.
நேரமும் அதிக மூலம் நேரம் கிடைக்கிறது

இக்ஞ ஹாட் பேக்கின் திறமைக்கு
ஒரு சான்று

தொடக்கத் தீவனம் மாதம் இந்த ஹாட்
பேக்கை சேர்த்து பார்த்து கொள்ள
வேண்டும் இவ்வொழுது சீக்கிரமே
சான்றுவை வழங்கிப்போது.

"இது உணவதை நன்கு பாதுகாக்கிறது.
அந்த உணவும் உணவில் குளிர் குறைவு ஒன்று
மில்லை. 4 மணி நேரத்திற்கு மேல் கூட
உணவில் கனத்தின் ஒரு குறைவும் ஏற்பட
வில்லை.... இப்பெட்டிகள் திறல் மிக்கவை!"

**IGLOO
hot pack**

மேட்டூர் பிபர்ட்ஸெஸ் பிரிபெட்டிவன்

தாமரை நகரம்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

பாடசூழாரர்

அதிரவாயம் 21

ராஜகந்தர் மலித்துப் போனார்.

பதினாறு வயதில் விவாபாரம் என்று இறங்கியபோது வாரிடம் காச இருக்கும் என்று கண்டு கொள்வதே முதல் படிப்பினியாய் இருந்தது. ஆள் பார்த்து ஏகை போடுவது என்று ஒரு வழக்கம் விவாபாரிகளிடம் இருந்தது. பணம் இருப்பவர்-இக்வாதலர்க்கிடையே வேற்றுமை வெளிப்படையாய்த் தெரிந்தது. அந்த வேற்றுமை உருவத்திலேயே அன்றி பேச்சிலேயே இல்லை. பணம், வசதி மூலத்தில் தலித் கனியாய்த் தெரிந்தது.

தன்னைமேல் வேறு செய்து கனிவோ இன்று காரி வாராக வந்திருக்கிறான். தன்னைமேல் உள்ள காரியையே பேரம் பேசுவருகிறான். நானும் இப்படித்தான் துவங்கி வேண்டும். மிஸ்டர் வண்டியை ஏதெனில் எடுத்து மிஸ்டர் ஆளுகே கோட்டைக்கும் பரங்கி மலிக்கும் போடு அடித்தேன். மிஸ்டர் காரன் கனிவோ தவிர்த்து கனக்குத் திர்ப்பாள். புத்த காலத்தில் துறைமுகம் பெரிதாக, ஹார்பர் போடுகே வண்டிகள் தேவைப்பட்டன. பரிமா அரிசி இறக்கியே பணம் பார்த்து வந்தது.

ஆனால் இந்த உடைந்த வண்டியை வைத்துக் கொண்டு இந்த நேரம் இந்த கனிவர் என்ன விவாபாரம் செய்ய முடியும்?

போப்பாண்டவர் புனித ஐயம் பால் எந்தத் தொத்துக்கும் செல்லுதல் விவாபாரத்தை விட்டு இறங்கியதும் தவறையே முதலியிருவரை வழக்கமாகக் கொண்டு இருக்கிறார்.

—ரேவதி

எதுகில் வேலியே பல ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கும். வேறும் தாற்பதாரிசம் வைத்துக் கொண்டு என்ன விதமாய் வண்டி ஓட்டும் செய்யப் போகிறது?

“இந்தா கொள்கலா இதை எடு.”

“அப்படிப் பேசாத மொதலாளி.”

“ஒனக்கு இது சரிப்படாது. அதுதான் சொல்றேன். வேறு எங்கிரு பொட்டிக்கடை போடு.”

“தான் அப்பன் ஆயிடுவதால்தான் மொதலாளி, உன் கடை வாகல வுதவியை மொதலாளி, மாட்டேன்னு சொல்லிப்போடு.”

“நா இடம் பார்த்துத் தரேன். கடை போடு, காசி வேணும்.”

“தேச மொதலாளி கேட்டுப் பாரு, தான் சொல்பதையே பொறுத்துப்பட்டகஷ்டம் எல்லாம், எச்சே சொடு கொண்டுத்து சாம்பு வேன் மொதலாளி.”

“தாப்பது ரூபா கொண்டுத்து குடுத்தா.”

தேச முதலி அரிசி மூட்டையில் சாம்பு கட்டினார்த்தபடி கேட்டார்.

“வண்டி ஓட்டும் மொதலாளி ரே. மாசா மாசம் துட்டு கட்டினார்த்த.”

“வண்டி ஓட்டினார்த்த மேல் இருவது ரூபா செவ்வாருமே.”

“அதுக்கு மார்காடி கிட்டக் கடன் வாய் கறம் மொதலாளி.”

“வாரு ஒனக்கு இருவது ரூபா கடன் குடுக்கிறது.”

“சாத்திலாக் தரேன்கிருது, முன்னு அப்பா வட்டி.”

“ஏத தம்பித் தரான்?”

“வண்டி வாரங்கி அவரண்ட அடமானம் வச்சிட்ட போனோம்.”

“ஏன்கு வட்டி ரூபா வண்டி வெறு கொள்கலா.”

“மாசம் தாவாவிசம் ரூபா குடுத்து ரே.”

“பேசுபாதி காசாவது கொடுக்கணு மில்லா? தாப்பதாரிசம் எந்த முயற்சி?”

தேச முதலி மறுபடி முன்னிறு.

“மிச்சுதுட்டுக்கு வேறபார்ட்டி பார்த்தோம் மொதலாளி.”

“அவன் உம்முன்னு நிக்கிறான். நியே விவாபாரம் பேசறியே.”—ராஜகந்தர் சொல்லத் தம்பியைக் கூட காட்டினார்.

“அதுக்குப் பேசத் தெரிவது, உன்னுண்ட வந்து நிக்கவே பயப்படுது.”

"பயம் என்னத்துக்கு?"
 "வேலை பாக்கற உடத்துலைய வண்டி
 வாக்குற உச்சம்தான்..."
 "உச்சம் என்ன... துட்டு குதித்தா
 வண்டி..."
 "நடுச மொதலி... தீ நடுவுல் கூச்சம்
 போட்டுது. நானும் பொம்பலையா திக்
 கணும்னுதான் மன்னாடறேன். எத்தினி
 நான்குருப் பாம்பெ கோடவுன்ன ஆன் மாத்ரி
 ஆன் மாத்தி ஒதுக்கறது..."
 "அடடே... கொசெவ்வா பத்தினிவாங்க
 டாப்பிவா?"
 "இவ்வாத கொசுறதான் மொதலிவாரே
 அஞ்சாரியாப் போனது. என்னக்கும் ராவுத்தர்
 துட்டுச் சாப்பாடும். இடுப்புல் ராவுத்தர்
 கோடவுனு சாவின்கு நானும் பத்தினிதான்.

பொம்பல உடம்பு நொவு ஆம்பினைக்கு எப்
 பகுத் தெரிவும்? தெரிஞ்சாத்தான் என்னு...
 துனோ பாய்ந்து உடருவிக்கணா?"
 "ஒங்க வளைய இங்க யார் கேட்டா?
 துட்டுக்கு வுழி சொங்கு. பெயிவரு கடை
 பட்டிட்டு மருதிக்குப் போவனும்..." திடீர்
 முதலி உரத்த குரலில் விரட்டினார்.
 "நான் சொகிறேன் மொதலிவாரி. ஒங்க
 வாக எங்கிட்ட இருக்கு. நான் கம்பெனி
 டூயப் போறேன். தங்க டடாக் கொஞ்சம்
 போட்டு தாய்பது ருபா தரேன். நீங்களும்
 இந்த வண்டியை பங்கு போடுங்க." ராவுத்
 தர் பவிச்சென்ற தன் மெதலிதேயம் திரும்
 பினார்.
 "மொதலாவி..." மேல் துண்டு நடுவுல்,
 திடீர் முதலி எழுந்தார்.

“உங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை
இதற்கு ஒத்துக்கொள்க.”

“அதுபோலவும் இந்தப் போய்க்
போட்டாயும்”

“என்? சௌதர்யாபேசியாண்டோய்யா?”

“ஒரு நுழைக. கொஞ்சம் அடங்கு. அது செல்லத்தக்கதாய் நம்பிடுதல். அது பொதுவாக, சகல மூலக்கூறுகளின் கிடைப்பைப் பொறுத்தது.”

“எங்க போய்போனோரும் மொதலியாரே. எதிலும் புதிருமாதானே நடமாடப் போனோரும்! நீங்களும் முன்னாடி வரணும் மொதலியாரே.”

“புதியதேவையோடு, நான் இப்படியே
உன் ஆசை போலாகி உன் பாதையில்
நான்.”

“எனக்கு துணை உடம்பத்திற்கு. நான்கு
ஊர் ஒரு மாநிலம் என்கிறப் பேசும். ராஜத்
தருக்கு ஒவ்வொரு மொழி தெரிந்துபோய்
டாஸ்ஸு சொல்வது. சொல்வதற்கு ஒவ்வொரு.

செய்வதற்குச் செயல்பட வருதே இடத்
தில் வந்து நிற்கும்.

“எனக்கு ஒன்றைத் தெரியாது. நெருங்கிய மூர்ப்பு வங்கு விவரங்களும் பண்டங்களையும் பிழை விவரம் தெரியாது. நமேஸ் சூத் தாக்கு பங்குதாரராகச் சேர்ந்தால் வங்கு தாரராகும். நாட்டுதல் தாக்குதல் என்பது. இன்னும் இருவது ஸாட்சு எடுத்துக்கொடுக்கா, எழுதி எழுதிக்கொள்காம். மீதம் ஸ்டாட்டுக்கு எனக்கு வேறொன்று வேறுமூன்று நமேஸ் சூத் தாக்குதல் தாக்குதல் பங்குதாரம். என்னதென்னவாம்?”

திருநாவுக்கரசர் மடவிலே இருக்கும்படி யானமேல் ஏறி வந்து கொண்டிருந்தார். புதராக மறைந்துகொண்டு இரு குறவர்க ளுடையமேல் தற்செய்வாய் அருளுடைய பாதம் ஊன்றி அழுத்திவது. திரிசாறு குறவர்கள் போகவி ஈருத்தம். ஸ்ரீரமண ஸ்தல பாதம் ஸ்ருத்தமும் மொத்தத்துக் கொண்டு கொட்ட தொடங்கின. அவர் உடனே தம்முடைய பாதத்தை அங்கிருந்து தள்ளித்தவிரை அகற்றிவை செய்பவர்களை. "ஊம்மைய பங்கனியை தந்து விடுவேனாய். தன்னாய். படு!" என்று கறிவபடி அந்த இடத்திலேயே தந்து செரும் சீவனார்!

-22. ~~unclassified~~

“மேதவியாகு என்னைதப்பியே, செட்ட
மோப்பனை உகலாத்த எடத்து பெருத்
திருந் தோல அளாதினா.”

“மொதலாதி சொல்லும் - அஞ்சும் பதில் சொல்லு. உனக்கும் என்க்கும் உன் டாணகத் தன் பேரே!”

“நான் கட்டுப்பாடுதேவன். வண்டி ஒரு சீராக ஓடாததை நான் பிச்சம், என்னை நான் பிச்சம் வந்து பிச்சத்துட்டு போதுமா தான் ஐயாத்தாவி.” குறன் முதலாளி சொல்வதப்பி போடுகிறான்.

“மூன்று ரூப் பிரித்தோ? கொளவியா பங்கு வந்து....” கார்ட் பாடி கேட்டது.

“இருதருபா - அது பத்து, ஸங்கீத ருதர
தங்கு இருதருபா அது சென்று. அது
நாஸ்தருபா அதுதட்டி அதுதங்கு.”

“சரி சார், என்னை திட்டென்க, ஸார்,”
எனவந்தார் சேதம் குத்தாரி.

“இருபது ரூபாய் வரையில் பொதுமக்கள் போகாது என்று சொல்லுமா?” தலைவர் குதளி, சொல்லாத தம்பியைப் கேட்டார்.

“தொன்னம்பத்திலிப்பாவிட்டபவரன்னது
பேட்டியே. தானாக வாய்ப்பெடுத்து பத்திலி
பாவிட்டாப் போவது.”

கொண்டியா ஸ்பர்ப்பாயி இறங்கி இருக்கிற
மற்றத்தான். காந்தி வீட்டு வாசலில் நின்று
கூடக் கேட்டான். அவன் பெருக்குற
கோடையும் அத்தையும் பிடிப்போடு போனான்.
பலபேர் கூட்டில் ஏறி இறங்கினான். நித்த
தான். இறுத்தான். காந்தி வீட்டுக் கொண்டு
வந்தான். வீட்டுப் பிடிக்கிறவையில் மண்ணை

விபத்தி போலத்தில் பாம்பே கோட்டத்தில்
போலத்தில் உட்கார்த்திக்குத் தென்னைத்
தம்பிதான் மயலில் கால்கள் விளங்கினான்.

“இன்றைக்கு நான் யார்க்கிடா எடையுக்கு
மலியாகத்தான் இருக்கணும்னு இன்னும் பித்து
யருக்குதுக்கு நான் பத்தினியா இருக்கணுமே
யா இப்போ என்னுடைய அம்மாவே.”

“பொருள் பொருள் பொ”

“போனாப் போனா? இவ்விதமே போனா. என்ருது வண்டி ஓடிச்சென்று முழுக்கச் சட்டை போட்டுக்கொண்டு எச்சக்கிப்பென்று எவ்வாறு வரப்பே.”

* 2000年12月25日 星期三 晴

[illegible]

“நான் எங்கத்தான் ஏமாந்ததி தெய்வம்! தெய்வம் என்னை வரவில்லை! வரவில்லை! தெய்வம் வந்தது துண்டு எடுத்தாந்திருக்கேன். அதற்கும் விரைவாக அப்பாவுக்கான், ஆன் அப்பாவுக்கு உயிர் கொடுத்தான். இதைத் தான் அப்பாவுக்குக் கொடுத்தான்.”

“எல்லாப்பா கொல்றே!”

“சமீபத்திலும் தள்ளித் தொட்டத் தொகுப்பு நிலம் நானும் பெரியளவு திருப்பதும்.”

“தேவ... அந்த தென்கிழைப்பே வந்த
காதல் கைக்கெட்டிய வரலாறு.”

“என் குழந்தையா?”

“இந்த எச்சக்கலை மிகுத வகையில்
அறிவிப்ப... எவ்வித எவ்விதப் புகார்
கிடையா.”

“நாளைக்கு மறுபடி ஒருவேறு வந்து நான்
தெரிந்துகொள் போனா இந்த சர்க்காரினதானே
உத்தரவுகளைப் போட, போட்டிருக்கு அல்ல?”

"வானமும்...வானமும்... அது மட்டும் போகாதே..." கொஞ்சல்பா அவன் வானவழி போத்திருவர். செல்வத்தம்பி அவனைப் பெயராய் இறுக்கிக் கொண்டதால்.

அன்பு காட்டுவதில் பத்தினிக்கும் பரத கைக்கும் வித்தியாசம் என்ன? கனம் தாள் காமம் தள்ளாடுற ஆணின் பாரத்தைத் தாக்கி நிறுத்துவதெல்லாம் என்ன பெயர்? ஆணின் கவலைதான் பெண்ணின் மூலக்க மொன்றுக் கொஞ்சத்தம்பியின் 'போனாப் போலது'க்கு என்ன அர்த்தம்? உற்பு சிலருக்கு நிரப்பத்தம். சிலருக்குக் கிடைத்த கசதி. சிலருக்குக் கொளகம். கொஞ்சல்பாவுக்கு இளைப்பெல்லாம் எந்நிமையையர் விருப்பின் நித்தி கரைபெறுவது எங்குளம்?

பரம்பர இரக்கம் மட்டுமே போதும் என்று ஆணும் பெண்ணும் முடிவு செய்த பிரத மிறாவை வெளும் சட்டங்குமே. மனிதனரத் தெரிந்து சட்டங்கு உதறத்தெரிந்தவர் வெரு சிலரே. செல்வத்தம்பிக்குக் கொஞ்சல்பாவைத் தெரிந்து போயிற்று. அவன் இரக்கம் போதுமாய் இருந்தது.

"எனக்கு அந்த இரக்கமா உனக்கு... தான் உன்னை புழுங்குவது தெரிந்துகொண்டு நீயும் வேதனைப் படுகிறாயா? இரக்கம் காசி னாமுமா? அப்படியே காதல் எங்கிற நினைப்பு தோன்றினாலும் கொளியே சொல்ல முடி யுமா? சட்டங்கு அந்த வார்த்தையை எப் படிச் சொன்னாய் காவதீ."

"கிட்டியே வானம் நடக்கத்தொட்டமே இல்லைமா?" என்றுகாவதீ கேட்க ஆட்டோ பிடித்து விண்ட காதற் பாரக் காட்ட...

"நகு பெரிய கவிதை எழுதிக் காட்டறதா சொன்னேனே..."

"மம்... எழுதிட்டேன்."

"காட்டவேயில்லைமே...?"

"போய்ரல் இல்லை. மணியே இருக்கு."

"சட்டுன்னு எழுதிடவேண்டியதுதானே?"

"பாதிக்க கவிதை மணகவேதான் இருக்கு. எழுதி தோடபுக்கா வச்சக்கத் தொண்டை."

"ரம்?"

"என்ன மறுபடி கவிதைகாணு தாசினி அறுத்துக்கலாம். அவ அறுத்துப்பாளேன் உற பயிம என்னை எழுத விடாம வச் சிறுக்குன்னு தெரிக்கிறதேன்."

"எல்லாப் வாழ்க்கையும் இப்படித்தானா? இல்லை, உங்களுக்கு மட்டும்தானா?"

"ரம் கேக்கறே காவதீ?"

"நான் உங்ககிட்டிக்கு வந்தப்பறம்எனக்கு எங்கும் குழப்பமா இருக்கு. நூக்க குட்டி மாநிரி இறுக்கப் பிடிக்கவிறதுதான் புருஷன் கொண்டாட்டி உறவாணு பவமா இருக்கு."

"தாசினியைச் சொல்றியா? அக்கமூத்தை."

"இல்லை. குழத்தை மாநிரி வேஷம் போட்டு."

"காட்ட கேட மீன்..."

"கேட மீன்... அநெகம் பெண்கள் தாங்கள் மண வுள்ளி பெறுவதை விருப்பமில்லை. கிவகம் பெறுவதை விருப்பமில்லை. அட வெண்ணடாபே சாறெவ்வளவிய் இருக்கிறது சொல்லுமென்று தெரிக்கிறது. எனக்கு என்ன

மமூட்டில் உன்னதோக் கொட்ட என்ன இடத்தில் நடத்த தகராடிக் தேர்தல் களில் தேர்த்தெடுக்கப் படுபவர்கள் தங்கள் விட்டிலிருந்து நாநாசினியையும் எடுத்துச் செல்வ வேண்டும். காரணம் 75-ல் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட கவுன் சினர்கள் தகராட்சியில் இருந்த மேலது நாநாசினிக் தங்கள் விட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள்!

தந்தி: டெக்கான் தென்காட் -கணபதி சுப்பிரமணியம்

தெரியும். புருஷனைத் தவிர குழத்தைகளைத் தவிர்த்து வேஷம் போடறதே தகவலுன்னு தெரிக்கிறது. அது ரொம்ப வசதியா இருக்கு."

"வேஷம் போடாத பெண்கள்...?"

"என்னை மாநிரி அவ்வளவுப் படறது."

"உனக்கு என்ன அவ்வளவு காவதீ?"

"வாரோடவும் ஒட்டாத ஒரு குணம். தாசினமயில் கரைஞ்சு போற குணம். தனி உலகம்."

"எது பெட்டர்?"

"இனி அந்தக் கேள்வியே இல்லை. கேள்வி கேட்கத் தெரிஞ்சு பிரத அடங்கிப் போற துக்கத்து இல்லை. கவலத்துக்கும் பணிய முடியாது. கொப்பு தவற விட்ட குரங்கா வெறிக் வெறிக் உக்காத்துக் கொண்டிருக்க தான்."

"கொப்பு தவற விட்ட குரங்குக்கு."

"மரத்துக்கு மரம் தாவறச்சே கூட்டி கொப்பு தவற விட்டுன்னு குரங்குக் கூட்டம் அறத்த சேர்த்துக்காது. அச்சே வீரட்டி. மும். அப்படித் தூர்த்தப்பட்ட குரங்கு அந்தக் கூட்டம் போற இடத்துக்கெல்லாம் போரும். தூர உக்காத்து வேடிக்கை பாக்கும். ஆடிப்பசிவந்தமும் வேடிக்கைதான்."

"பா... கொடுமைமீனில் இது?"

"தாங்கு."

"எதுக்கு?"

"என்னைப் புரிஞ்சுண்டதுக்கு."

"வேல், மனுஷா அவ்வளவு மோசமா? உங்க்கும் பார் துணியாவது கிடைக்கும். கய்யாணம் ஆகும்."

"கவிதை கொல்தேக்கெனே?"

(தொடரும்)

பிரின்சிபால் ஷீட்டுக் கல்யாணம்!

கொத்துக்கொத்து ரகி

கட்டிப்போம்!
கட்டிப்போம்!
காலேஜுக்கு...

இரு சிறுவர்கள்:

எக்காரணத்தினால்
கொண்டு செலுத்திய
மொய்யப் பணம் திருப்
பித் தரப் படமாட்ட
லாது!

என்னதான்
பிரின்சிபால்
ஷீட்டுக்
கல்யாணம்மையும்
இப்படியா சிறுபா
யம் பன்றது?

என்னதான்
நடந்தது?

100 ரூபாயும் சிலுக்கும்
மேலேயும் மொய்ய வெச்சுவங்க
ளுக்கு ரூபி ஒளி பந்தியாம்;
50 ரூபாயும் 100 வரைக்கும் வெச்
வங்களுக்கு ரூபி 10 பந்தியாம்;
மத்தவங்களுக்கு ரூபி 5 பந்தியாம்...

நமக்கு பிள்ளைவே
வந்தவங்களுக்கு
மட்டுமே பந்தங்கள்
இடம் கிடைச்சுடுதே!
சிவா எப்படி?

என்னை? தெரியாமல்
பேசாதே! சிவங்க
மாப்பிள்ளை தோட்டாங்க
வந்தவங்க!

இவங்கெல்லாம்
யாரு? எந்த சந்த
ஷ்டராகுங்களை?

பந்தங்க
இவங்கெல்லாம்
யாரும் தெரியாம
ளடுத்து சாப்பிடாம
பார்த்துக்கிற
புகளாக நயங்க
கிப்பிட்டிருந்த
சுபாஷைப்பாக்களை.

பொழிந்தடை
சிவங்கம்...

எஸ்
சார்...

கந்தையாக்கம்
குமாரசாமி!

பிள்ளை
இயா!

புளியஞ்சை
சப்புகள்

வந்த
சார்!

இந்தப் பையை
இப்போதே ச்சிப்
பார்க்கக் கூடாது.
மூன்று பைல்
செடிச்சுப் புறந்தான்
பார்க்கணும்.

அந்தப் பெரிய பங்களாவின் மூல் வராததாயின் அவன் ஒரு மணி நேரமாக அயர்ந்திருந்தான். அவன் உட்காட்டி வைத்திருந்த ஒரு சிபாரிசுக் கடிதம், மனத்தின் எதிர்ப்போல வளங்கி கொண்டது.

இது எத்தனைபோது முற்றவைகளில் ஒன்று. பல இடங்களிலிருந்து வந்த பேட்டிக் கடிதம் கனவாக 'தென்காடு நாகபட்டி' பத்திரிகைத் துறையில் செல்த பிறகு—கேட்ட கேள்வி கனவாகக் கனவாக 'டாக்டர் டாக்டர்' என்று பதில் அளித்த பின்னாலும் கூட—அவனுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை.

வேலை வாய்ப்பு நிறுவனத்தின் 1980ம் வருஷம் பதித்ததுதான். இதுவரை யாருமே அவனைக் கூப்பிட்டு அழைப்பதில்லை. ஆனால் இரண்டு மாதங்கள் முன்பு முதல் முதல்த பதித்தவர் ஒரு மாதமாக வேலை பார்க்க வந்தான். யாருமே போவதில்லை (கேட்டது)...

இது அப்படியே. ஒரு தனியார் திற வனம். விரைவே வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளலாம். வேலை காலை இருப்பதால் பழைய உபாத்தியாயம் ஒருவர் மூலமாகத் தெரிய வந்தது. முதலாளி அவனிடம் படித்த வரலாம். மிகவும் உயர்ந்த முறையில் சிபாரி சக் கடிதம் கொடுத்து அனுப்பி விடுத்தார்.

ரவிபதி மனத்தில் தம்பிக்கை வளர்ந் திருந்தது. இந்த வேலை மட்டும் கிடைத்து விட்டால்...! முன்பு வேலை பார்க்கிறவர் மாதம் எண்ணூறு ரூபாய் வாங்கிக் கொண் டிருந்ததாகக் கேள்விப் பட்டிருந்தான். அது கூட வேண்டாம். இத்தனை அறிதான் ரூபாய் கூப்பிட்டு போதும்.

விட்டால் அவன் அப்பா, அம்மா, தம்பி. தங்கை அத்தனையோரும் தன் கையைத்தாள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருந்தனர் என் பதும் அவன் அறிந்த கைத்திருந்ததுதான். அம்மா காலை முதல் மாலை வரை கைநெகர விட்டு அருப்படியிலே வெத்து மடித்து, கொண்டு வந்த பணத்தில்தான் குடும்பம் நடத்தது. அம்மாவின் கைமையத்தையே கை

வாய் புலத்தது. கடித்தது தழும்பெறித் தீக்காயம் பட்டு உருக்குந்திருந்த அந்தக் கரங்களை அவன் டார்த்துக் கைகளில் வடித் திருக்கிறது. எப்போது அந்த அங்குலம் ஒன்று? என்று தங்கை - தன் குடும்பத் துக்காக மட்டும் - கைமக்கப் போகிறது?

அப்பா தங்கை!... பாசம் மிக்கவர்... நன்மைகளைச் செய்யத் துடிப்பவர். கிணறு! முன்று கருவுகளுக்கு முன் ஆவிரம் ரூபாய் வருமானம் தந்த வேலையைப் இழந்து இரண்டு மாதம் கைமையில் அடைபட்டுத் திரும்பி விருந்தார் தியாகு. கைக்கு உப காசி எனப் போற்றப்பட்டவர் இப்போது 'தென்காடு' போல தியாகு' வாகப் பெய ரெடுத்த விட்டார்.

ஒரு தான் மதியம் கூட வேலை பார்க்க வரக்கூடப் பழைய கைகார்டு ஒன்றைத் தேடப் போன - அந்த நண்பர்(?) அவர் மேலாதிக்கிருந்த காலகால எடுத்தல் பெட்டி யில் இருந்த மூலாதிரம் ரூபாய் பணத்தை எடுத்தான் சில நேரத்துக்கிடை தியாகுவின் டிபன் பாக்கிக் போட்டு வைக்க - மாதிரியில் தியாகு மட்டும் கொண்டார். அப்போதும் அவர் பாசமும் எந்தென்கைகளில். விட்டால் - பாக்கிக் - பணம்

இல்லை. அத்தனைபே ரும் எடுத்தப்போட்டு கைத்துறையில் கைவா னத்தை முடித்துவிட் டிருந்தார். இக்கேஷும் பிறப்பாரம். முதலா னியின் மனை - அமெ ரிக்கா சென்று படித் தவன். பழைய கை வாரம், மனிதர்களின் தராதரம் - கை த

தும்புக் கணக்கு

அன்னம்

யும் அட்சியும் செய்வாமல் போனீனா-க்குத் தெரிவிக்க....

இவரது சிலைப் பதவை ஆனார்.

அவன் காத்திருப்பதை வாரும் கவனித்த தரகத் தெரிவியிய. குறுக்கும் நெடுக்கு மாக எத்தனையோ பேர் போனார்கள். கழுத்து வரை வெட்டப்பட்டிருந்த உத்தரவும், தொண்டொலியென்று மாக்கியுமாக வந்த ஒரு பெண் வாயிலிருந்து 'ரெட் பிரிங்' எனக் கூட எடுக்காமல் யார் என்று விசாரித்தான். ரவி தன் பெயரைச் சொல்ல, அப்போது நாதகாலியைக் காட்டி உட்காரத் சொல்லி விட்டுப் போனான். அரைத்தாண்டாக உட்பு

வந்த வேலைக்காரி, மொனசை தலையவத் துடைக்க வந்த கையவர், நாதகாலியைத் தூசு தட்ட வந்த ஆயா - இவர்களுக்காக செய்வாயம் வாயி விட்டு எழுந்தவன் அவர்கள் போன பிறகு உட்காரித்த காத்திருந்தான்.

உன்னை ஏதோ ஒரு கடினாரம் இனிமையான நாதத்தில் மணி ஒலிபது என்று சொல்லியது. ஊரிலிருந்து முதல் பக்கவிக்- ஐந்தரை மணிக்கு - அவன் புறப்பட் டிருந்தான். வெறும் வயிற்றுடன் போகி ருபோ என்று அவன் தாய் ஒரு தம்பை நீராகாரம் கொடுத்தாள். அது எப்படியோ ஆவியாகப் போய் விட்டிருந்தது.

வாசலில் கார் கொண்டு வந்து நிறுத்தப் பட்டது. வெளியே புறப்படுகிறாரா என்று? பார்ப்பாயா, மாட்டாரா?... வேறு எங்கே யாவது வரத் சொல்வாரா? அவரில் பரிசீலனை-டன் அவர் வந்தார். நல்ல உவரம். தெளிந்த பார்வை, பணக் காரக் கண. இவனைப் பார்த்துக் கூப்பிட் டார்.

இவன் தன் விபாரிக் கடிதத்தைக் கொடுத்தான்.

கடிதத்தின் கைவெழுத்தைப் பார்த்ததும் அவர் தொழில் மாறினது.

"சம்பந்தம் மாண்டிர் கொடுத்த அனுப் பியதா?"

"ஆமாம்!" என்று ரவி. அவனை உட்காரத் சொன்னார். உன்னை விடுத்து காப்பி வந்தது. ரவியினுடைய பக்கடி, மார்க், எவ்வாறுதையும் விசாரித்தார். கண்காணியப் பத்திக் கெட்டார்.

பின்னர் தம் கைப்பையில் இருந்து ஒரு காகிதத்தை எடுத்து அருகில் ருந்த சிறு மேகத்தைப்பக்கத்தில் இருந்து ஏதோ எழுது முறிப் ப்டார்.

"உன்பெயர் என்னவென்று சொன்னாய்?"

"டி.ரவிக்ஷத்ரன்சார்."

"அப்பா பெயர்?"

"வி. தியாகராஜன் ஸார்."

அவர் திமிர்ந்தார். மறுபடியும் சுவாசிக்கக் கடித்ததைப் பார்த்தார். ரவிவையும் பார்த்தார்.

"தியாகராஜன்?... மது வடிகாய் வண்டிப் பிளாஸ்க்மே வேண்டியாக இருந்தாரே..."

ரவி 'ஆம்' எனத் தலையாசைத்தார்.

அவர் தம் பேருதையைத் திரும்ப மூவுக்கைப் கையால் கவத்தார். கடுத்த கவிதையைப் பெட்டியில் போட்டார். பெட்டியைப் பூட்டிவிட்டு எழுந்து கொண்டார்.

"சம்பந்தம் எரிடம் சொன்னு: என்னுள் முடித்ததைச் செவ்விறைன் என்று!"

காரிய எறிப் போய் விட்டார்.

ரவி உடனே விடு திரும்பினான். கால் போவாய்ச் சுற்றினான். இரவு கவித்துப் போய்த் திரும்பினான்.

அவன் அம்மா கழி மேல் விழி கவத்துக் காத்திருந்தான். அது கவமக்கப் போன இடத்தில் அவன் எப்பிடுவதற்காக கொடுத்த ஒரு மைசூர்ப்பாரு, கடைவுடன் அவனை உபசரித்தான். "என்னை ஆயிற்று?" என்று கேட்டான் தாய்.

"ஒவ்வொருவன் தன் அப்பா பெயரைச் சொல்லிக் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்கிறான். நான் என் அப்பா பெயரைச் சொல்லாவிட்டாலும் அவர் 'பெயர்' - அவர் 'புரம்' எவ்வாறுவதையும் செடுத்து விடுகிறது" என்று ஆத்திரத்துடன்.

"போமாம் இருடா... அவர் ஏதெனவே சொத்து போயிருக்கிறார்" என மெல்லக் கடித்து கொண்டான் தாய்.

"உம்... என்னை அடிக்... இதேபோல் போனும் நானும் ஒரு நான் பணத்தைத் திருடிவிட்டு தெய்வாக்குப் போய் போகிறேன். பாரி!" என்று ரவி.

அவன் கவனத்தில் விழுந்தது 'பணம்', என்று ஒரு அறை-அடுத்த அறம் அவனது நாய் மூத்தைக் கவனிக்கப் புலகத்தையடி விடமி விடமி அருந்தான்.

இதனால் திவ்யசுலக் காவலினால், ரவி பதறிப்போனான். ஏதாவது விபரீதமாகச் செய்து கொண்டுவிடப் போகிறாரோ என்று, இரண்டு நாட்கள் எதுவும் தெரிபயிர்.

மூவரும் நான் போனில் கட்டுக்களிலிருந்து தவன் வந்தது. இதுவரை வாய் மூடி மெனவியரசு இருந்த தியாகு, தன் தாய் கிற்றும் அவமானத்திற்கும் காரணமாக இருந்த - அந்த தம்பனைத் தெருவில் கையால் புடைத்து, எலும்பை உடைத்து ஆண்பத்தியில் தன் விட்டார். அவன் அடி உடை தாய்களும் உண்ணாத உண்படி - நடத்ததை நடத்தடி - கொல்லிவிட்டான். தியாகு மறுபடியும் மூன்று மாதங்கள் சிறை காவல் புறப்பட்டு விட்டார்.

அன்று தியாகுவின் பெயருக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. ரவி வாகிடம் வேண்டியதெய்த் சென்று காத்திருந்தாரே அவர் எழுதிவிருந்தார்.

"அன்புள்ள தயா,

என்னை உங்களுக்கு நினைவு இருக்கிறது, பத்து வருஷங்களுக்கு முன் என் 'பிவிதான்' பெருத்த நஷ்டம் அடைந்ததாக - என்னைக் கடித் புரையில் தலை கொடுக்க இருந்த ஒன்றை இழுத்துப் பிடித்துக் காப்பாற்றி விட்டேன். தவன் அம்பெனிக் அழைத்துச் சென்று உங்கன் குதவாவிக்கு அறிமுகம் படுத்தி 'ஆட்டர்' காங்கிக் கொடுத்திருக்கேன். உங்கன் காரை நான் இப்போது நான் நினைவில் இருக்கிறேன். என் கடைசிய் பெயருக்குக்கூட உங்கன் பெயரைத்தான் கவத் திருக்கிறேன்.

நன்றி உங்களுக்கு ஏதப்பிட்ட சிரமம் பற்றி அறிதப்போது துடித்துப் போனேன்.

அந்தச் சமயம் உங்கன் நிறைமக்கேற்ற இடம் என்விடம் காண்பாக இல்லை. ரவி போன மாதம் வந்திருத்தப்போது சம்பந்தம் கார கடித்ததைக் காண்பித்தான். அவனுக்கு எதற்கு பொச்சு? உங்கன் பெயரைச் சொல்லும் போதுமே!

காண்பாக இருந்த வேண்டிய அவனுக்குத் தரவாமென்றுதான் முதலில் நினைத்தேன். அப்படித் தத்து விட்டான் - உங்கனிடம் நான் பட்ட நன்றிக் கூட அடைந்தாவிடுமோ என்ற பயம் வந்தது. இந்த விஷயத்தில் உடன்த் திருத்துக் கொள்ள நான் கிறும்பு கிணம். என் உயிருள்ள கரை உங்கன் "உடன்த்" பாகமே இருக்க ஆகா. ஆரவே போகித்தையடி புறப்பட்டு விட்டேன். ரவி என்னைப் பற்றித் தப்பாக நினைத்திருக்கலாம்.

இத்துடன் ஒரு கடிதம். என் தண்பனில் அம்பெனிக், அவன் நாட்டுச் சம்பந்தம் உடைவது. ரவிக்கு ஆசிரிய மூலம் சம்பந்தத்தில் வாய்ப்பு அளிப்பதாகவும் வரும் ஜனவரி மாதத்தில் தெர்ப்பனிக் அவனைப் பற்றிவிடு அனுப்புவதாகவும் உறுதி கூறிவிருக்கிறார், ரவிக்கு என் தம்பாற்றுகக்கன்.

தம்பி மிடுகாரன்"

ரவி படித்தான். அவன் கண்களிலிருந்து இரண்ட நீர் கடித்ததின் காரணத்தால் கரைத்தப்போது தெஞ்சல் தந்ததின் உலர்வையும், அவன் தப்பக் கண்களையும் உணர்ந்தி அவனைத் தலை குனிவ் செய்தது.

"இந்த வயதிலேயே உனக்கு கைக்கியல்புக்கா?"

"நானும் என் தம்பியும் பாக்ஸிவினை செய்துகொண்டதில் என் பங்குக்குக் கிடைத்த குடை மூலம் இது!"

(நாணுவத் தயிர் மத்தெய்வாரும் செல்ல) நான் சாப்பட்டுக் கொள்ளும் செல்லம். எடுத்துவந்துட்டு சாயங்காலம் இன்னும் திறைய ஜாஸ்யெய்வாம் செஞ்சு காட்டினேன். டேய் நாணு, யாராவது மெய்யாகக் காவெது படிக்கறவா இருந்தா, அலாவிட்டிருந்து எதுமேயு வரவில்லையா. சவத்தைத் தங்கையிப் பண்ணிக் காட்டினேன்.

(எவ்வோரும் விப்பிட்டல் உச்சென சொல்லு, உகவாக்கும் காவெஜாக்கும் புறப்படுகிறார்கள். ஒரு இளைஞன் உச்சென நுழைந்து, கைபிவ் சாமாக்களுடன் நாணுவை நிறுத்து விடுக.)

இளைஞன்: நாணு, இதை உங்கம்மாவிட்ட கொடுத்திருப்பா. சர்க்கரை இந்த வாரம் ரெண்டில் கொடுத்தாங்க. அப்பறம் கரண்டி பித்து கட்டியாக்கொண்டு சொல்லு.

(நாணு 'தாங்கல்' என்று சொல்லிப் பைவை வாய்க்கி கொண்டு உச்சென செல்ல, மாமா இளைஞனை ஏறி இறங்கப் பார்த்திருர்.)

மாமா: நீநாணு அது? (இளைஞன் நகர்த்தைப் பார்த்துக் கொண்டு அசடு கூழி விடுக.). நேரே திம்பெய். ஏன் உன்னைப் போட்டே?

இளைஞன்: பார்டன் ஸார்?

மாமா: இங்கிலிஷ் பேசாதே. நீநாணு பவானி கிட்டக் காதுப் பண்ணே?

இளைஞன்: சார்...

மாமா: உம் குழந்தையைப் பார்த்தானே தெரி யறதே. இங்கிலிஷ், எதுக்கு இந்த

மாமா: தெய்வம் (சொல்லி) தெய்வம் போகும்! இதற்குப் பொதுக்கு எங்கெங்காவோ சுவைப் பத நிமித்தம் பொதுச் சிப்தி எடுத்துக்கொள் வா!

விட்டுக்குச் சர்க்கரை. முத்திரைப் பருப்பு. கிருஷ்ணயிஸ் எல்லாம் வாய்க்கிக்கு வரே! அப்பறம் குழந்தை காவல்பெண்டி மாநிலி ஒரு கிளை. திச்செய் காதல்தான். வாய், உன்னைப் பார்த்தவாம். (அலாவித் சற்று அருவிப் வந்து பார்த்து) நிமித்தம் நிமித்து. உன்னைப் போட்டாதே. என்னைச் செய்வ வாய்னு இருக்கே!

இளைஞன்: சார்... வந்து... சைலிமாத்துப் போய்ட்டு, மார்க்கிஸ் போய்விட்டு... மாமா: நான் அதைச் சொல்லலு, பொதுப் புக்கு. உயிர் வாழறதுக்கு.

இளைஞன்: எங்கப்பாரு கடை. இருக்குதுங்க. மாமா: என்ன கடை?

இளைஞன்: அது இருக்குதுங்க. ஆர்ட்வேர் கூப்பிடு முணு. நல்ல வசதிதான். (மாமா விடிக் கைவைப் பிடித்துக் கொண்டு) ஐயா, நான் உங்க விட்டுப் பொதுவை மனப்பூர்வமாக காதலிக்கிறேன். நீங்க தான் எப்படியாவது வழி சொல்லுங்க. உங்களைச் சந்திக்கிறதுக்குத்தான் வந்தேன். பவானி சொல்லி அனுப்பிச்சு, அதும் எங்கிட்ட மனவைப் பறி கொடுத்திருக்காங்க.

மாமா: வேற ஒன்றையும் பறி கொடுக்கப்பே?

இளைஞன்: ஐயா, என்ன சொல்றீங்க? நான் கொம்ப நல்ல குடும்பத்துப் பிள்ளை.

மாமா: இதப் பாரு. ஜாதி கிட்டு ஜாதி கல்வாணம் செய்கு கொடுக்க முன்ன உங்கப்பாவைத் தயார் பண்ணு.

இளைஞன்: எங்கப்பா ஒத்துக்க மாட்டாராங்க. சொம்பக் கொய்ப்பாராங்க. அங்கு

எனக்குத் திருக்காட்டுப்பள்ளியைப் போன்ற பார்த்து வேச்சிடுக்காருங்க. ஏகப்பட்ட டவுரி பேசிவிடுக்காருங்க. இவங்கப்பாவும் ஒத்துக்க மாட்டாரு. நிச்சயம் கீட்டை விட்டுத் துரத்திடுவாங்க. அதாங்க சிக்கல். ஐயா, நீங்கதான் ஏதாவது வழி சொல்லுங்க. முதல்வ இந்தக் குழிப் பததைச் சமமதிக்க வைக்கணும். உங்களைப் பத்திப் பவானி சொல்லிச்சு.

மாமா (அவனியே பார்த்தவாறு போகிறது) ம்... ரொம்பச் சிக்கத்தான்... அது என்ன, பார்த்துப் பேசுவா?

இளைஞன்: ஆமாங்க. (சட்டென்று டைவி சிறுத்து எடுத்து) இத்தாங்க. எடுத்துக் கங்க - வெச்சிக்கங்க.

மாமா: தாங்கன்... (தொடர்ந்து) சட்டை என்ன. ஃபாரி? எனக்குச் சரிவா இருக்குமில்லே இது? (அவன் சுற்றறிக்க கொடுக்கிறான். அதையும் வாங்கிச் சொன்னா) தாங்கன்! உம், உங்காத்தில சின்னதா பீடப் ரிக்கார்டர் இருக்கா?

இளைஞன்: ஏராளத்துக்கு இருக்குதுங்க. கொண்டு வரட்டுமா? ஃபாரின் சரமான்சு கொட்டிக் கிடக்குதுங்க.

மாமா: அதெல்லாம் அப்புறம் பாத்துக் கலாம். என்ன வகை உங்கு?

இளைஞன்: இப்பத்திரண்டு ஆயிரச்சங்க, பவானிக்குக் கூட பதினெட்டு ஆயிரச் சங்க.

மாமா: உங்க ரெண்டு பேர் பிரச்சினையையும் தீர்த்து வைக்க ஒரே வழி... உம்... எங்கே ஷாங்க் காட்டு பார்த்தவா, (என்று அவன் பாண்டை உயர்த்திப் பார்த்திருள்) மான் எண்கலத்தான் இருக்கு. உம்... சசி.

ஒடிப் போய்ட வேண்டியதுதான். ரெண்டு பேரும் ஒரு நா தீர்மானிச்ச கீட்டை விட்டு ஒடிப் போய்டுங்க. எங்கவும் போக வேண்டாம். இராமத்திலே எங்க கீட்டுக்கு வந்துருங்கோ. நான் உங்களை மீட்டுக் கொண்டு வராப்பல் பண்ணி. "நான் தற்செவ்வாய் பார்த்துக் கூட்டினாரு வத்தென், ரெண்டுமே ஊமத்தங்காயைத் தின் ததுக்கு இருந்தது. என்னடாது. தூதி வாலது, ஒன் ரவது. பேசாமக் கல்வா ணத்ததை முடிச்சுட்டுப் போயிங்கனாந்து அழைச்சிண்டு வத்தென்" அப்பயன்னு சமாதானம் பண்ணி வெக்கறேன்.

இளைஞன்: (சிறு விழுந்து தமஸ்கரித்து) ஐயா, நீங்கன்னாந்தான் தெய்வம்.

மாமா: அதெல்லாம் ஒரு ஏழையும் இல்லை. நான் வேண்டாமாந்து சொன்னதும் ஒடித் தான் போகப் போறீங்க.

அம்மா (உங்கே வந்து): செல்வராதி, ரொம்ப தாங்கல். கொஞ்சம் கிருஷ்ணயில் வெடக்குமா?

இளைஞன்: கிருஷ்ணயில் கடைவையே வாய் விட்டு வாறெம்மா. ஒங்களுக்கு இல் லாமவா?

அம்மா (அவன் செவிய நூலு): எத்தனை நகம் வைவன் பாரு. நம்ம குடும்பத்துப் பிள்ளை கூட இல்லை. எதுக்காவோ இத் தனை ஒத்தாசை பண்ணு. பெசியவாநி தமஸ்காரம் பண்ணு.

மாமா: எல்லாம் பிள்ளை புரீயும். தீ போய்டு லாப்பா. அடுத்த தடவை ரெண்டு சட்டைவா போட்டுண்டு வா. அம்மா (அவன் சென்ற பின்): சாப்பிட வரேளாண்ணு?

மாமா: சாப்பிடப் போக்க, மத்தியானம் ஜோலி இருக்கு. பாத்துட்டு அதோடவே சாயங்கால பல்லே போய்டுறேன்.

அம்மா: என்னன்னு இது! இப்பத்தான் வத்தாப்ப இருக்கு. அதுக்குள்ள போறேன் சுறேனோ!

மாமா: கவலைப்படாதே. சிக்கிரமே கூட வானச் செய்தியோட வரேன்... (ஜாணகி விழப்புடன் பார்த்து) உம் பொண்ணுக்கு தகல் வரனுப் பாத்து, கல்வாணச் செதி யோட வரேங்கறேன்.

அம்மா: ஆமாண்ணு. அதுக்கும் பதினெட்டு ரொம்பப் போச்சு.

மாமா: தெரியும். சொன்னான். பிட்டுகை வச்சிடுக்கிவா? வானை அசைந்தே ஆகி! (அவர் சாப்பிடச்செல்ல ஒளி கொஞ்சம் மங்குகிறது.)

பவானி (சூரர்): நாம் இதுவரை பார்த்தது மாமனின் விஜயத்துக்கு ஒரு சாம்பின் தான்... சாயங்காலம் போகப் போகிறான் என்றதும் எங்களுக்கு வயிற்றில் ஒரு மாநிலி பண்ணி வருத்தச் கவம் ஏறி பட்டது. எங்களை சிபிக்க வைத்து, என் காதல் நேயதைவாக அவதாரம் 'செய்து. எங்கள் அப்பாவின் அவாரம் கடிவாரத்தை உண்டு இல்லை என்று கிப்பெர் செய்து. நயத்தைத் தங்கமாகும் கித்

பொன் மொழிகள்

சரிமான விடை :

போட்டி முடிவு

- (1) குழந்தைசாமி
- (2) ம. பொ. சி.
- (3) சி. ராமமூர்த்தி
- (4) இளைவரஜா
- (5) தா. பார்த்தசாரதி

சரியான விடைகளை எழுதி ரூ. 300 பரிசுனைச் சமமாகப் பரிசீலிக்கொள்பவர்கள்:

- (1) கே. என். நாகராஜன்
சி. குதாஸயம்,
கொண்டூர் தெருஞ்சாலை,
அபஞ்சவரம். சென்னை-600033
- (2) எஸ். சாத்தி,
9/3, குழந்தைசாமி தெரு,
திருப்பூர்.
- (3) ராம. அண்ணாமலை,
121-0, அண்ணா சாலை,
பாண்டிச்சேரி-605 001,

தலைவலி பலவகை உண்டு

சிகிச்சை ஒன்றே ஒன்று !

அனாஸின்

இதில் அதிக அளவில் வலி-நிவாரணி அடங்கியுள்ளது

தரித நிவாரணம் அளிக்க, உலகெங்கும் டாக்டர்கள் மிக அதிகமாக சிபாரிசு செய்யும், வலி-நிவாரணி மருந்து அதிக அளவில் கொண்டது—அனாஸின்.

தலைவலி, ஜலதோஷம், காய்ச்சு, முதலு வலி, தலை வலி, பல் வலி ஆகியவற்றிற்கு எல்ல பலனளிக்கிறது.

அனாஸின் மீது மட்டுமே கம்பிளாக் எவையும் இல்லை.

இப்போது பாதுகாப்பான அளவில் உபயோகித்து.

இந்தியாவில் புகழ்பெற்ற வலி-நிவாரணி மருந்து

தேவேந்திரா சாரீஸ்

(மிகவும் உயர்ந்த மட்டும் தூதும் கைத்து தயாரிக்கப்பட்டது)

27, ஏலா கத்தப்பன் தெரு, (முதல் மாடியில்)

(வாங்கடாகில் ரோடு, சிப்ரு கட்டார் இண்டர்நேஷனல் ஹோட்டல் அருகில்)

தெலி-500 003 போன்: 33113

கிடைக்கும் இடங்கள்:

"திருநா கங்குலி" மாநகர் கட்டுறவு அமைப்பு, B-38, செனத் மொதி
பாக், தானக்புரா, புது டெல்லி-110 021 & திருமதி உமா கப்போமணியம்,
D-105, கல்ட் ஆப் கைலாக் தீவ் டெல்லி-82 போன்: 567276 & M/s
காமாட்சி சேக் ஹவுஸ், 5/38, W.E.A. அகிமய்காள் ரோடு, கரோக்பாக்,
புது டெல்லி-110 008 & பங்கஜம் கத்தாராஜ், C 8/A, D.D.A. Flats,
குலிர்லா, புது டெல்லி-87 & Mrs. சரதா 16/449, வீரம் பிங்கு,
மாதுங்கா, பம்பாய்-19 & கசோமணி, 22, காத்தி மஹால், தேஜோ
கோலா பாக், கின்சென்ட் ரோடு, மாதுங்கா, பம்பாய்-19 & கங்குலி
நாராயணம், 5, காலி கோலாப்பரேடித் தறவுகில் கோணலட்டி, கல்வபாக்
ரோடு, காட் கோபர் (திழக்கு) பம்பாய்-77 & தகலிக் சேக் சரீக்
கென்ட், 401, டெலாக் ரோடு, மாதுங்கா, பம்பாய்-19 & செனத்
இந்தியம் கங்குலி, 401, டெலாக் ரோடு, மாதுங்கா, பம்பாய்-19
& கதா திருங்குலி, பிளாட் தே. 20, காமதேஜா கோ - ஆப், பெண்டம்
காகர், செம்பூர், பம்பாய்-89 (கிளாக் பாக்டரி அருகில்) & ஜெயபதி B-A,
தேசப் பிரியா டாக் ரோடு, கக்கத்தா-86 & பென்ஸம்பம், 8-2-61,
B-வது பஜார், செந்திராபாத் & திருமதி T. S. கருத்தா சீனிவாசன்,
18/1-A, கால்பாக் போர்ட் ரோடு, (மினர்கா & பண்பா சர்க்கில் மத்தி
யில்) பெங்குலி, போன்: 226357 & திருமதி துர்காம்பா, B-A,
ராமச்சந்திரபுரம், தென்னூர், திருச்சி & திரு S. தேவராமன், 9, பாஜு
தரை கன்னதி தெரு, குப்பலோணம்-612 001 போன் 972 & சாணி
சேக், 13, மஹால் கவது தெரு, மதுரை-1 போன்: 26285 & S. செட்டிகுலி
III, சீனிவாசா தெரு, சேலம்-1 (ரவிக்வே கட்டெஷன் அருகில்) & ஸ்ரீ
காமேஸ்வரி கஜெக்சேம், 6/178, திருச்சி ரோடு, (ஆக் இந்தியா ரேடியோ
அருகில்) ராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர்-641 018 & காமாட்சி
சேக் கென்ட், தீக் பிங்கு, கங்குலி, 173/11, மேல வீதி, செம்புரம்
& நேமாசுதி கஜெக்சேம், 2711, தானகங்கார செட்டி தெரு, தஞ்சாவூர்
& பரோதி ஸுத்தி, 109, ஸ்ரீவராதபுரம் தெரு, கங்கிடைக்குறிச்சி,
திருநெல்வேலி & M/s. சபாரம் கேர் ஹவுஸ் சேக் கம்போசியம், M. O.
ரோடு, திருச்சி-680 002 & S. கத்தா, 9, காத்தாள் கோலித் தெரு,
வடிவீசுவரம், தாகர்லோயில்-2 & திருமதி K. சோகட்டிகுலி, 41, கவது
டிருக்ட் கிராஸ் தெரு, கத்தலெலிப்பாக்கம், சென்னை-88 போன்: 73244
& திருமதி சாவித்திரி பாககப்போமணியம், 2, 7-வது தெரு, நங்கநல்லூர்,
சென்னை-81 (பிள்ளைபார் கோலித் அருகில்), போன்: 433737

குறிப்பு: சென்னை நகரில் எந்த கடைகளுக்கும் எங்கள் புடவைகள் கப்பி
கிடைவாது. மற்ற இடங்களில் வாங்குவது சீக்கிரமாக
தயாரிப்பு அம்சம்.

கந்தகாக மலித எலும்பு தேட வந்தது. விநோதமாக விளையும்தான். சாவங்காணம் அப்பா ஆயிரவிரித்த வந்ததும் அவர் கேட்ட முதல் கேள்வி....

அப்பா (ஆயிரவிரித்த திரும்பி வந்தவர், பயத்துடன்): ஐயாவி, ஐயாவி! ஒவ்வொன்று போவாச்சா?

அம்மா (உங்களை இருந்து வந்து): அவர் எப்படி போகப் போகிறதென்பதென்பது இருக்கலாம். அதுகரை மணி பங்காணம் புடிக்கப் போகிறார் சொல்லியிருக்கார், வெளியே போயிருக்கார். வந்திருவார், அவர் போகவரைக்கும் கொஞ்சம் கழுகமா இருக்கலாம்.

அப்பா (அவமாரிவிவிருந்து நீண்டதாக ஒரு மெயின் ஸ்பிரிங்கை எடுத்து): கடிவாரம் கீழ்ப்பார் பண்ணியிருக்கிற அழகைப் பாரு. தானா! மாமா வந்தப்பிறம் சரி பண்ணிட்டுத் தான் போய்போகிறது சொன்னார்.

அப்பா: இது என்ன இது, கருமம்! அப்பய்யோ!

(அருடமி பாடத்துக்கு வந்து குறிக்கப்பட்ட மணி எலும்பு ஒன்றை எடுக்கிறார், மாமா வருகிறார், தலையில் முண்டாகுடன்.)

அப்பா: வாரும், என்ன தலையில முண்டாக?

மாமா: வரப்போ எம். டி. ஆர். ஹர் கோவமாப் போயிண்டிருந்தார். என்னைப் பார்த்தாரோ ரொம்ப ஆபத்து. எங்க வரவது அண்டவானம் வந்து பிடிச்ச ஆத்துக்கு அழைச்சுண்டு போயிட்டா, பஸ் போயிருப் பாரு... ஆமாம், என்ன ஒம். கைவில எலும்பை வச்சிண்டு திரி தண்டி சந்திபாசி மாநிரி திக்கிற?

அப்பா: இதைல்லாம் உம்ம வேண்டியாததான் இருக்கலாம்.

மாமா: எங்க, பார்க்கலாம். ஓ, கொண்டு வந்துட்டாரு நம்ம தானா! கேட்டிக்கு காரை. ஒண்ணுமில்லை, வந்ததைத் தங்கமா ஆக்கிற வித்தை தெரியும் எனக்கு. அதுக்கு மறுகை எலும்பு வேணும்! என், எங்கேயோ மெடிக்கல் காவேஜ் கட்டேண்டி கிட்ட வரங்கிலு வந்துட்டான் போகிறாருக்கு, பார்க்கலாம். எம்மம் இருந்தா தங்கம் காங்கிப் பார்க்கலாம்.

அப்பா: ஒம், இருபதாம் நூற்றாண்டில் உம்ம புருடாஸையும் தம்பிண்டு துணங்கன் இருக்கு பாரு.

மாமா: அப்ப தான் சொல்றது புருடாஸ்கு நேளா, ஐயாவி. வந்தோம்பு ஒண்ணு கொண்டு வா, கூடவே கூடவ்வைப் பத்த வச்சுக் கொண்டுலா.

அப்பா: (பிதியுடன்) வேண்டாம். அடுத்த விஜயத்தம்போது வந்தக்கலாம். உங்க லுக்குப் பஸ்ஸுக்கு நாழியாவிரும். (மெயின் ஸ்பிரிங்கைக் காட்டி) இதக்கு என்ன சொய்தீர்? இதை எப்ப உன் போடறதா உத்தேசம்?

மாமா: ஓ, கெடிக்காரமா? கீப்பார் பண்ணி வாசேரேஒருமேகது... (பார்க்கிறேன்) ஒடறது.

அப்பா: ஸ்பிரிங் இல்லாதவா?

முதல் பிச்சைக்காரன்: "எதக்கு பூறுகள் பாண்டலா செக்க தும்பிலிக்கு உத்தகிறே?"

இரண்டாவது பிச்சைக்காரன்: அடுத்த மாசம் பிச்சை எடுக்க அமெரிக்கா போகப் போறேனே! - கிறே அ. கதிரியன்

மாமா: ஆமாம்... ஒடற வகைக்கும் ஒட்டும். ஒருவேளை திண்ணுடுத்துக்கு ஸ்பிரிங் எப்படி உன்னை போடறதுண்டு தானா வுக்குச் சொல்லித் தந்திருக்கேன். நீரும், கத்துக்கோம். எல்லாதையும் தானே செய்வதுமா? ஆயிரவிரித்த வந்தது மொதல் கம்மாதானே உக்காண்டிருக்கே! கெட்டியப் போடறது!

அப்பா: தானா! உம்ம பணியைப் போட முண்ட முக்கத் தினாலே இன்னும் போகலாம்.

(தங்குடமி உன்னை வருகிறேன். மாமா: ஒவ்வொரு, செஞ்சும் இரு. சாயி எப்பிட்டுட்டு வறன். பஸ் கூடாண்டு வகைக்கும் என் போட்டியைத் தூக்கிண்டு வரவா?

தங்குடமி: சரிங்க,

அப்பா: ஒம், உமையிடுத்து, மணி அஞ்சே வால்.

மாமா: ஒரு வேலை பண்ணு தங்குடமி. இதைப் போட்டியை எடுத்ததன்மூலம் ஒருவேளை போய் பஸ் கூடாண்டுவே இரு. தான் சாயி எப்பிட்டு வந்துடறேன். என்ன?

தங்குடமி: சரிங்க, (எடுத்துக் கொண்டு போகிறேன். அம்மா காயி கொண்டு வர, அதைப் பருகுகிறார் மாமா. எல்லோரும் கருகிறார்கள். அப்பா இப்போது கொஞ்சம் சத்தோஷத்துடன் இருக்கிறார்.)

அப்பா: அப்ப இளம்பருவம் இருக்கு. மாமா: சிக்கிரமே உங்களுக்கு நல்ல தேதி போட வருவேன்... என்ன பயாணி?

பயாணி: போய்க் மாமா, (என் புதைக்கிறேன்.)

(தொடரும்)

“நான் விற்பனை செய்யும்
டிவி நான் விற்காமலேயே
விற்பனையாகும் ஒரே டிவி!”

வேதம் பாடிய ஜோதி

—ஆனந்தி

கவிபராகவும் புலவராகவும், பக்தர்களும் எத்தனை தடவை சூரியஸூத்திரை உதாரணத்துக்கும் சாட்சிக்கும் அழைக்கின்றனர் என்று எண்ணிப் பார்த்தால் கிவப்பாடு இருக்கிறது.

ஸ்ரீ ராமபிரான "திருமணி வம்ச திருவராவணியா" என்று பாடிய புகழ்மீனார் ஸ்ரீ தியாகராஜ கவாமி.

"ஆதித்ய ஸூருதயம்" என்றும் மந்திரத்தை அகஸ்திய முனிவர் உபதேசித்ததேயோ ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கு ராவணிய வெற்றி கொண் முடிந்தது என்று ராமாயணத்தில் புகழ்கிறோம்.

மும்மூர்த்தினிள் கந்தர வடிவமாகிய கருதிடமிருக்கிறது.

தமது நாட்டு முனிவர்கள் சூரிய வழி பாட்டை நிதியை கர்மாக்ஷிள் ஒன்றாக வைத்ததில் ஆச்சரியமே இவ்விடம், ஆனந்தம் ஆதித்யருக்கு ஆயங்கள் அழர்வமாவே காணப்படுகின்றன.

வடநாட்டில் கொளுரக் என்ற கோயில் பிரசித்தமானது. தென்னாத்தில் சோழ மண்டலத்தில் மாலாத்திலிருந்து கமார் பத்து கிலோமீட்டர் தொலைவில் சூரியஸூரிகோயில் இருக்கிறது.

சோழில் சூரியஸூரிகோயில் என்ற பெயர்ப் பணை காணப்படுகிறது. பல ஆண்டுகளாக

○ சூரிஸ் - தென்மேற்கு

○ சூரியஸூரிகோயில் கோயில்

வரிசுட்டி வாயால் 'பிரம்மசுந்தரி' என்று புகழப்பட்டவரும், ஒரு புதிய நகரத்தில் மண்டலத்தையே தமது தல வசிமைகளால் படைத்தவருமான விசுவாமித்திரர் சூரிய பகவானிடம் கொண்ட பக்தியானது முறித்து 'காவதரி மத்திர'மாகக் கவித்தது. அந்த மத்திரமாகவு எத்தனைபோ முறிக்கிறது என்ற மன வகிமைகளையும் புத்தியையும் வளர்க்கப் பாடுபட்ட. அந்தணர்களுக்கு ஒரு மாபெரும் சக்தியாகவும், கவசமுமாகவே இருந்து காத்து வந்திருக்கிறது.

உலகம் முழுவதும் சூரிய வழிபாடு காணப்படுகிறது என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள்.

உயிரினிக் தொற்றத்துக்கே காரணமாக இருப்பவரும், அசைவீன்ற, அசைவற்ற ஜீவன் களுக்கு உணவை உண்டாக்கித் தருபவரும், புறவொளி, உள்வொளி இரண்டிலும் கொடுப்பவருமான சூரிய ஸூர்த்தியைத் தொழுததில் ஜாதி மத பேதங்கள் எங்கொழு எழக்கூடும்? ஆகவே, சாத்தனம், அழித்தனம் என்ற முத்தொழிலையும் செய்யும் ஆதித்தனம்

எதிர்பார்த்திருந்த தரிசனம் கிடைக்கப் போகிறது. நிதியை சோபுரம்தான். தகவ வேளியாக இரண்டொரு கடைகள் காணப்படுகின்றன. அச்செய்த தட்டு வார்த்திக் கொண்டு கொபுரத்தை அகலுத்து பார்த்துக்கொண்டே தரிசைத்துக்குச் செல்கிறோம்.

இந்தக் கோயிலைப் பற்றிய வரலாற்றைக் கும்பகோணம் ஸ்ரீ என். சேதுராமன் அவர் களிடம் செட்டுத் தெரிந்து கொண்டபடியால் தெள்ளத்தின் ஒரு பெருமீதம். ஏதோ இந்தக் கோயிலைக் கட்டியதில் தமக்குக் கூடப் பங்கு இருப்பது போல ஒரு பரவசம்.

இந்த ஊருக்குக் குலோத்தங்க சோழ மார்த்தாண்ட சூரிகேதி மகன்மை என்ற பெயர் கெடுபெட்டுக்களிக் காணப்படுகிறதாம். இ. பி. 1714ல் குலோத்தங்க சோழ மன்னரால் சூரிய மண்டலத்தைக் காமையாக வைத்துக் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. வான சாத்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கோயில்.

சோழ நாட்டில் வரலாற்றில் மிகவும் புகழ் பெற்ற மன்னர் ராஜேந்திர சோழ

சக்கரவர்த்தி. அவருடைய பெண் வயிற்றுப் பேரன் குலோத்துங்க சோழ மன்னன். இட நாட்டில் வாசி, என்னோடு இரண்டையும்கூட வந்த கோவிந்த சந்திரன், குலோத்துங்கனின் அடிக்குடிகளையுடையான். அவன் சொன்ன வழியின்படி செய்து வந்தபடியால் அவனின் பின்பற்றித் குலோத்துங்க மன்னனும் தமிழ் நாட்டில் குரியகுருக்கு ஆவனம் எழுப்பினான். "ஆதித்ய கிருதய" அடிப்படையில் எழுந்தது இக் கோவில் என்று கூறுகிறார்கள்.

கோவிலின் வழிபாடு தமிழகத்தில் எப்போது ஏற்பட்டது என்று திட்டப்பட்டு மாசுக் கூற முடியவில்லை. எட்டாவது நூற்றாண்டுக்கு முன்பு இருந்ததாகச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. அந்தமாதல் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து.

குரியனார் கோவில் பிராவாரத்தில் நடக்கும்போது கர்வேண்டு கருகின்றது. கர்வா பிள்ளை விநாயகரைத் தரிசித்துக் கன்வந்திய் போட்டுக் கொண்டு விட்டு ஒடிச் சென்று படிபெறுகிறோம். அப்பாடா! நிழலுமை வெயிலியே என்று தெரியாமலா சொன்னார்கள்!

குரிய பகவான் சந்தித்துக் செல்லும் மூலக் குரியைவந்தார். விசாலாட்சியைக் கையத் தரிசிப்போரும், கருவறையில் வட்டமான பிரகம்புடன் சில குரிய நாராயண தேவரும், கனா - பிரத்யக்ஷா தேவியரும் காட்டி நகுகிறார்கள். பேருங்கு கடர் விடுகின்றன. அர்ச்சனை கூறியுந் தீபாராதனை காட்டுகிறார்! பரஞ்சோதிக்குக் கற்பூர ஜோதி!

ஆவனின் சந்தியில் நின்று தயவுரா னக் கதைகளைக் கேட்கலாம். வித்திய மனக் காரணம் தவம் செய்து வந்த காவல மகரிஷி

ஜோதிட சாத்திரத்தில் கல்வனார். தம் முண்டிய னூதகத்தில் கிரக ஜோதியும் இருப்பதால் அது தம்முண்டிய சந்தியினையையும் பாதிக்குமே என்று கவியையடைந்தார். தவக் கிரகங்களை ஜோதித் தவம் செய்தார். ஒன்பது கோண்டியும் அவருக்கு முன்பே வந்து காட்சியளித்தார்கள்.

"எனக்கும் என் சந்தியினருக்கும் கிரக ஜோதியினாலும் நீமை வராமல் காக்க வேண்டும்" என்று வரம் கேட்டார். தவக் கிரகங்களும் மனம் பூசித்து அவர் கோவிலைத் வழங்கி விட்டார்கள்.

கோவிலின் அநிதேவதைகளான ககவரன், காமமயம்மைவார், சூரமக்கடவுள் முதலியவர்களுக்கு இவர்கன் வரம் கொடுத்தது பிடிக்கவில்லை. "அவரவர் சாப புண்ணி பங்களுக்கு ஏற்றபடிதான் கை வரங்களை அளவையும், அதை மாற்றி வரம் கொடுத்தது தவறு. உங்களுக்கு வரம் கொடுக்கும் உரிமை யுமில்லையா!" என்று கூறி சாபம் கொடுத்து விட்டார்கள்.

சரிக்கப்பட்ட கிரகங்கன் சாப விமோசனம் கேட்கவே சோழ நாட்டில் அரக்கவனம் என்றும் இடத்திற்குச்சென்று அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் தீராடி கிரகதிரித்தால் சாப விமோசனம் கிடைக்கும் என அருகிறார்கள்.

தவ நிகழ்கும் வெள்ளைக்கு. கோவிலின் ஞானிற்றுக் பெயரை ஜோதும் கிரகதிருத்து வெள்ளைக்குகின் இலையில் தயிர் சாதம் சாப்பிட்டதாகக் கதை. இப்படி தவக் கிரகங்களும் தவம் செய்து நீடம் குரியனார் கோவில்.

அநிதேவனின் சந்தியினிருந்து நிரம்புந் போது கொஞ்சம் கவனம் தேவை. எதிர் தேவ குருகான விபாழ பகவான் குரிய

சு கந்திரே தேவன்

சு சந்திரே தேவன்

மூர்த்தியின் சந்திப்பை நோக்கியவாறு அவருடைய உக்கிரத்தையத் தணித்துக் கொண்டு நின்றுார். குருவடி எதிர்த்துச் சென்றக் கூடாதுவையால் அவரை வணங்கித் தியானம் செய்துவிட்டு நமக்கு இடப்படுவான்வாயில் வழியாக இருக்க வேண்டும். சூரியகுருடைய வாகனமான சந்திரன் எவ்வளவு பரீயும் சந்தித்திரு எதிரே இருக்கிறது. கோனில் விமானத்தில் ஏழு பக்கம் இழுப்பது போன்ற அமைப்பு இருக்கிறது.

பிரகாரத்தை அப்பிரதட்சணையாகவே கதிர் ஒளிக்கு பகவான் மூதல் ராகு வரை தரிசனம் செய்துவிட்டுத் திரும்பிவிட வேண்டும். பிரதட்சணைம் செய்துப் வந்தால் இங்கு இயங்கி.

இங்குள்ள உற்சவ விக்கிரகங்கள் மிக அழகானவை. சூரியமூர்த்தி தம் இரு கரங்களிலும் தாமதரையை ஏற்றி வட்ட வடிவமான பிரஸையுடன் அழகுச் சுடராக நின்றுார். வேம்மைமையப் பொழியும் ஆதித்தனின் கரங்களில் தன்மைமைய உருவான பங்கய மலர்களால் 'என்றை வழிபடுவோர் உன்னங்களைத் குளிர்ச் செய்வென' என்று காட்டுகிறோர்.

இத்தக் கோனில் உள்ள அனந்தநீர தேவர் பீம்பத்திலும் சூரிய பகவானை காணப்படுகிறார். மும்மூலகளுடன் கூடிய அனந்தநீர தேவருக்கு ஆவிய வழியாட்டில் ஒரு சிறந்த இடம் உண்டு. விமரக் காலங்களில் நடத்தும் பொறுப்பிற்கும் குருக்கள் உலகமும் அட்டிக் கொள்ளும்பொழுது அனந்தநீர தேவருக்கும் அந்தக் காப்புக் கட்டுவார்கள. விதி வகை

கையவர்கள் மூடித்து நீரித்தவாசி நடக்கும் போது ரகாபத்தனம் செய்து கொண்டவர் அந்தர தேவரைக் கையில் காங்கிக் கொண்டு திருக்குறத்தில் மூழ்குவார். கயவிற்கும் பந்தாக்க அநே மையத்தில் நீரில் மூழ்கி அத்தப் புவித்ததின் மூலம் என் அருளைப் பெறுவதாக ஐதீகம். சிவாகவங்களில் சிவ பெருமானுடைய வடிவம் தாங்கிய அனந்தநீர தேவரைக் காணலாம். அபூர்வமாக அம் பிணையுடன் காணப்படுவதும் உண்டு. விஷ்ணு ஆலயங்களில் சக்கர ரூபமாக விளங்குகிறார் அனந்தநீர தேவர். ஒன்பது கோக்களுக்கும் உலகத் தனிச் சந்தித்தருடன் விளங்கும் அரிய கோனில் சூரியமூர் கோனில்.

மேதம் பாடிய நோதியைக் கண்டு வேன்கிப் பாடக்கன் பாடுதற் குற்றேன் தாழ்வார் எவன்கொளியோடு தாத்தமயிற் கொண் இணையையும் கோடுப்பென் காது மாரியும் ஓர் கணத்துக்கிணை குடுமியோடும் கதிர்க்கம் பாடி அதனா நினைவாழ்த்திட வந்தேன் அன்கிவோக வான் மூகம் காட்டுகித்தேடு! -பாரதியார்

ஆம் உகலி வாழ்த்திடவே வந்தோம், ஆதித்தனோ நீ வாழ்க! உன் அருள் பெருகுவதற்கு உலர் காப்பவனான நிரைநனை, உனக்கு மங்களம், மனித சுவம் மேல்வழியுற, சூரியனோ நீ வாழ்வாமாக! புறக்கப்பட வுண்; என். காமகிருஷ்ண

அருள்வாக்கு

தாம் நம் புத்தி பவத்தையும், தேவ பவத்தையும் கைத்துக் கொண்டு ஒரு விட்டைக் கட்டுகிறோம். குருவி தன் புத்தி பவத்தையும் தேவ பவத்தையும் கைத்துக் கொண்டு விட்டைக் கட்டுகிறது. இந்த உலகத்தையெல்லாம் திரிமாணிக்கிற புத்தியும் சந்தியும் கொண்ட ஒன்று இருக்கிற தவ்வலா! அதுதான் வ்வாமி.

ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுக் சந்தி அநாமகி கொண்ட போகிற இயற்கையிலிருந்து இப்படி அவை தத்துவத்துக்குப் போகிறோம்.

ஒன்றுக்கு ஒன்று மாறாக இருக்கிற எதிரெதிரச் சந்தி நோடியுள்ளதும் தாம் இயற்கையில் பார்க்கிறோம். அதும் பனிக் காலம் என்று ஒன்று இருத்தால் அதும் வெய்யில் காலம் என்று இருக்கிறது. இரவு ஒன்று என்று இருத்தால் பகல் என்பதாக ஒன்று இருக்கிறது. மிகுதுவான புஷ்பங்கள் இருப்பது போல் கரான மூட்கள் இருக்கின்றன. நித்திப்புக்கு மாறாகக் கையு இருக்கிறது. அன்புக்கு எதிராகத் துவேஷம் இருக்கிறது. எத்தரும் எதிரெதிராக ஒரு மாற்று இயற்கையில் இருக்கிறது. இந்த ரீதியில் ஆனோனிக் கைத்தாக் மனித மனக்கு மாற்றுகளும் ஒன்று இருக்கத்தானே வேண்டும்? மனித மனகி

கவலம் என்ன? ஆதாபாசங்களில் மூழ்கித் தூசுகித்துக் கொண்டே இருப்பது, திருப்பியே இல்லாமல் தவிப்பது. இதற்கு மாறாக ஆதாபாசமில்லி, தூசுகியே இல்லி, எவ்வை சாத்தமாவும் சென்கியவமாவும் திருப்பியாவும் இருக்கிற வந்துதலும் இருக்கத்தாக வேண்டும். அப்படியுப்பட்ட வந்துதலாக் வ்வாமி.

-ஒருத்தரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமமோடி சந்திர கோபிரத்திர ஏன்வதி கைவாசாரிய வ்வாமிகள்.

ஆபீஸ் விஷயமாய் முத்திரை ராத்திரியே
 ராஜபாளையம் வந்து, லாட்டரீயும் எடுத்து-
 தங்கி, மறுநாள் காலை எழுந்து குளித்து
 டிரஸ் பண்ணிக் கொண்டு, நானும் சில
 ராமலுயம் வெளியே புறப்பட வாசலுக்கு
 வந்தபோது, கொண்டலீக் டீக்கார்த்திருத்த
 லாட்டி மானேஜர் அவரை அவரைமாய்க்
 கூப்பிட்டார்.

"ஹர்... உங்களுடைய ஹர் கார்த்திரேயன்?"

"நான் தான்..." அவரை ஏறிட்டேன்.

"உங்களுக்குக் கோவமுத்திரை யிருந்து
 டிரஸ் கால் வந்திருக்கு... கார்த்திரேயன் அண்ட்
 கம்பெனியிருந்து பேசலாம்... அது உங்க
 ஆபீஸ்தானே..."

"ஆமாம்."

"ஆப்பப் பேசுக!" - மானேஜர்: நான்
 வரை என்னைடம் நீட்ட நான் ஆதரவையால்
 வரக்கூடக் கொண்டுடன்.

மறு முனையில் ஆபீஸ் மானேஜர் அவருடன்
 ராமன் பதற்றமாய்க் கேட்டார்... "பேசுறது
 யாரு? கார்த்திரேயன்?"

வழித்தவர்கள்

கொடுக்கப்படுகிறார்கள்

மேலே

“என் னார்...”

“செராமன் உன் பக்கத்திலே இருக்கிறார்?”

“ஆமாம் னார்...”

“இதோ பாருங்க காத்திரியை! இப்போதான் சொல்லப் போது விஷயத்தைத் தப்பித் தவறிக்கூட செராமன் கிட்ட சொல்லியிருக்க...”

நான் திரும்பிட்டேன். “ஏன் னார்... என்ன விஷயம்?”

மது முனியில் கவலுண்டராமன் குரலில் கொஞ்சம் தாழ்ந்திக் கொண்டார். “செராமனோட மனைவி இன்னிக்கு காலை ஒரு மணிக்குத் திரும்பு இறந்துடாங்க... நார்ட் அட்டாக்குள்ளு டாக்டர்ஸ் சொக்குங்க...”

நான் அதிர்ந்துபோய் பக்கத்தில் சீக்கிரத்தில் செராமனைப் பார்த்தேன். பக்கத்து மேஜை மேலிருந்து தாவித் தவிர்த்துப் புட்டிக் கொண்டிருந்தவன். “என்டா விஷயம்? ஆயிங்க வா சொளுங்க?” என்று கேட்டுக்கொண்டே என் அருகே வந்தான். நான் கஷ்டப்பட்டுப் புன்னகை செய்து முகத்திற்குச் சந்திராஷத்தைக் கொடுத்தேன். “ஒன்றுமில்லை” என்பது போக் அசைவை செய்தேன்.

மதுமுனியில் கவலுண்டராமன் கரகரக்க ஆரம்பித்தார். “செராமன் கிட்ட விஷயத்தை மறைச்ச - சேக்ஸ் டாகிள் பிரைப் ஸ்ரூ சொல்லுங்க. இங்கென்று அவரை வழி நெடுக்கி சமாதானப்படுத்தி, சமாய்ச்சி அழைச்ச வரது ரோம்பக் கஷ்டமாயிடும். சாபத்திரம் அது மணிக்ஞ்சை அலகை இங்கே கட்டிட்டு வந்திருக்க...”

“சரி னார்...”

“பாடிங்க ரோம்ப நேரம் வேர்திக் கிட்டிருக்கும்படியான பண்ணிடாதிங்க. இப்ப மணி பத்து. உடனடியான மதுரை பண்ணைப் பிடிச்ச வாங்க... மதுரையிலிருந்து நின்னாக்க சென்னைக்கு மணி நேரம் நேரம் பிரயாணம்.

அக்கிரமத்தில் பழனி ஒரு மணி நேரம், பழனிவிருந்து பொன்னாச்சி நென்று மணி நேரம். பொன்னாச்சிவிருந்து நேரம் ஒத்தார் ஒரு மணி நேரம்.... எப்படியும் திக்க சாபத்திரம் அஞ்ச மணிக்ஞ்சை இங்கே வந்துடலாம்...”

“என்டியான வந்துட்டேன் னார்...” என்று குரலில் கடுக்கம்.

போகிக் சிறு கவத்து கிட்டார் பாயினார்.

“என்டா னார்த்தி... என்ன விஷயம்?... நுஞ்சி பேசுவாம் வேர்த்திருக்கு... ஆயிங்க என்ன சொன்னாங்க?” - செராமன் கேட்டான்.

“நம்ம ரெண்டு பேரையும் உடனே புறப் பட்டு வரும்படி சொல்லுங்க!”

“ராஜபாளையம் வந்த வேலை?”

“அதை அடுத்த மாசம் பார்த்துக்கலாம்னு சொக்குரி மாடுதான். ஏதோ சேக்ஸ் டாகிள் ப்ராப்ஸமாய்... அடுத்த பண்ணைப் பிடிச்ச சாபத்திரம் அஞ்ச மணிக்ஞ்சை ஆயிக்கு வரணும்னு சொக்குரி...”

“சேக்ஸ் டாகிள் பிரைப்ஸம்னு மாடுதான் பார்த்துக்க வேண்டியதுதானே...? இங்கென்று ஆயிங்க நெற வாரையாவது பார்த்துக் கொண்ணமே...? ராஜபாளையத்திலிருந்து தாம பொய்த்தான் பிரைப் வந்ததைத் திரீக்டனுமா...? ஆசிரியனா விருக்குடா!”

சூதமக் காதி பண்ணி, கீக்கரி பிடித்த பன் கட்டாண்டுக்கு வந்தபொது மணி பத்து மூப்பது.

மதுரை போகும் பன், இதுமீது உதற கிட்டப்படி தயாராய் தீவிர கொண்டிருந்தான்.

புகமெட் வாங்கிக் சீட்டிக்க டீக்கரித்தும் பன் புறப்பட்டு கிட்டது. காள் கிரக நகரங்களைக் கடித்தபடி பண்ணுக்கு வெளிப்பெரும் புதிய மர வரிசையை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

“என்டா டீக்கரிக்கிறே...?” - செராமன் என் தொனி இடத்தான்.

“ஒன்றுமில்லை... உடனடியான நம்ம ரெண்டு பேரையும் வரச்சொக்த அளவுக்கு அப்படியென்ன பிரைப்ஸம் இருக்க முடியும்...?”

“போகு நேகியது...!” என்று அலட்சிய மாடிச் சொன்னவன் அந்தப்பக்கமாய் வந்த கண்டக்டரைப் பார்த்து. “வேட்டைப் பண்ணா இருக்கே காணெட்டப் போடுங்க கண்டக்டர்...” என்று.

“என்ன கண வகையைப் போட்டுமா னார்...?”

“ம்... போடுங்க... வாங்குமக் கொஞ்சம் பெரிசா கவலுங்க... பன் போடற இரைச்சலில் டாட்டே காதுக விழ மாட்டிருக்கு...”

செராமனின் சந்திராஷம் எனக்கு அங்கத்தைய இருந்தது. செராமனின் கிட்டிக் இந்நேரம் அவனுடைய மனைவி எழுத்தின் மானியோடு கிடத்தப்ப்பட்டிருப்பான். உதவினார் மூப்பக் இவனுடைய அருமைக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கும்.

“ஏன் நாங்கள்வரகாள் வரவில்லிருந்தே
ராகமரலிகா யே வரச்சித்திருக்காரு?”

“நானும் அதான் விராசிப்போன்.
கல்யாணத்துக்கு வரவங்க கட்டிவிடுக்கிற
ஒய்வொரு ராகமரலிகா புடவையையப் பார்த்ததும்
அவருக்கு தெரியாமலே ராகம் மாறுதாம்.”

ராகமரலிகா
யட்டுச் சேலைகள்

கடை ஆர்ப்புட்
மகம் மாட, அருகில்
நாடுமேய்யாட செரு,
தி. நா. சென்னை-408 817
(ரொடிக் கடை, கடை)

சந்தோஷ குடும்பத்தின் உண்மை ரகசியம்.
எப்பொழுதும் நீர்த்தியான தேர்ந்தெடுப்பு.

இந்த மேலிப்படை உண்மை அனைத்துப் பற்ற
எந்த பண்புகளின் ஆகை மற்றும் உதவகை.

MLTEX

2-1, Bridgeway Colony
Chennai-408 817.

ML 24 257-2.

Manufactured by

MLTEX

“Have your best choice of ours at Anna Stores, Venice Salem Exhibition”

பத்துநிமிஷ பஸ் பவணத்திற்குப் பிறகு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வந்தது. பஸ் நினைவத் திற்குள் பஸ் நுழைத்ததுமே பால்கோவா விற்கும் பைபன்சன் பஸ்ஸைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

"ஹா... ஹா... ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பாங் கோவா... கொலையடி பாக்கிசோவா... இருபது ரூபா..." தலைக்குத் தலை எத்த அரம்பித்தார்கள்.

"அடேடங்கப்பா... கொள்ளை நினைவா இருக்கே...! ஶார்த்தி, உனக்குப் பால்கோவா வேண்டியிருக்குமே..."

"எனக்கு வேண்டாம்..."

சிவராமன் தன் வலது கைவாய் என் முகத்தைப் பற்றித் திருப்பினான். "தானும் அப்பப் பிடிச்சப் பார்த்துட்டே வர்றேன்... என்னத்தையோ பறி குடுத்த மாடிரி முத்தியை வைச்சுக்கிட்டு வர் தியே...! ஏன்டா இப்படி இருக்கே...?"

"ஒன்னுமில்லை... வேசா தலைவலி..."

"மதுரை போனதும் ஒரு தலைவலி மாத் திரையை விழுங்கி ரூபா ஒரு காப்பியை உண்ணாத் கங்கு... தலைவலி பளு வார்ப்பும்..."

"என்டுறாட மனைசி தெராவுக்குப் பாங் கோவாளுக்கு உயிர்... ஒரு வாய் அழக மாசலே சாப்பிடுவா..."

அவன் பைப்பை என்னுள் ஏதோ வொன்று கட்டிவிடுத்து கண்ண நீரைச் சரக்க முயல், அந்த முயற்சியை அப்படியே மென்று விழுங்கினான்.

பஸ் மதுரையைத் தொட்டபோது மணி 13.15.

பஸ்ஸை விட்டபிறகுத் திண்டுக்கல் போக பஸ் இருக்காமென்று பார்த்ததன் அடுத்த ஷேட்கில் பஸ் காத்திருந்தது.

சூட்டேவை எடுத்துக் கொண்டு போக முற்பட்டேன்.

சிவராமன் என் தோலைப் பற்றி நிறுத்தி ளான்.

"தலைவலின்று சொன்னியே... ஒரு மாத்நிரையை விழுங்கி அந்த நேறாட்டலில் சுரப்பியைக் குடி, வா..."

தான் நினைவையைச் சுமர்ந்ததுப் புன்ன கைத்தேன். "பண்ணி வர் தப்போ அடிச்ச

காத்துவ தலைவலி சரியாயிருச்ச... வா... திண்டுக்கல் பஸ் ரெடியா இருக்கு... போய் விடலாம்..."

"வயத்துவ எந்தயாவது போட்டுக்கிட்டுப் போகலாம்... அந்த நேறாட்டல் தயிர்வுடை யும் மிக்கரும் ரொம்பவும் பிரசித்தம்... சாப்பிட்டுப் பஸ் ஏறலாம் வாடா..."

தான் தலங்கினேன்.

"ஆயினை சீக்கிரமா வரச் சொன்னியிருக் காய்க, சிவராமன்..."

சிவராமன் சிரித்தான். "அதுக்காக வயித்தைக் காலப் போட்டுட்டே பிரயாணம் பண்ணறா? என்னடா முட்டாள்தனமா பைப்பே...! திண்டுக்கல் போக அங்கு நிமிஷத்துக்கு ஒரு பஸ் இருக்கு... ரொம்பப் பத் தான் பறக்கறியே...?"

"அதுக்கிலே... திண்டுக்கலிலே போய்ச் சாப்பாடே சாப்பிட்டுக்கலாம்னு பார்த் தேன், சரி சரி போய்ச் சாப்பிடலாம்..."

மெல்ல நடத்து போய் - ஓட்ட-துக்குள் நுழைந்தோம். எதிர் எதிர் நாதகாலிகையில் உட்கார்ந்து கொண்டுடோம். சிவராமன் டெபீஸில் தாளமிட்டபடி செட்டான்.

"ஆறமணிக்குள்ளே கொய்முத்தூர்போய் டலாயில்லையா?"

"உம்..."

"அதுக்குள்ளே ஆயினை முடிவிரும்பாங்க..."

"உம்..."

"போனதும்... தெராவைக் கூட்டிட்டுச் சினிமாவுக்குப் போகலாம்... சாயத்தரம் போய் அவ முன்னடி நின்று ரொம்பவும் சத்தோஷப்படுவா... என்னங்க இது? நேத்தைக்குத்தான் கிளம்பி ராஜபாளையம் போனீங்க, ஒருநாள் கூட ஆசலிலே... வந்து திரும்பு நிக்கலிங்கனே" என்று சொல்கிட்டு முன்னி பூராவும் சிரிப்பா..."

"உம்..."

"என்னடா உம்...? உன் பெண்டாட்டிக்கு மாத்நிரம் சத்தோஷமா இருக்காதா? ராத்திரி போனதும் அப்பாவுக்கு மல்லிகைப்பூ வாகசுத்தான்..." என்று விளையில் குத்தி விட்டுச் சிரித்தான் சிவராமன்.

தான் சிரமப்பட்டப் புன்னகை நேசத் தேன்.

ஓட்டல் சர்வர எங்களை நெருங்கினான்.

"இத்தாப்பா... செலிட்டர்... ரெண்டு டிரைட் கொடு அகவா, ரெண்டு செட்

1. பூடாப் லாட்டரிமே மூதல் பரிசு லட்சம் தமிழ் நாட்டிலே 23 பேர் கூட்டணிக்குக் கெடக்கதாமே!

2. அது சரி... ஒருத்தருக்குள்ளு தில் வாமே இப்படி ஆளுக்குக் கொஞ்சை பிரிக்கப்பட்டது ஒரு வகையிலே தல்லதுதான்!

தயர்வடை... சாப்பிட்டானதும் சந்திராமன்
சொன்னான்...

செவராமன் சொல்வது சரிவர தகர்ந்தான்.
ஒவ்வொரு விஷயமையும் விஷமாய்ப்
பாவித்து தொண்டையில் இறக்கினான்.
குமட்டியது. அடிவயிற்றில் புரண்ட சங்கடம்
சாப்பிட்டதை வாதியாகக் குமட்டியது.
செவராமன் மனமனமென்று இன்று
முடித்து வாய் பேசியதுக்குப் போனது.

நான் சாப்பிட்ட நினைதிக் கொண்டிருந்த
கோதி அங்கவாறையும், தயர்வடைகளையும்
அத்தப்பக்கமாய் வந்த கீசன் கப்பலின்
பக்கெட்டுக்குள் தள்ளிவிட்டுக் கையைக்
கழுவிக்க கொண்டு எழுந்தேன்.

இன்றுக்கல்லில் இறங்கிப் பழனி போனது
பண்ணைப் பிடித்தபோது மத்தியாகம்
தென்முனை, செவராமன் ஆகவாற குர
வக் கேட்டான்.

"பழனியில் இறங்கி மணிக் குப்பை போய்
போகலாம்...?"

"ஊ... தயர்...ம்... அதுக்கெல்லாம் நேர
மில்லை செவராமா...! நாம் உடனடியாக
கொய்முத்தூர் போகணும்..."

தயர்வடைகளையும் பழனி போய்க் சேர்ந்த
போது கொய்முத்தூர் போனது சேரக்
பஸ், கட்டாண்ட காலியேயே விடைத்தது.
நான் ஒடிப் போய் ஏறிக்கொண்டேன். செ
வராமனும் வேறு வழி இல்லாமல் ஏறினான்.

பஸ் எண்ணெய் பாத்தலத்த தாண்டிய
தும், செவராமன் சீட்டைப் பிளந்துக்
சாய்ந்து கொண்டு தூங்க ஆரம்பித்தான்.
நிஜமாகவே நுங்க தூக்கம்.

மணிக் இறந்த விஷயம் இவனுக்குத்
தெரிந்திருந்தால் இப்படித் தூக்கம்வருமா...?
பஸ் கொய்முத்தூர் சென்டரில் பஸ்
கட்டாண்டுக்குள் நுழைந்தது.

செவராமன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான்.

"ஈ... ஈ... செவராமா... உங்கிட்டே
ருகு விஷயம் சொன்னதும்..." செவராமன்
எங்கோக் கேள்விக்குறியோடு ஏறிட்டான்.
"என்னடா...?"

"அதிரச்செய்த விஷயம்... மனசை
வதரிப்பதை இழந்துடானே... ராஜபாண்டி
வந்து பஸ் ஏறும்போதே கொல்லியிருக்க
வெண்டிய விஷயம்... நீ அந்த ஷாக்
தீவன் கொலையின் ஆயிரத்தொன்று

எனக்குள்ளே பயம்...! உங்கெட மணிக்
தொடர் அட்டாக்கி இறந்துட்டதா தும்
ஆயிரத்தொன்று போன் பண்ணியிருந்
தான்..."

விழுக்கென்று நிமிர்ந்தான் செவராமன்.
ஆணிப்படித்த மாந்திரவாண பார்த்து
என் முகத்தில் பதித்தது. என்னோடு பாதரச
குண்டுகளாய் நீர் எட்டும்பார்க்க - உதடு
வீச மெதுவாய் அகத்தான்.

"எப்போ...?"

"காணியே அது மணிக்காய்..."

"என்னெட மணிக் இறந்ததை எங்கிட்ட
சொன்னு என்னை தாக்கிக்க முடியாதான்னு
நினைக்க... எடுத்த எட்டு மணி நேரமா
அந்தக் கையை நீ தாக்கிட்டு வந்தி
ருக்கே... இங்கையா காந்திக்க...!" - அழு
திற குரலில் கேட்டான் செவராமன்.

"ஆமா!" நான் தடுபடாதேன்.

என்னோடு அவன் கையாய்க் கிதி
தான். "என் கிதா செத்துவான்னு
முத்து மாசத்துக்கு முதியே எனக்குத் தெரி
வுண்டா காந்தி...! அவளுக்கு பண்ட
வாக்கி, பாக்டர் கிதா தாராவணன்
அவளுக்கு என்னோடு கேட்ட வெக்கட்
டார். கிதாவோட மரணம் வந்த நிமிஷ
மும் நேரலாமிறது எங்கெட உடம்பு
இருக்கிற ஒவ்வொரு செத்துக்கும் தெரி
வு...! அவனோட மரணத்தானே ஏற்படப்
போன அதிரச்செய்த நான் என்னோடு
ஜீரணம் பண்ணிட்டேன்... போகலாம்...?
பஸ் காணியாவிடுக்க..." - பெருமூச்சு
அவனால் விட்டபடி -

செவராமன் கூட்டுகொண்டு தளர்ந்தபொய்க்
கீழே இறங்கினான். கொண்டையில் அழுத்த
அடைக்க அடைக்க கேட்டான்.

"பாடியை எடுத்திருக்க மாட்டான்
கனே...?"

"இக்க... நீ போனப்பறம் தான்..." -

நான் முன்கிணை.
செவராமன் தூரத்தில் நின்றுகூத்த
ஆட்டொளியை கைட்டிக்க உப்பிட்டுக்
கொண்டிருந்தான். நான் மனம் கொள்கிப்
போய் கையமாய்க் காததைக் கவாசிக்க
ஆரம்பித்திருந்தேன். செவராமன் இனி
தாக்கிக் கொள்ளான் என்கிற வதரியம்
என்னுள் பிறத்தது.

3. என்னது அந்த மாட்டியோட இந்த
கோடி குபாய் கக்கெட்டுவே குறு
கோடி குபாய் கக்கெட்டு தயிர்
நாட்டுவே தான் கிப்பியவாச்சா?

4. அப்படிக்கு ஷாக் எட்டினு, செவடி
பத்தனு எனக்கு தான்! இப்படியே
போர்க்கு குண்டுவீசிய நயிந்தாடு
"தந்தன" பாட்டுவெண்டியதான்!"

-அ. குமார்

வீடியோ விவாதம்

விவாதி அனந்த்

விட்டுக்கொள்ளிவிட்டபடியே தங்கள் வீடுமே புதிர் சினிமாப் படங்களைப் பார்த்து ரசிக்க வாம். அதற்குத் தேவை ஒரு டெலிவிஷன் பெட்டி. சில வீடியோ கேஸட்டுகள். இந்த வீடியோ கேஸட்டுகளை விசைப்பே வாய்க்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அபிப்பிராயம். விசைக்கும் விடைக்கும். (சினிமாவின் "திரைக் கையாடல்" பொறுத்து சில நூறு ரூபாய் வீதி.) தவிர, 'கேஸ்ட்ரஸ் டிப்ரீட்' மாநிர் வீடியோ கேஸட்டுகளை வாடகைக்கும் வாங்குவாம்.

இப்போது சென்னை நகரில் மூலமுக்குக் கொள்வாம் புத்தியைப் போல வளர்த்து மற்ற நகரங்களிலும் விநியோகிக்கும் வீடியோ விவாதம் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் இவற்றில் அங்கத்தினரால் தந்த நூறு ரூபாய் துண்டாகக் கட்டினால், இத்தத் தொகை திரும்பி வரது. ஒவ்வொரு வீடியோ கேஸட்டிற்கும் வாடகை பதிவாக்கு ரூபாய். அவற்றிற்கு இத்தனை நாட்கள் தான் என்று கணக்கு உண்டு. இப்போது போட்டியின் காரணமாகச் சில இடங்களில் பத்து ரூபாய் வாடகைக்குக் கூட விசைக் கிறது.

வீடியோ டிப்ரீட்களில் ஆய்வை, இந்தி, தமிழ் மற்றும் இதர மொழிகளில் 'தலித்' டாஸ் படங்களின் பட்டியலை வைத்திருக்கிறார்கள். இதுவரை சென்னைப் பிளாஸ்டிக் படங்கள் விடைப்படுத்து இந்த நிலையங்களில் சிறப்பாகும். அதுமட்டுமல்ல, சென்னைக் கேட்டிப்பட்டி. பகுதிகளைத் துண்டாக வாய்க்க உண்ட 'ஒரிஜினல்' சினிமாக்கள், இதுவரை 'ரிசை' ஆகாமல் பெட்டிக்குள் மூடக்கிடக்கின்ற தமிழ் சினிமாக்கள், சென்னைரே செல்லப்படாத சினிமாக்கள் - என்னும் கூட வாடகைக்குக் கிடைக்கின்றன. இவற்றிற்கு தனி 'ரெட்.'

சில இடங்களில் ஆபாச சினிமா படங்கள் (புரூ லீயிம்) அதிக வாடகைக்கு ரகசியமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவற்றைச் சிலர் ரகசிய இடங்களில் போட்டுக்கொட்டி, பார்வைவாசனாக்கிடம் எக்ஸ்சேஞ்மாடப் பணம் வசூலிக்கின்றனர். அங்கமே இது தொடர்பாகப் போலீஸ் இலாகா சிலரைக் கைது செய்திருக்கிறது.

பல ஆய்வைப் படங்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து கடத்தி வரப்படுகின்றன. அவற்றை 'ஜெராக்ஸ்' பிரதி எடுப்பது போல் வெகு உலகமாகப் பிரதிகள் எடுத்து விடுகின்றனர். சில தமிழ், இந்திய மொழி சினிமாக்களை திருட்டுத்தனமாகத் திரைப்படங்களில் பிரதி எடுத்து விடுகின்றனர். இதற்குப் புதிய படங்களில் வசூல் பாதிக்கப்படுகிறது. கன்னக் கடத்தலுக்கும் கவியாகப்படுகிறது. வெளிநாடுகளிலிருந்து படங்கள் எப்படிக் கடத்தி வரப்படுகின்றனவோ, அப்போது தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் வெளிநாடுகளுக்குப்பெருமளவில் திரைப்படங்கள் கடத்தப்படுகின்றன.

வளர்த்து வரும் வீத்யாக உலகிக் வீடியோவின் உபயோகம் அதிகரிக்கப்பெறுமா என்று நான், அபிதேயம், இதற்கு ஏற்படும் அபாயங்களையும் கருப்பதற்காக வினாவுகளையும் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். அந்தநிலைப் படங்கள் இயற்றித் தண்டனை வசூல்தான் வேண்டும். இவ்விடங்களும், திரைப்படங்களிலிருந்து அவற்றைவெகுவாய் வேண்டாம் என்று சொன்னார் குழந்தைகள் வெட்டியெறிந்தவரவோ, அவற்றையெல்லாம் பார்வையிடுவது பணியவர்களையும் அது பணித்தான் வேண்டும். சினிமாக்களுக்கு சென்னை இடம்போது போல் போதுப் புழக்கத்திற்கு விடப்படும் இந்த வீடியோ - கேஸட்டு களுக்கும் ஒரு சென்னைக் உடையவாகத் தேவை

"படுக்கையறைக் காட்டுகின்றதைத் படம்மா விளம்பரம் பண்ணியிருக்கார்களே... படம் அவ்வளவுசெக்ஸியானவா இருக்கு?"

"அட போப்பா... திரைப் படுக்கை இருக்கிற ஆண்பத்திரியே அதை நடக்கிற மாநிர் படம் எடுத்திருக்காங்க அதுக்குத்தான் அப்படி விளம்பரம்."

—ஜி. ஏன், பாண்டியன்

திருமிகைக் கொடும்பு எக்தி ணந்த ஆண்டி பபாடிக்கு மருத்துவர அருமரி பவதப் பல் பவப்படுத்திதாக்க எந்து குற்றம் சாட்டுகிற டாக்டர் எம். எம். வேங்கடராமன்.

“எனக்குத் தெரிந்த ஒரு கேஸ். ஓர் அம்மாளாக்குப் பல் வலி தாங்க முடியாமல் இருந்தது. நாற்பத்தைந்து வயச இருக்கும். பக்கத்தில் இருந்த பல் வைத்திவர் ஒருவரிடம் போனார். அவரும் உடனே ஒரு பெனிலினின் மாத்நிரையை எடுத்துக் கொடுத்தார். அந்த அம்மான் மாத்நிரையை விழுங்கி விட்டு விட்டுக் குடி வந்தார். பதின்மூன்றை நியமிக்கத்தான். பல்வலி மட்டும் தீரவில்லை; அந்த அம்மாளே தீர்த்தாயிற்று.

“திருக்கிட வைக்கும் கிஷயம்தான் இது. இந்தக் கொடும்பு யார், அவனு எது காரணம்? அந்த அம்மாளாக்குப் பெனிலினின்

உணவாகக் கொண்டு ஊட்டம் பெற்று வளரும்.

தம்முடைய உடம்பின் குடல் பகுதியில் லட்சக் கணக்கான துள் கிருமிகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் நம்மை உயிர் காழ வைக்க மிகவும் அஸௌபமான பல கிருமிகளும் இருக்கின்றன. தேவையெல்லாத ஆண்டி பபாடிக்கு மருத்து குடலில் செர்த்து அல்லுள்ள உடல் தலத்துக்கு அவஸௌமான தல்வ கிருமிகளையும் கொன்றுவிடுகின்றன. ஆபத்தான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. சிறு சிறு காளான்கள் வளரத் தொடங்கி இந்த ஒட்டத்தைப் பை அல்லு பாதாக்கி விடுகின்றன.

ஊடபாய்டு, காச நோய் உண்வரின் தவிர சர்க்கரை விபாதி, புற்று நோய் என்று உடல் நிலை தளர்வுதததால் கிருமிகளை எதிர்த்துப் போராடும் சக்திவந்தவர்கள் - இவர் அனுகூல ஆண்டி பபாடிக்கு தேவையப்படுகிறது. மற்றபடி, சாதாரண ஜாரம், நவியன், இன்புலுவண்ண காய்ச்சல், ஜலதோஷம்,

ஏதோத மருத்து - அஸ்தி என்பதை டாக்டர் வலனிக்கவில்லை. தவிர எதற்கெடுத்ததும் ஆண்டி பபாடிக்கு தருவதும் ஆபத்தானதான். மலிவாப்பிடுகிறது மத்தைவெளிக் குப்போதவன் லாரிப் போனாலே போதும். அதை விட்டு விட்டு வசதி இருக்கிறது என்பதற்காக நெறிகாட்டில்தான் போவென் என்று ஒருவர் அடம் பிடித்தால் எவ்வளவு அபத்திபக்காரத்தனம்? அது போன்றது தான் எந்த விபாதிபாளுதும் “கமனின்” மருத்துவகாத தருவதும் “என்கிற டாக்டர், சாதாரணமாக ஜலதோஷம், காய்ச்சல் போன்றவை “வைரஸ்” கிருமிகளால் வருபவைதான். இவற்றுக்கு ஆண்டி பபாடிக்கு உதவாது. ஏனெனில் இந்த மருத்துவகளை “விஷயமே அவாதிவானது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டிபபாடிக்கு மருத்து குறிப்பிட்ட கிருமிகளை மட்டும்தான் அழிக்கும். மற்றக் கிருமிகளை மீது அது செயல்படாது. சில கிருமிகள் ஆண்டி பபாடிக்கு மருத்துவபே

மணவகாரி போன்றவற்றுக்கு ஆண்டிபபாடிக்கு தருவது உடாது.

“செல்லு வாய்ச்சாதுக்குச் சாதாரணமாக ஆல்பசிக் தவிரத் தில ஆராமாத தத்தானே ஆறு நாட்களில் நோய் குணமாகி விடும். இது எப்போ நிமோனியாவாக மாறி விடுமோ என்று மிரண்டு போய்த் தடுப்புகள் தாம் என்று ஆண்டிபபாடிக்கு தரப்போனும் நோய் குணமாகவந்தவிட, மருத்துவக் காரணமான எதிர் விளைவுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பது கடினம்.

தோவாசிக், டாக்டரிடம் தங்களுக்கு உண் பழக்கம் காரணமாக, “டாக்டர்! இந்த மருத்தைச் சாப்பிடலாமா?” என்று கேட்பதும், அவரைத் திருப்பிப் படுத்த வதற்காக டாக்டரும் “ஆகா! பைகாய்ச்சாப்பிடலாமே” என்று எழுதித் தருவதும் கூட நடக்கிறதே. சில ஊட்டங்களில், தோவாசிக் கேட்கிற மருத்தை தாம் தர விட்டால் எங்கே கேல் நம்மை விட்டுப்

குந்த ஆண்டி-பபாடிக்குகள்

பொய்விடுவோ என்றுகூட டாக்டர்கள்
யோசித்தல் கூடும்.

என்றே சிவசெயலாக பத்துக்கு ஒன்று
என்றே விதத்தில் ஆபரேஷன் புள்ளிகள்
செய்யப்பட்டன. இத்தகைய சிவசெயலாக
டாக்டர்கள் எல்லா ஆபரேஷன் செய்கிறதும்
ஆண்டி பயாடிக் தருகிறார்கள். இது தவறு.
செய்யத்தகுந்ததும் எந்தக் கிருமிக் குறைத
ஆண்டி பயாடிக் வேலை செய்யும் என்பதைத்
கண்டறிந்து அதை சிறிதே. அவசியமிருந்
தால் அதைத் தர வேண்டும்.

மருத்துக் கடைகளில், இந்த ஆண்டி
பயாடிக் மருத்துவக் கலை சாதாரணமாகக்
கிடைக்கின்றன. சட்டப்படி, டாக்டர்கள்
தருகிற சிகிச்சைகளைப் பெரிசெயலாகக்
இவை விதப்பட வேண்டும். ஆனால் அங்கு
கைக்காரர்கள் என்று அழைக்கிற தொய்வி
தங்கள் வேட்டிப்போது கடைகளில்
கொடுத்து விடுகிறார்கள். எப்போதோ, ஏதோ
ஒரு நோய்க்கு என்று டாக்டர் தந்த கைமையில்
காப்பில்லாவிடுவான் என்று கால்கி விடுவான்
விட்டு நோய் குணமடைவத தவிர
டாக்டரிடம் வருகிறார்கள். "டாக்டரிடம்
பெட்டிராக்களில் காப்பிட்டுடேன். சித்தத்
தேவையாக் பிடுக்கது. இப்போது மறுபடி
தூக்கிவிடப்படுகிறது" என்றுகிறார்கள்.

"உம்மம் இதை மருத்துவக் காப்பிடத்
கொள்ளு?" என்று எந்தவித டாக்டர்கள்
விதவாசிகளாகக் கண்டிப்புகிறார்கள் என்பது
தெரியவில்லை. இது ஒரு மோசமான பழக்க
மாகி விட்டது. இப்படி கண்டபடி காப்பிட்டு
வந்தால் சித்தப்பாடு தேவையானபோது பயன்

"தெருவுக்குக் கம்பர் தெரு
வந்திருந்ததை ஒரு 'பம்பர் தெரு'
என்று மாற்றியிருக்கார்களா?"

"ஆகா. இந்த விதமிருந்தான்
என்டரி பம்பர் பரிசு வாகனம்
ஒழைட்டுப் பரிசு குடிவருக்காக்க,
அதனுடைய மாற்றிட்டாக்க!"

சொகுடி மாற்றிடுகிறது.

தராத அளவு ஆண்டி பயாடிக் கிரீம்
குறைந்து விடுகிறது.

குறைவானவையாகக் காண்பது மருத்து.
என்பவாருக்கும் தெரியும். கைப்பாட்டு பிதாய்க்
குத் தரவேண்டிய மருத்து. ஆனால் இது
இரத்த நோய்களை உண்டாக்குகிறது என்று
அமெரிக்க அரசாங்கம் தடை செய்துள்ளது.
அங்கெல்லாம் மருத்துப் பொருள் கட்டுப்
பாட்டுக் கட்டடங்கள் வேறு தீவிரமானவை.
தொகை ஒரு மருத்தால் கெடுதல் வந்து
விட்டது என்று திருபிக்கப்பட்டு விட்டால்
தொகைத்தது-மருத்து தயாரிப்பாளர்கள் கட்ட
டக் கைக்களம் நியாயமான தகவு நடவடிக்கை
தரவேண்டிய வரும்.

ஆண்டி பயாடிக் மருத்துவத்தை தருவதில்
பிச்சுக்கட எந்தவிதமான பிரச்சினை கவனிய
வதாகக் கவனிப்பத வேண்டும்.

- தருவது அவசியம்தானா?
- ஆண்டி பயாடிக் மருத்து தருவதால்
ஏற்படக் கூடிய நன்மையை விடத் தீமை
குறைவானதால் இருக்குமா?
- விவரம் ஆண்டி பயாடிக் மருத்துவதான்
தரப்படுகிறதா?
- பொதுமாத அளவு மருத்து தரப்படு
கிறதா?
- தரப்பட்ட அளவு அளவு மருத்துவதும்
தொய்வி கட்டுகொண்டிருக்கிறதா?
- மருத்து கட்டுகொண்ட தெரு நோயாளிக்
குத் நோயாளிகள் ஏதெனும் ஏற்படு
கின்றனவா?

-எம்.சுமரன்

கல்கி
9-10-83

மாணவா
சுருப்பிக்குழி

கந்தாரி மாணவர்களின்
கருத்துரைக்கப்பட்ட
அவசியப்படுத்துகின்றன

உணர்வுகள் வெங்கட்டும்! வெணுதானந்தி

பேரட்டிக்கதை 3

அன்றைய நேரமூத நேரவிக்
ஏமாத்துவிட்ட கூடாது என்பதில்
அவன் உறுதியாக இருந்தான்.
கைபடை மூலையில் கட்டுவிரல் நகத்
தனது கைப்பிடித்தாமைமீது கட்டுப்
பாட்டுக்குள் திறமைய விடிவாயினே,

விவரங்கள் அவன் கடந்த பத்து நாட்களில்
செலுத்தி வருகின்றான். நேரத்திற்குத்தான்.
பத்திரிகையும் அவனாகும். காலில்தான்
பிரதீபம். வங்காளத்தில் ஆயுதப்
பேரட்டிகள். நடந்து முடிந்த ஏழாவது
சாதனைகள். அங்கேயே நான்காவது
இரண்டாவது. நேரப்படுத்திச் சென்ற
சென்ற புள்ளிகளாகத் தெரியும் நான்கு.
மத்திய மாநில அமைச்சரவைகள்....
இவ்வளவையும் தான். வெளிப்பே வந்து.
அவன் இதிலே சென்ற நடத்திரத்திற்கான

விருதுக்குரியவர் மகாத்மாஜி? ஸ்ரீதேவியா?... இறுக்கம் இடத்து அனுராதா கைப்பற்றுமாரா?... இதுமாதிரி வாள் கேள்விகளுக்கும் அவனிடம் பதில்கள் தயாராக இருந்தன.

போதாதா? உடனே வரவரவர வந்தான் அம்மன்டம்.

"இந்தத் தடவை கோட்டை விட்டா போடா..."

இது அவனுக்குப் பதிலளித்தால்து நேர்முகத் தேர்வு.

"சரி..." எனச் சித்திப்படி தலைவரைத் து விட்டு அவன் நடத்தான்.

மூன்று தங்கைகள், ஒரு தம்பி, அப்பா, அம்மா, அவன்... இத்தனை பேர் அடக்கிய ஒரு திட்டமிடப்படாத குடும்பத்தின் அம்மாவுக்கு அடுத்தபடி சம்பாதிக்கும் ஓர் இயந்திர பதவிகளாக அவன் மேற்கொண்டு வரும் முயற்சிகள் அதிகம்தான்.

யோசித்தபடி நடத்தவன் பேருந்து நிலை பத்தை அடைந்தான். பேருந்து மூன்று தயாராக இருந்தது. நகரத்தின் மொத்த சூழல் தொகையும் அந்த ஒரு வாகனத்துக்குள் அடைக்கப்பட்டு விட்டதோ என்று எண்ணும்படி மனிதத் தலைவின் நெருக்கிகள்.

வெகு விடைத்து விட்டால் நிறையும் இப்படி ஒரு நரசி கைத்தைத் தான் அது பவிக்க வேண்டியிருக்குமே என நினைத்தான். 'பொய்யம் ஒட்டுதர் வேலைக்குப் பதிதி மேற்கொண்டிருக்கலாம். அந்த ஓர் இடம்தான் சற்றுச் சந்திரத் தன்மை உடையதாக இருந்தது.'

சீவராமன் இரண்டு மணிக்குக் காலம் விடு திரும்பி விட்டார், கையிலிருந்த குடைகையும், கப்பன் பாக் ஸையும் அவிவாண்டத்திடம் கொடுத்துவிட்டுச்

பத்திரிகை ஆசிரியர்: உங்களைட மர்ம நாவலை எம்மவமா வெக்க வாசகர் களுக்கு ஒரு போட்டி வெச்சிருக்கோம்!
எழுத்தாளர்: அப்படியா?
ப. ஆசிரியர்: ஆமாம். அதோட ஒரே ஐயம் எழுதினது யார்க்கு கண்டு பிடிக்கணும்பிறகுதான் போட்டி -செழு அ. சதிரசென்

என்னக்கம்பிடுகி மடித்துப் போட்டிருந்த துண்டை எடுத்து உதறி விவர்த்திருத்த முகத்தைத் துடைத்தப்படியே சொன்னார்: "வாக போல் பன்னாடும், மாவதிலைப் போல் பார்த்து நூறு மணிக்குக் காலம் அவர்களை வரவரவரவர..."

"அப்படியா?..."

ஒரோ ஓர் எதிர்பார்ப்பின் நினைவாக உச்சகட்டம் போல் அவிவாண்டத்தின் மூகம் பூரித்துப் போனது.

"மாவதி..." என்று கொல்லைக் கட்டை நோக்கிக் குரல் கொடுத்தான்.

பத்துப் பாதிரிகையோடு சாம்பல் தடவிய விரட்களால் பேசிக் கொண்டிருந்த மாவதி, அவசரம் அவசரமாகக் கைகளைக் கழுவிக்க் கொண்டு உங்களை ஓர்வத்தான்.

"மட்டமட்டுவென்கை மூடி, முகத்தைக் கழுவிக்கோ. தலைவிக்விட்டு நகையுடையவா பவிக்கலாம் பார்த்தேடுத்து உடுத்திக்கோ. நூறு மணிக்கு உங்களைப் பாரிக்கவராய்க்... ஏன்! பூ வாகக் கிண்கலக் கடைக்கு அனுப்பினா? சவாஷம் வாரங்கலும் போலிருக்கிறீர்..."

"ஹ் ஹ்ஹ்ஹ்! பிண்கலையே வாக் கிட்டு வரத் சொல்லு..."

"கவனா!... இந்த இடமாவது குதிர்த திட்டம் நன்னாமிருக்கும்..."

அக்களையப்பின் இரண்டாவது நோணம் வது.

முந்தரைக்கெல்லாம் மாவதி தன்னை மூன்று ஆக்கிக் கொண்டிருப்பாள். சம்பிரதாயச் சிறுநாயுடனின் சங்கம மனம் அருக்கினைவத் தாண்டி வந்து நாளின் மோதிருது.

இன்றைக்கு அவனைப் பாரிக்க வருபவன் மன்னிரண்டாவது கதாநாயகன்.

இதுவரை -

"படிப்பு போதாது... ஒரு பி. ஏ., பி. டாம்... இப்படி..."

"சரி வரிசைவிக் கொஞ்சம் தாராளமா இருந்தா..."

"பின்னவாண்டாடுகுடதோன்யட்டைக்குக் கூட வரமாண்டா போலிருக்கோ..."

"வேலைக்குப் போதவனா இருந்தாப் பரவாயிடுகோ..."

இருவரையும், முகக்களிப்புடன், எதிர்பார்ப்புடன் எட்ட முடியாத உயரங்கள்.. இப்படிப் பதினாறு காரணங்களால் இதற்கு முன் வந்த பதினென்றும் தட்டிப் போயின. "இன்றைக்கு வருதிவன் மன்னிராவது எப்படியும் புத்தது கொண்டுவிட வேண்டும்... மாவதியின் மனம் ஆகையால் மூன்று வது, என்னம் அம்மாவின் அக்களையப்பின் பிண்கலிதான்.

நேற்றைக்குத்தான் அவன் ஒரு புத்த உதறிப் படித்தான்.

நேர்முகத் தேர்வுக்குத் தேர்வாகக் கண்டப்பிடிக்க வேண்டிய சில முக்கியமான விதிகளை அது வினக்கமாகக் கூறிவது. பேட்டி காலப்பவர்களை நேருக்கு நேர் எதிர்த்ததும் தலைவரே நோக்கி எய்தித் தவக்கம் தெரிவி. அவர்கள் சொன்ன சிறிக இருக்கையில் அமர், அவர்கள்

கேட்டும் வெங்கிளில் எதற்காவது கிடை
தெரியவில்லை என்று ஒப்புக் கொள்
தவறான கிடைகளை உதிரி எமாதிக்க லுயர்
தூல் எதிரிமனதவாச கிடைவுகளைப் உண்டு
பண்ணும். அமைதியாகப் போக. பதிக்
கொள்வதும்போது குரலில் அளவான ஏற்ற
இறக்கங்கள், சொற்களை உச்சரிக்கையில்
அதில் கம்பீரமும், தன்மையிடுக்கமும்.
அதேசமையம் பணியும், தன்மையிடுக்கமும்
பலிர்சரிட வேண்டும்.

என்றது குரலிலிருந்து எத்தனைப் பார்த்துக்
கொண்டான்.

அந்த அளவமணி நேர ஒத்திசையில்
அவனுள் ஓர் அசாதாரண நம்பிக்கையும்,
எதிர்பார்த்ததைப் பற்றிய கவனமான உதயின்
களும் கொடிக்கட்டிப் பறக்க ஆரம்பித்தன.

அவரையப் பார்த்த வகுநிறவர்க்கு
அவருக்குப் பாடத் தெரியுமா என்றுகேட்ட
னாம். பாடவும் சொல்லலாம்.

வகுநிறவனுக்குப் பிடித்த எளிய எது
வாக இருக்கும்? இங்கி, சங்கித ஞானமே
இல்லாமல் ஒரு குனிவுப் பிரதோகத்தைச்
சேர்த்தவனாக இருப்பானோ?

'சுகவரரி!... இந்தத் தடவை இங்கி
ஏமாந்திடாதேய்யா!...'

மனம் பிரார்த்தித்து அழுதது.

நேர்முகத் தேர்வு முடித்து, வழியில்
எதிர்ப்பட்ட தகவல்களுக்கு துணி சேர்த்து
கொண்டு அவனுடைய கைக்காகப் பாத
காட்டி திரைப்படம் பார்த்ததுவிட்டு, காதல்
வயிற்றுக்குக் கொஞ்சம் தாராளமாகவே,
அவனுடைய கைக்காகச் சிறுநுரையு் தத்து
உபயோகித்து அதன்சிறந்தகைத்தனித்துவிட்டு,
மாலைக் காதலிக் கொண்டு ஆகாப்பணிக்
களை குழலில் புழக்க திசை மகத்து
தடந்தபடி...

இது வந்து சேர்த்தபோது மணி ஏழரை.

'இங்கடர்வியு முடிந்ததும் நேரா விட்
டுக்கு ஓர் வேண்டியதுதானோ? வேறாத
வேண்டிய கைகொண்ட வேண்டியவிட்டு
வரணுமா?...' என்று அப்பா

அப்பா திரைப்படக் கைக்க குரலில்
திட்டிய திட்டிலில் விடும் குறைந்திருந்த
தால் அதிலும் பாதிக்கப்பட்டாதவனாக உன்னை
சென்று முதுகுப்புறம் விசர்வைப்பான்தெய்ய
னாகிப் போயிருந்த சட்டைடையக் கைத்து
விட்டு ஒரு துண்டைப் போர்த்தியவடி
வேனிலே வந்தான்.

மிச்சமிருந்த சேலிலில் கொஞ்சம் பதிலி
யில் கொஞ்சம் ஒரு தட்டிக் கடுத்து
வைத்தான். அவினாண்டம்.

'ஓ!... மாசுநிலைப் பெண் பார்த்த
வந்தாங்கவோ?...'' என்று கேட்டான்.

'ஆமாம், அதுதான், போனகாலியும் என்ன
ஆதல்? என்ன கேட்டாய்? ஒழுங்கா
பதில் சொன்னியா?'

'உங்க அப்பா எங்கே வேறு பார்த்த
கிறார்? என்ன சம்பளம்? கிடைபுறாக இங்
ளும் எத்தனை வருஷம் பிரேசுமிக்கு?
உட்ப் பிரந்தவர்க்கு எத்தனை பேர்? அவர்
கல்லாம் என்ன படிச்சிருக்கான்?...
...யிறுமம்... பேசாம அப்பாவையே
இங்கடர்வியுக்கு அனுப்பியிருக்கலாம், சம்

அப்துலரிக்...

உடைத்த மரக் கிண்கலில் வெயற்கை
வான பூக்களைத் தயாரித்து அவங்கலிலும்
கலையில் தலிப் பதிர்சி பெற்றிருக்கிறார்,
குமாசி குகியினி சாமமுர்த்தி. இதற்காக
ஆர்வமும், ஈரமும், வெகுவெட் போன்ற
துணிவினைப் பவன்படுத்துகிறார்.

இது போன்ற புஷ்பங்களை அவங்கலித்து
நிலை துப்பாணிப் இடப்பாது முறை) ஒரேசுண்டு
தன் குதல் தடவைபாக்கத் தம் விட்டி
வேயே கண்டாட்டி நடத்தினார். தன்வ சுர
வேற்புக் கிடைத்தது. இக்கிணைய இவருக்குச்
சொகலித் தத்தவார்: கைக்க குரலு் எது
கொய்கலன்.

பாதிம், பெயிங்கும், தாட்டியும் (வகு
ஞானிக் பெய்யை) போன்றவற்றிலும் ஆர்
வம் கொண்ட குகியினி, கைத்துக்காடு
பரம்பகாரலில் வந்தவார், நற்போது பி. என்.
நாசாயனாராசுலிடம் கிதாடக கைதேமும்
பயிக்கு வருகிறார்.

—சாளுமேலி, தயவந்தி
வண்ணப்பாடம்: அப்பா

பத்தியக்காத வெங்கிள்கள், சேஷன் கார்டு
கொடுக்க விவரங்கள் சேர்க்கிற மாநிலி....'

சீர்த்தாக.

'அப்பறம். 3'

'அப்பறம் என்ன? ஒரு காரத்தவ
தயாக் போடறதா கொள்ளுங்க....'

மாசுநி வந்தான்.

'வந்தவன் எப்படிப் பரவாவிக்கியா?
உனக்குப் பொருத்தம்தானா? கேசலியும்,
பதிலியும் திக்குப்பிட்டு என்ன கொண்
துக்க?...'

'ஒரு காரத்தவ தயாக் போடறதாச்
கொள்ளுங்க....'

'ஓ!... இங்கடர்வியுக்குப்
போறதும், பெண் பார்த்தப் போறதும் ஒரே
மாநிலி கிண்கலையாப் போக்க....'

உரக்க சீர்த்தாக.

அவினாண்டம் தெருளுச்சேர்த்தாக.

ஏழாம் தாக.

குதல் தயாகில் கிராமமுக்கு வந்த
கடிதம் ஒரு சந்தோசு முடிவை நீல கழுத்
துக்கில் வெகியிருத்தியிருந்தது.

மாசுநிலைய அளர்களுக்கு ரொம்பவும்
பிடித்து விட்டதாம். பசியுரண சம்பந்தம்
என்று கடிதம் தரிசுபகைத்துக் கொகலிந்து.

அவ்வாண்டத்திற்குச் சந்திரனும் பிடிபடவில்லை.

"இதனால் அங்குக்கு எழுதிவிடுகிறாய் நம்ம பிரபத்தனங்கள் என்ன செய்கிறாய்?"

"பரவாயில்லை, உடைந்து சாதாரண நிலைப் பற்றிட்டு... என்னும்."

"அடுத்த தபாக்க. இப்போது... தானாகவா உடைந்தும் ஒரு உருவாவதும் பார்க்க, நீயும் வெளிக்கத்தான் போகிறாய்..."

நீயும் குதிரைதான் இவ்வாண்டி 186 (1.8.1863) புதன்மீதும் இவ்வாண்டத்திற்கும் கூடிய உபயோக கருவியாக உதவாதி நாயினம் 11க்கு மேல் 11க்குள் (காலை மணி 9-க்கு மேல் 10.30-க்குள்) உடல் வலித்தது...

ஒரு பத்திரிகையை ஒளித்து வைத்துக் கொண்டு நூறுவது முகவராகப் படித்துக் கொண்டிருந்தான் மாவதி.

"ஐயோ! அவரோட மனசிற்கு நடத்தலோ, அந்த விட்டு துண்டாகி அனுப்பிவிட்டுப்போ, ஒரு குறிய்ப்புக்கு ஆரம்பம் தருவது வெட்டி இருக்கும். உன் மனசை இவ்வாறு எல்லோரையும் புதிதாக்கிட்டு நட. உன் எண்ணியிருந்து ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் வரக் கூடாது..."

புக்கம் புறப்பட்ட மாவதியை தெருவோடு சேர்த்துக் கொண்டு புதிது சொன்ன அவ்வாண்டத்தின், என்னவிலிருந்து இரு சொட்டுக் கண்ணீர் தெறித்து விழுந்தது. "ம்... ம... ராஜ்யத்து நேரமாக. இன்னும் மாவதி, வாரணாசலி வந்து பத்து நிமிஷம் ஆகிறது..."

மாவதியும் அவரோடிருந்திருந்தார்.

பதினாறு.
பதினாறு.
பதினாறு... இப்பத்தத்து!
சந்திரன் இடங்களை! அத்தனையும் மாவதி நகர்க.

"என் உட்கித் தலைவர் பத்து நிமிஷ எடைபில் ஒரு இரும்புப் பெட்டிக்கு ஆர்டர் கொடுத்திருக்காரா!"
"இரும்பு பெட்டி? எங்கு?"
"அங்குக்கு எடைக்கு எடை தானும் கொடுக்கும்போது மட்டும் அணித்து கொள்வதற்கு!" -உதயகம் சாமல்

அவன் தேய்ந்து கொண்டு வந்தான். மாற்றங்கள் அவனுக்கு மட்டுமில்லை.

"முது வேலைகள் தண்டிச் சோதனை முடிவிலிருந்து வாராக் கத்திட்டு... இது என்ன சத்திரம் தெரிவிட்டிருக்கிறது?" என்று சிவராமன் முன்மொழிய...

"ஏன்டா! ஒரு வேலைக்கு தேய்க்க மாட்டியா? படிக்க என்ன பிரயோசனம்? அப்பா சொல்குப்பா..." என வந்த மோழித்து அவ்வாண்டம் அவன் மனசை நீக்குவதில் சேருகிறது.

தோஷம் வந்தது.

வாக்குறுதியை தெரிய சிவராமன் ஒளித்தான். இன்னும் பத்து ஆண்டுகளில் வேலை விகிதம் நிண்டாட்டம் ஒழியும். வறுமை ஒழியும். பொருளாதார நிலை மேம்படும். வரும் சிறக்கும்.

கேட்ட கேட்ட தெருவின் கைவந்திருந்து. நம்புகும்.

"ஒருதான் காலை வாக்குத் சாவடியில் ஒரு மணி நேரத்திற்கும் மேலாக நின்று கிரக துணியில் கரும்புனிர் குத்திக்கொண்டான்!

நாட்டின் செலவுச் செலவு அவன் குடா லும். குறுதிச் சிறந்தான். "இன்னும் பத்து வருஷத்திலே வேலைப்போது நிண்டாட்டம் ஒழிக்கும்! அப்பா பேசிக்கிறேன்!" என்று கத்தினான். அவ்வாண்டம் பறப்பட்டு.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை.

அதன்மேல் மூடிய கதவுக்குள்ளிருந்து அவன் குரல் ஒலி ஒலித்தது.

"இந்தத் தடவை சோட்டை விட்டா போ..."

அவ்வாண்டத்தின் குரலைப் போல் தன் குரல் மாற்றிக் கொண்டு பேசினான்.

"ஓ கம்மா இரும்மா... சார்! என்ன கேள்வி கேட்டப் போல்கா? கேளுங்க... இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி வார்... நான் தான்... இந்த வருஷம் பாரத ராஜ்யத்தின் வாக்குக்கு விடைக்கொடு... என்சுத்தான்... அடுத்த ஒவ்வொரு பத்தயம் எப்போ நடக்கும்? என்சு ரொம்பத்துதான்... எப்படி சார்! என்னத்தையும் அப்படியே வகுப்போட்டு வச்சிருக்கேன். தலைவரவரே பத்து அடைக்க மாறிச் சமயத்தையும் நிமிசம் வச்சிருக்கேன். இது பாருங்க சார்... இன்னும் ஒரு வருஷத்து ஒழுங்கான தகவல் வரவே... ஒரே நேரம் உட்க சம்பவணியை அப்படியே இடிக்கத் தளரமட்டமாக்கிறோமே...!"

கட்டுப்பாட்டின் பிடி தளர்ந்து அவன் எங்கோ தலுக்கி கொண்டு இருந்தான். நிதானத் தனமாக ஒரே நிமிஷமில் அந்தத்தெறித்து விட்டு எங்கோ ஆவெசமாக ஒடிக்கொண்டிருந்தான்.

அந்தக்கதவு மடபடத்தது. அவனது ஆவேசத்திற்குப் பதில் கொஞ்ச மூடியாமல் திறந்தது.

அவ்வாண்டம் துடித்தான்.

"ஏன்! போல் அவன் எப்படியாவது அடக்கப் பாருங்கனோ. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தின் நம்ம யிதனையப் பெண் பார்த்து அவர்களைக் கத்திவிடுவாங்க. போங்க வேன்!..."

இந்த நூற்றாண்டின் எச்சரிக்கை!

வரிவசூல்

இதுதான் சமயம் இயத்திர மனிதா!
இதயம் இருப்பதை எண்ணிப் பார்த்து
இனிக்கு கணம் தாமதம் செய்தால்
மனித இயத்திரம் ஆயிப் போவாய்!

கண்ணிய தெரியும் வான விரியினைக்
கை விரலாய் வகுத்து நிறக்க
விண்ணை எழுப்பி விதைக்க கொள்க
மண்ணை மறந்தன மனிதக் கால்கள்;

சாலைவழி கால்கும் மனித சிந்தனை
ஆயிப் புகையால் எழுத்தெழுத்தெழுத;
பாணதையத் தூக்குமா பட்டுப் பூசினவர்
கரை வானைத் தாங்குமா சூசினவர்?

இதுதான் சமயம் எண்ணிப் பார்த்து!
விசைவுக் கத்தியை அணைத்திடும் விதைத்தகால்
குறைந்தது காலம்; குறைந்தது மூலம்
காதல் செய்விலும் கடிவா ரத்தின்
பாணதையப் பார்த்தும் பதுமை உறவுகள்;

எண்ணிப் பார்த்து இதை--
எதற்கோ இந்த மூலக் கணம்!
எதுவரை இந்த மூலக் கணம்!
ஒருமுறை வேளும் நிறகு விரித்திடு
இருப்பினும் "இயந்திர" சிறப்பும் விசைத்திடு
இதுதான் சமயம் இயத்திர மனிதா
இதயம் இருப்பதை எண்ணிப் பார்த்து!

சுமங்கி.

关键词：

காணிகர் பள்ளிகளும் போல். மாணவிக்
அதே சீக்களான திரும்பி, தங்கத் தனிவே
சீரெனவெனியேனாக வளக்கும் ஆங்கிலோ-
இந்திய மதசாரியைகளையும் காண்களவென
இருந்தோறும் பள்ளம் மாநிலி வருகிறார்கள்
அவ்வுருடய பழைய மாணவிக் தனிதாமும்
அவர்க் காண்கள் சமரேனும். தனிவிடல்
வெனும், பாகவெனும் தங்கத் தனிமாய்
காணியே வெனப்படுத்தி வருகாத தனிவரும்,
ஆங்கிலேயம் தங்குதல் திரும்பி பிடித்து,
அவர்க் கிணாட்டியெனவே தங்கிக் கொட்ட
மாடுகிறார்கள். தனிமையின் தனிப்பு தனி
மாடுகளவெனத் தனித்து தனித்து போக
ஆங்கிலேய உணரும் மையம். காண்கள்
திரும்பும் சென்று கொண்டு பித்தாகத்
விருத்த பங்கணாக்குத் தனிவே வருபாய்
வருகிறார்கள். ஆங்கிலேயின் கிணாட்டிய
இருத்தவரை அவருடைய அருகிற துட்டி
என்க, பெய்யுதியும், துக்கிரியும் சாப்பிட்டுக்
கொண்டு, மழையின் குரீர குண்டியின் தனித்து
கொண்டும் அருகும் கிட்டுத் குண்டியின்
என்க; கவனாத்துக்குப் பிறகு அவர்க்
பார்க்குதலும் காக்குத் கொண்டு தருகும் தரு
கும் தன்ன-பரிதாபனம் இருக்கிறதெனவெனியே
வரும் பார்க்க.

ملک:

பாதி நாளும் விடப்பட்ட உபயோகிக்க முடிவாகப் போர்த்துப்பாய் நாகுப் படிவனை ஏறுவதும், கங்கத்தாலின் மின்சாரத் தடக்கை தொடர் கொம்புடன் தீக்குச்சி விடுத்த விளக்கெடுத்துவதும், விடுதிக்குள்ளும் போய் ஊயப்பட்ட சோதாநாளுக்கு ஆறுதல்கொடுத்துவதாஈப் படம் முழுவதும் மேலதிக இழைமோரும் சோகத்தைத் தரும்படிக்கொன்றச் செய்திருந் தென்புச் செவ்வகம் தரும்படி

சமீபத்தில் தீர்த்திமாள் சாட்டிரியும், பழைய மானாதி தீர்த்திமாள் சிதம்பரம் நாயுடு மிக இயற்கையாக தீர்த்திமாள் இயற்கை.

www.palmer.edu

முதலில் நிறுத்தப்படாத எழுத நினைத்து, பின் திரைக்கதையாக எழுதினிருப்பதுடன், படத்தை வெகு நேரத்தியாக இயக்கியும் இருக்கிறார் அபிராஜ் சேன். (இங்குக்கு நிறுத்தப்படும் படம், கடைக்குளம் பொழுத்தவரை) கடைத்தாலின் பக்கமப்பாவு இடக்கனாட்டும், இருவர்க்கும் இடக்கனாட்டும் காரியா கவிதையாக, புதுக் கவிதைய பாடினிருக்கிறார்

1549

உட்கொண்டிருந்த இரண்டு வருஷங்களுக்கும்
பிறகு இப்போது எந்திருக்கிறதோ எப்பது என்று
தான் தெரிய.

• 研究の意義

“இவ்வளவு பெரிய வீட்டை நான் பணம் என் னுதற்கு எழுதியே எம் மாதிரிதான் சொல்கிறேன், அப்படியே பெரிய எழுத்தாளர் தான்”

“நீங்கள் ஒன்றை! எங்கள் சான்ற
பலுநீர் சம்பாதிக்கிறது. கோல்
கோல்!”

— 507 —

விருத்திசெய்தல் கொடுமை பற்றிப் பிழியப் பிழிய ஒரு செவ்வப் படம் காண்பித்து 'வணக்கம்' போட்டுப் புதுமை வாங்கி கதை ஆரம்பிக்கிறது.

அந்தக் கதைகளை எழுதிய கண்ணீர் நாயகி கே. ஆர். விஜயா. மாவட்டக் கலெக்டர். லீட்டொடு மாவட்டமும் கணவராய் ஜி. சீனிவாசன். எந்தப் கையகச் சின்ன வயசில் வரத்தொண்டி கொடுக்கவில்லை என்பதற்காகத் தாவிட்டுக் கொடுத்த நிறுத்தி. விபரம் என்ன பொதுவில் வசை பாடினாவினா, அவனுடைய வறுமையைப் பெண் கைக்கொண்டிருக்கிறாள். மூன்று மூத்த மருமகனாக வந்து நேரமிருக்க. பழைய கோயிலாக நகரத்தின் கையகத்தை நினைப்பதற்கும் அவன் மருமகனாக ஏற்க மறுக்கிறான் கலெக்டர். போதாத துறைக்கு மூத்த மகன் (ராஜேஷ்) விமான விபத்தில் சாம்பலாகிப் போன, விதவை மருமகனாகத் தும் விருட்டும் மாமிவாருக்குமான தூய்மை போராட்டம் தான் கைக்கொண்ட.

ஆரோக்கியமான கதை. கைவழியான சினிமாத்தன்மை சம்பவங்களுக்கிடையில், வதார்த்தமான காட்சிகளையும் செருமி யிருக்கிறார் கலெக்டர். போலீஸ்கார மருமகனும், சாலை விதவையின் பிழைகலெக்டர் மாமிவாரும் கோர்ப்புகள் சந்திக்கிற காட்சி அந்த ரசமென்றால், கரீகமட்டை எந்த

மூடல் குடும்பம் போதும் ஜி. சீனிவாசனின் முகமே இத்த ரகம்.

ஆனால் முழுக்க முழுக்க இதை நம்பியே படத்தை எடுக்க கே. எஸ். ஜி. என்ன அந்தக் கைவந்து கலெக்டர்? "இதை எங்கே?" என்று விநியோகஸ்தரின் கேட்டால்?

'தூய்மை பூர்வீகம் தேவியா? நம்மபடத் தில் ஒரு அட்டகாசமான காட்சிக்... இதைக், அதுதான் தாயைப்பெயர் தூக்கி வடிச்சுட்டோம்...'

'தூய்மைக்கடறேன் சார்...'
'கே.எஸ்.ஜி பிளஸ் கே.எஸ்.ஜி.' வசனம் (பெரும்பாலான வசனங்களில் இரட்டை அர்த்தம். முழுமத்திரியியாத பக்கசு களும் உண்டு.)

பாத்திர அமைப்புகள் எல்லாமே கலெக்ட், சின்ன சாமித்தியம், எது சீரில் பாத்திரம், எது காமெடி பாத்திரம் எல்லாம் கலெக்ட் பிடிக்க முடியாதபடி ஒரு விசித்திரக் கலவை, அதனுடைய கைக்கொண்டவைத் தவிர வாரும் நம்மம் அலாக்கவில்லை.

இவ்வாறானால், தாது பாடல்களும் சிறுதானே.

இந்த முகத்திற்காகத் தர்மத்தை விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

-ஜெயமங்கலம்

யுக்தர்மம்

உங்க பேருக்கு என்டி யாங்கன்!

(1) திவாகரானுல் சொத்தத்தில் அறு மிணிப் பாக்கடரி ஒன்றை நடத்தி வருகிறார். (2) பிரெஞ்சு மொழி கலாநாயகர் படிக்கத் தேர்ந்த ஓரே நடிமை ஸ்டீவ். (3) தனிப் பட்ட நிறுவனங்களுக்கு விளம்பரப் படங்கள் தயாரித்துத் தருகிறார் பிரதாப். (4) அறு ராதா வீட்டுக்கு எதிர் வீட்டில் குடியிருப்பவர் எம். ஆர். சுலவரி. (5) ஜெய்சங்கர் வீதரவில் தனது 300 வது படத்தில் நடித்து முடிச்சப் போகிறார். (6) ஊர்வலிக் வீடில் அம்மா ஒரு பி. ஏ. பட்டதாரி, வானொலியில் அறிவிப்பாளராக ஒன்பது பணியாற்றிவருகிறார். (7) இலங்கையில் இருந்து சென்னைக்குத்

தப்பிப் பிழைத்த விஜயகுமார் வந்ததும் வராததுமாக மூலம்பினை கோவிலுக்குப் போய் வந்தார். (8) பிரபு ஒரு படத்திற்கு வாங்கும் தொகை மூன்றரை லட்சம் ரூபாய் (9) சிறுக்கு வெளியுக்குப் போகும்போது தன் கடவே தாடிக்காரன் படத்தையும் எடுத்துச் செல்கிறார். (10) காக போட்டால் மட்டுமே பேச முடியும் டெலிபோன் கமல ஹாசன் வீட்டில் மட்டுமே உள்ளது. (11) ரஜினிகாந்த் சமீபத்தில் நிரூபித்த போய் பெருமான் தரிசனம் செய்து வந்துள்ளார்.

-ஜெயலட்சுமி

தனித்தன்மை வாய்ந்த
இவரது தனியாத விருப்பம்
'ப்ளெயின்' ஷர்ட்டிங் மட்டும் அணிவதே

அதாவது மஃபத்லால் வாழங்கும்
பாலிஸ்யஸ்டர் மற்றும் பாலிஸ்யஸ்டர்
ப்ளெண்டுகளின் ஷர்ட்டிங்.

அவருக்கென ஒரு தனி பாணி, தனி ரகளை,
பறைசாற்றமாட்டார், என்றும் பவ்னியமாக இருப்பார்.
தனக்கே உரிய தனித் தோற்றத்தை வலியுறுத்துவார்.

மஃபத்லால்
ஷர்ட்டிங்

புனைகள் தங்கள் மனோபாவங்களை அனைத்துவாறு
வழிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.
வியல் அவற்றில் ஒன்று.

புனைகள்
ஈரர்ஜிதம் • ஓயாபாள்வர் • வாயில்கள்
பிண்டிஸ் • சி.ரேம்ஸ் • சிங்கம்